

**ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ.
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 4^η ΣΤΙΣ 13 - 4 - 2005**

**Δ.ΕΠ.Α.Ν.ΑΛ.
ΑΠΟΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΕΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ & ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΓΩΝΙΑ - 71601
Ν. ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ-ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ.: 2810-244725 FAX: 2810-244769**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Έκτακτη

Συνεδρίαση 4^η
Της Αντιπροσωπείας του Τμήματος
Της 13^{ης} Απριλίου 2005
Ημέρα Τετάρτη και Ώρα 18.00

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΠΟΒΑΣΚΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ

ΠΑΡΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ, ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΡΟΜΠΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ, ΚΛΑΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΑΚΗ ΑΝΝΑ, ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ, ΤΖΑΒΛΑΚΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΜΟΝΙΑΚΗΣ ΜΥΡΩΝ, ΒΡΕΝΤΖΟΥ ΕΙΡΗΝΗ, ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΣΟΦΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΤΖΑΝΝΙΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΛΥΓΕΡΟΣ ΗΛΙΑΣ, ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΒΙΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΤΡΙΑΜΑΤΑΚΗ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ, ΚΟΛΥΒΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΧΑΤΖΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΠΟΒΑΣΚΗ ΡΙΧΑΡΔΟΣ, ΚΟΛΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΟΡΦΑΝΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, ΤΣΟΥΚΑΛΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, ΒΑΪΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΓΕΡΓΙΑΝΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ, ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΜΑΡΝΕΛΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, ΤΑΒΕΡΝΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΓΟΥΝΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΑΠΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΣΣΑΡΙΩΤΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΑΝΗΨΗΤΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΜΑΝΙΑΔΗΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ, ΚΑΤΣΙΔΟΝΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΜΑΡΚΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, ΚΟΚΟΣΑΛΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΔΟΛΑΨΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΝΕΟΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΤΣΟΥΚΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

ΘΕΜΑ ΕΚΤΟΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Δικαστική προσφυγή κατά του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε..

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Συμπράξεις Δημοσίου – Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ. Αυτοχρηματοδοτούμενα – Συγχρηματοδοτούμενα Έργα Συμβάσεις Παραχώρησης).
2. Θέσπιση ετήσιων συνδιασκέψεων Μηχανικών Κρήτης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι καλησπέρα, αρχίζει η συνεδρίαση, είναι παρόντα 26 μέλη, και σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού λειτουργίας της “Α” περιφερειακού τμήματος του Τ.Ε.Ε., σε συνδυασμό με το άρθρο 7§9 του Ν.1486/ 1984, έχουμε απαρτία.

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης είναι:

- ◆ 1-, Συμπράξεις δημοσίου – ιδιωτικού τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ. Αυτοχρηματοδοτούμενα – Συγχρηματοδοτούμενα Έργα Συμβάσεις Παραχώρησης).
- ◆ 2-, Θέσπιση ετήσιων συνδιασκέψεων Μηχανικών Κρήτης.

Στο Προεδρείο έχει κατατεθεί μια πρόταση προς συζήτηση εκτός Η.Δ. από τον Πρόεδρο της “Α”, δικαστική προσφυγή κατά του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 4§4 του κανονισμού λειτουργίας της “Α” περιφερειακού τμήματος του Τ.Ε.Ε. η πρόταση έχει υποβληθεί νόμιμα, εισάγεται προς συζήτηση.

Επειδή όμως το θέμα είναι εκτός Η.Δ. ζητείται η έγκριση του σώματος. Η δε απόφαση λαμβάνεται με πλειοψηφία των 3/5^{ωv} των παρόντων μελών και χωρίς συζήτηση. Εάν εγκριθεί θα συζητηθεί ως πρώτο θέμα.

Δεν ξέρω αν την έχετε πάρει, η εισήγηση είναι στο πάνελ, συμφωνείτε ή διαφωνείτε; Και ποιοι συμφωνούν και ποιοι διαφωνούν. Ομόφωνα.

ΘΕΜΑ ΕΚΤΟΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

ΘΕΜΑ 1^ο

Δικαστική προσφυγή κατά του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Θέμα 1^ο, δικαστική προσφυγή κατά του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε..

Μετά το έγγραφο 3118/25.11.2004, η Δ.Ε. του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. σας ενημέρωσε ότι, υπάρχει πρόθεση μετά από την εισήγηση της Μ.Ε. επαγγελματικών και ασφαλιστικών θεμάτων να προχωρήσει σε δικαστική προσφυγή κατά του Δ.Σ. του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Σας κοινοποίησε παράλληλα και την 3095/24.11.2004 επιστολή που εστάλη και σε πολλούς αποδέκτες σχετικούς με το θέμα.

Η Δ.Ε. έθεσε στο δικηγόρο κ. Μάνο Βοριά το ερώτημα, εάν είναι δυνατόν να επιβληθεί οποιαδήποτε κύρωση στο Δ.Σ. του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., για την αδικαιολόγητη παράλειψη του να δημοσιεύσει ισολογισμούς και απολογισμούς για τα οικονομικά έτη 2000 – 2003. Έπ’ αυτού λάβαμε την 915/16.03.2005 γνωμοδότηση. Ο κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να τη ζητήσει από τη Γραμματεία και να ενημερωθεί. Στην οποία μετά την ανάλυση του νομικού πλαισίου αναγράφονται οι παρακάτω προτάσεις.

Θεωρώ ότι προς το σκοπό της επιδίωξης του καταλογισμού της αναλογούσας ευθύνης στα μέλη των Δ.Σ. που είχαν και έχουν την ευθύνη για τη σύνταξη και υποβολή των ισολογισμών και απολογισμών των ετών 2000 – 2003, είναι χρήσιμο να προχωρήσουν

ατομικά και συλλογικά οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ενδεικτικά στις παρακάτω ενέργειες.

- ✦ 1-, Κατάθεση μηνυτήριας αναφοράς ενώπιον της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθηνών, στην οποία θα περιέχονται οι ανωτέρω ισχυρισμοί για να διερευνηθεί εάν έχουν υποπέσει – τα ανωτέρω μέλη του Δ.Σ. – στο ποινικό αδίκημα της παράβασης καθήκοντος άρθρο 259 ποινικού κώδικα ή σε κάποιο άλλο.
- ✦ 2-, Υποβολή αντίστοιχης αναφοράς προς τους κυρίους, Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Υφυπουργό Οικονομικών, καθώς και προς τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με στόχο τις ενεργοποιήσεις των διαδικασιών επιβολής των αναφερομένων στη γνωμοδότηση κυρώσεων.
- ✦ 3-, Κοινοποίηση της αναφοράς αυτής και στον εποπτεύοντα στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τον ίδιο λόγο.

Στην έκτακτη συνεδρίαση της 05.04.2005 η Δ.Ε., μετά από τις από 17.03.2005 προτάσεις σχετικά με τη γνωμοδότηση του δικηγόρου κυρίου Μάνου Βοριά της μόνιμης επιτροπής επαγγελματικών και ασφαλιστικών θεμάτων, αποφάσισε τα παρακάτω:

- * 1-, Να συνταχθεί από τον κ. Μάνο Βοριά, μηνυτήρια αναφορά κατά του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και να υποβληθεί στον αρμόδιο Εισαγγελέα, στο Ελεγκτικό Συνέδριο, στα Υπουργεία Οικονομίας και Οικονομικών Κοινωνικής Πρόνοιας πριν από το Πάσχα του 2005.
- * 2-, Να ζητηθούν από το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. αντίγραφα των απολογισμών και ισολογισμών από το έτος 2000 με εξώδικη αίτηση.
- * 3-, Τη μηνυτήρια αναφορά θα υπογράψουν τα εννέα μέλη της Δ.Ε. ως μέτοχοι του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και όσοι άλλοι συνάδελφοι το επιθυμούν.

Αυτή είναι η απόφαση αν δεν κάνω λάθος 162 της Δ.Ε..

Προτείνουμε:

- ◊ 1-, Η Αντιπροσωπεία να αποφασίσει ότι στηρίζει τη Διοικούσα σε αυτή την απόφαση.
- ◊ 2-, Επειδή η υπόθεση αφορά όλους μας να ληφθεί η απόφαση από όλα τα μέλη της "Α", ότι όλα τα μέλη της "Α" θα συμμετέχουν ατομικά σε οποιαδήποτε ενέργεια κρίνει η Διοικούσα του Τμήματος εν σχέση με το θέμα της προσφυγής. Η έννοια της συμμετοχής είναι να συνυπογράψουν ως μέτοχοι σε όλα τα δικαστικά έγγραφα.
- ◊ 3-, Επίσης επειδή το θέμα αφορά όλους τους μηχανικούς να ζητήσουμε να συνυπογράψουν και όλα τα μέλη του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ..

Έχω κάνει μια έρευνα στην αγορά, πάρα πολλοί συνάδελφοι είναι πρόθυμοι να υπογράψουν. Στην πιάτσα, στην αγορά των μηχανικών.

Λοιπόν, θέλει κανείς να υποβάλει καμία ερώτηση επί του θέματος;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Το τρίτο..., ναι το τρίτο ο καθένας θα αναλάβει να το πει, όλοι έχουμε γνωστούς μηχανικούς...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι δεν μιλάω εγώ, το θέμα δεν είναι να είναι όλοι, όσοι θέλουν από τους..., θεωρώ ότι τα μέλη της "Α" επιβάλλεται να υπογράψουν, δεν μπορούμε να αφήσουμε τη Διοικούσα να φέρει την όλη ευθύνη. Ο κόσμος όποιον..., εγώ ήδη έχω πει σε πέντε – έξι και λένε βεβαίως, ο καθένας θα βρει τους δικούς του, το πολύ – πολύ κάτι θα γίνει, να έρχονται από 'δω, θα δούμε τον τρόπο.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Θα βρούμε τον τρόπο συνάδελφοι, αρκεί να το αποφασίσουμε, ένας τρόπος θα βρεθεί. Ο συνάδελφος Τζαννίνης.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δηλαδή είναι ένα θέμα το οποίο θα το αναλάβει, θα βοηθήσει μάλλον και η Μ.Ε.. Κατά βάση θα ασχοληθεί με το θέμα η Μ.Ε.. Ορίστε και η λύση, και η μόνιμη επιτροπή. Ένα λεπτό, μετά θα πάμε στις προτάσεις. Άλλος θέλει να ρωτήσει τίποτα; Θέλει να τοποθετηθεί κανείς; Έλα Μπριλάκη στο βήμα.

ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ: Δεν έχουμε ετοιμάσει ας πούμε θέση γι' αυτό το θέμα τώρα για τον πολύ κόσμο, αλλά υπάρχει και το αντίθετο ότι αν υπογράψει ας πούμε το 1/4^ο των 1.800 θα σου πούνε άρα οι άλλοι είναι αντίθετοι, ξέρω 'γώ. Μήπως πρέπει εμείς μεν τα όργανα, τα όργανα που εκπροσωπούμε να αποφασίσουμε ομόφωνα και από 'κει και πέρα όποιοι θέλουνε ας κάνουνε επιστολές. Γιατί είναι..., δεν ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εγώ πιστεύω όμως ότι δεν θα θεωρηθεί ότι αρνούνται. Απ' ότι κατάλαβα και από τη Διοικούσα, το κόστος δεν θα το αναλάβει το Τεχνικό Επιμελητήριο γιατί δεν μπορεί να το αναλάβει, έτσι δεν είναι;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Βεβαίως, δεν μπορεί να το αναλάβει, δεν μπορεί να πληρώσει.

Δεν ξέρω, πάντως νόμιμα δεν μπορεί να πληρώσει, άρα όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι υπογράψουν, τόσο θα πέσει και η συμμετοχή, θα πάμε με συμμετοχή.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η μηνυτήρια αναφορά, να σας πω και το εξής, δεν είναι το ίδιο πράγμα με τη μήνυση, εμείς καταθέτουμε μια μηνυτήρια αναφορά στην οποία λέμε ότι υπάρχει πρόβλημα, εξετάστε το. Θα εξεταστεί και αν υπάρξει πρόβλημα θα ακολουθήσει δικαστήριο, δεν είναι σαν τη μήνυση η οποία θα πάει στο ακροατήριο, τις περισσότερες φορές καταλήγει στο ακροατήριο.

Ο συνάδελφος Τρουλλινός.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Δεν έχει νομίζω σημασία να μπούμε σήμερα στη συζήτηση πως θα γίνει, αν δεν θα γίνει κ.λ.π., αυτές είναι λεπτομέρειες που μπορεί να τις δει μετά η Διοικούσα με τη μόνιμη επιτροπή.

Ο δικηγόρος όντως είπε ότι με τα χρήματα που του έχουμε δώσει για τη γνωμάτευση που έδωσε, καλύπτονται τα έξοδα και των δύο σταδίων που λέμε, δεν θα ζητήσει δηλαδή άλλα. Πιθανόν...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Πόσα είναι αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Περίπου.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Νομίζω είναι 1.000 ευρώ, ούτε, λιγότερα.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Εντάξει να είμαστε γνώστες όλοι.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Πιθανόν κάποια συμπληρωματικά να χρειαστούν εάν χρειαστεί να μπει δικηγόρος και στην Αθήνα για να τα καταθέσει, αυτά είναι λεπτομέρειες λέω ξανά.

Εγώ ήθελα να σας πω απλώς ενημερωτικά με το θέμα του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ότι, το Σαββατοκύριακο που είχε στην Αθήνα συνεδρίαση της Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε., η ενημέρωση που μας έγινε από τον εκπρόσωπο, από τον έναν από τους εκπροσώπους του Τ.Ε.Ε. στο Δ.Σ. του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ήταν ότι, το Δ.Σ. του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. αποφάσισε...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Ποιο ενημερωτικό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι δεν μπορεί, αφού είναι του Σαββάτου.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Δεν ξέρω. Τα 1.900 ευρώ. Αποφάσισε αυξήσεις στις συντάξεις και στην κύρια σύνταξη και στον ειδικό λογαριασμό, αυξήσεις 43% για τους διπλοσυνταξιούχους, δηλαδή του δημοσίου, και για τους μονοσυνταξιούχους 41% αύξηση της σύνταξης – της κύριας σύνταξης, και 38% αύξηση του ειδικού λογαριασμού. Με βάσει λέει αυτούς τους υπολογισμούς η μέση σύνταξη θα πάει γύρω στα 1.960 ευρώ και ως εκ τούτου θα πλησιάσουμε τις συντάξεις των γιατρών και δικηγόρων κ.λ.π., κ.λ.π.

Ρωτώντας με ποιο μαγικό τρόπο βρήκατε τη λύση, λέει κατ' αρχήν δεν..., αυτή είναι απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., θα πάει στο Υπουργείο για έγκριση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, ακριβώς δεν σημαίνει τίποτα αυτό.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Λέω και όταν κάθε χρόνο μας λέτε ότι το Υπουργείο δεν εγκρίνει αυξήσεις ούτε 3%, ούτε 5%, διότι δεν έχουν κλείσει ο ισολογισμοί, πως τώρα θα σας εγκρίνει αυξήσεις 43 και 41%; Λέει, δεν ξέρουμε αν θα τις εγκρίνει. Κοροϊδία, της κοροϊδίας, ω κοροϊδία! Εγώ τους ενημέρωσα για την απόφαση εδώ του τμήματος, ότι συνεχίζουμε και ότι μέσα στο μήνα αυτό και πάντα πριν από το Πάσχα θα έχουν κατατεθεί αυτά όλα.

Το δεύτερο είναι ότι, είπαν ότι οι αυξήσεις αυτές λέει προκύπτουν επειδή το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. αποφάσισε να αλλάξει τη βάση υπολογισμού της σύνταξης, τη βάση υπολογισμού της σύνταξης. Τώρα αυτές τις αλχημείες δεν τις καταλαβαίνω, το θέμα είναι ότι η θητεία του συμβουλίου λήγει τον Ιούνιο, 12 Ιουνίου, ήδη το Υπουργείο έχει στείλει γράμμα στους φορείς που συμμετέχουν στο Δ.Σ. του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. να ορίσουν νέους εκπροσώπους. Όπως καταλαβαίνετε η μάχη έχει ήδη ξεκινήσει, ποιοι θα είναι οι τρεις που θα οριστούν από τη Διοικούσα του Τ.Ε.Ε. και ποιοι θα είναι οι εκπρόσωποι από τις εργοληπτικές οργανώσεις, και όλους τους άλλους που συμμετέχουνε.

Οι υποψήφιοι είναι ήδη πολλοί, όχι μόνο για μέλη του Δ.Σ., αλλά και για Πρόεδροι του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Υποψήφιος ενδιαφέρεται να είναι ξανά Πρόεδρος ο συνάδελφος ο Κουμπλής που είναι και σήμερα. Υποψήφιος Πρόεδρος ενδιαφέρεται να είναι, και το έχει δηλώσει εγγράφως ήδη στη Δ.Ε., ο συνάδελφος Θεοδωράκης από τη ΔΑΠ, που είναι και υπεύθυνος από τη Δ.Ε. για τα ασφαλιστικά. Λέω μη βιάζεστε τους είπα πολύ, να κατατεθεί πρώτα η μηνυτήρια αναφορά, να δείτε τι ευθύνες θα αναλάβει όποιος μπει στο Δ.Σ. και δη Πρόεδρος, και τότε θα δούμε την εκδήλωση ενδιαφέροντος αν θα συνεχίσει να είναι έτσι ή όχι.

Αυτά τα νεότερα εξ Αθηνών για το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και έπεται συνέχεια.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Για τις εισφορές σε άλλη συνεδρίαση λέει θα συζητήσουνε το θέμα μείωσης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άλλος συνάδελφος θέλει να τοποθετηθεί; Ο Μπριλάκης; Προηγουμένως δεν τοποθετήθηκες; Σε άλλο θέμα ή στο ίδιο.

ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έλα Μπριλάκη, βγαίνεις και τοποθετείσαι...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ένα – ένα τα θυμάσαι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνολικά θα τοποθετηθείς.

ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ: Εγώ προτείνω, αντί για να ψάχνουμε τα μέλη που είναι δύσκολο να τα βρούμε, να κάνει η Διοικούσα ενέργειες αν μπορέσουμε να πάρουμε αποφάσεις από όλες τις “Α” στα περιφερειακά τμήματα συνηγορία σ’ αυτή τη μηνυτήρια αναφορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Είναι μια άποψη και αυτή. Λοιπόν συνάδελφοι θα προχωρήσουμε, υπάρχουν οι τρεις προτάσεις που είναι στην εισήγηση, βεβαίως αφού λέμε ότι η “Α” να αποφασίσει ότι στηρίζει τη Διοικούσα σε αυτή την απόφαση και μετά λέμε ότι θα συμπράξουμε, σημαίνει ότι το θέμα το έχει αναλάβει η Διοικούσα και εμείς θα συμπράξουμε μαζί της. Αν κρίνει σκόπιμο η Διοικούσα ότι θα πρέπει να μαζευτούν υπογραφές θα προχωρήσει, αν κρίνει ότι πρέπει να έρθει σε επαφή με τα άλλα τμήματα να υποβάλουν μηνυτήριες αναφορές και τα άλλα τμήματα, αυτό θα το κρίνει η Διοικούσα, αυτό θα το κρίνει η Διοικούσα. Ορίστε;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ακριβώς μια απόφαση ότι συνηγορούμε. Όχι, ότι συνηγορούμε, δεν θα κάνουμε αναφορά. Λοιπόν, περίμενε, αυτό σημαίνει ότι θα υπογράψουμε όλοι, όλα τα μέλη της...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Είναι κανείς που δεν υπογράφει; Ερώτηση κάνε, μπορεί να μην θέλει να υπογράψει κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ένα λεπτό, μα μην πετιέστε, ήρεμα.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Συγγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι, σύμφωνα με το άρθρο 13§10 του κανονισμού λειτουργίας ζητούμε από το σώμα να αποφασίσει να γίνει ονομαστική ψηφοφορία, η απόφαση λαμβάνεται κατά πλειοψηφία χωρίς συζήτηση. Εάν η απόφαση είναι ομόφωνη δεν χρειάζεται αυτού του είδους η ψηφοφορία, εάν υπάρχει καμιά αντίρρηση θα καταγραφεί η αντίρρηση, απλώς οι άλλοι σημαίνει ότι αποδέχονται. Λοιπόν τα άτομα που είναι μέσα στην αίθουσα είναι 32.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι εγώ μέτρησα από τον κατάλογο συνάδελφοι και εσείς είσαστε μετρημένοι, εντάξει, καθίστε να καπνίσετε.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Το καπνιστήριο λογαριάζεται και αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Και εσάς σας μετρήσαμε. Λοιπόν, έχει κανείς αντίρρηση; Άρα συμφωνούμε με τις προτάσεις της εισήγησης, έτσι;

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

ΘΕΜΑ 1^ο

Συμπράξεις Δημοσίου – Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ. Αυτοχρηματοδοτούμενα – Συγχρηματοδοτούμενα Έργα Συμβάσεις Παραχώρησης)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι προχωρούμε στο επόμενο θέμα. Οι εισηγητές του θέματος είναι η Ο.Ε., δηλαδή οι συνάδελφοι Γιάννης Βαϊλάκης, Γιώργος Πλιάκας και Θεόφιλος Τρουλλινός.

Ο συνάδελφος Γιώργος Πλιάκας επειδή δεν είναι μέλος της “Α” έχει προσκληθεί σύμφωνα με το άρθρο 7§11, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 12§5 του Ν.1486/1984 από τον Πρόεδρο και ως εκ τούτου έχει το δικαίωμα του λόγου, απλώς δεν έχει το δικαίωμα να ψηφίσει.

Ποιος από τους τρεις συναδέλφους θα ξεκινήσει; Ο συνάδελφος Τρουλλινός έχει το λόγο. Το θέμα συνάδελφοι είναι πολύ ενδιαφέρον και δεν ξέρω αν έχετε διαβάσει τη δουλειά της Ο.Ε., είναι μια καταπληκτική δουλειά συνάδελφοι, πραγματικά καταπληκτική δουλειά.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Θα μου επιτρέψετε να καθίσω για να μη στέκομαι μιάμιση ώρα.

Η ομάδα μας συγκροτήθηκε με απόφαση της Δ.Ε., προκειμένου να μελετήσει και να επεξεργαστεί τις απόψεις του τμήματος για τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα και τις συμβάσεις παραχώρησης και να εισηγηθεί στη Διοικούσα.

Στην πρώτη φάση η ομάδα είχε την υποχρέωση να παρουσιάσει το πόρισμα της στην ειδική συνεδρίαση που γίνεται σήμερα του τμήματος για να γίνει διάλογος. Στη συνεδρίαση βέβαια αυτή κλήθηκε και το κεντρικό Τ.Ε.Ε., η Διοικούσα, αλλά δεν συμμετέχουν σήμερα, προφανώς διότι δεν έχουν κατασταλάξει σε απόψεις. Και σε δεύτερη φάση, αφού κυκλοφορήσει το νομοσχέδιο το σχετικό, που δεν έχει κυκλοφορήσει ακόμα, θα γνωμοδοτήσουμε και για το νομοσχέδιο αυτό και η Διοικούσα στη συνέχεια θα πάρει τις αποφάσεις της.

Το θέμα όπως θα γνωρίζετε δεν έχει απασχολήσει σοβαρά πολλούς μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα η μελέτη που έχει γίνει και οι προτάσεις που έχουν ακουστεί, να είναι πολύ περιορισμένες. Η ομάδα μας εξ ανάγκης στηρίχτηκε σε κάποια κείμενα που έχουν κυκλοφορήσει, κυρίως από το Υπουργείο Οικονομίας και

Οικονομικών, τις απόψεις του ΥΠΕΧΩΔΕ όπως έχουν διατυπωθεί δημόσια, κάποιες απόψεις και του Τ.Ε.Ε. και του ΥΟΚ και του ΚΕΠΕ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλα αυτά τα κείμενα έχουν συγκεντρωθεί, όπως και η σχετική νομοθεσία.

Ξεκινώντας να συζητάμε για το θέμα συγχρηματοδοτούμενων έργων, και αυτοχρηματοδοτούμενων έργων, η ομάδα μας έκρινε ότι έπρεπε να κάνει μια εισαγωγή για να δούμε σε ποιες συνθήκες και ποια χρονική στιγμή μπαίνει για συζήτηση αυτό το θέμα, συζητάμε φυσικά για τη χώρα μας.

Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι, η εποχή μας κυριαρχείται από μία καλπάζουσα παγκοσμιοποίηση και μια προσπάθεια γενικής επιβολής των νόμων της ελεύθερης αγοράς. Και τα δύο αναθεωρούν βασικές αρχές και δεδομένα, όπως τουλάχιστον τα ξέραμε μέχρι σήμερα.

Η σύγχρονη πολιτεία, απεμπολεί ή προσπαθεί να απεμπολήσει πολλές από τις κοστοβόρες υποχρεώσεις της, ανοίγοντας έτσι λεωφόρους κερδοφορίας ή και κερδοσκοπίας λόγω έλλειψης ελέγχων σε διάφορες ιδιωτικές εταιρείες, στο χώρο της υγείας, παιδείας, της ασφάλειας κ.λ.π.

Οι παρεχόμενες υπηρεσίες προς το φορολογούμενο πολίτη δεν αναβαθμίζονται, ενώ όλοι οι σχετικοί φόροι υποτίθεται ότι πληρώνονται, προκειμένου η πολιτεία που τους εισπράττει να παράξει ανταποδοτικά προς αυτόν έργα και υπηρεσίες, που θα βελτιώνουν το επίπεδο και την ποιότητα ζωής του.

Όμως σήμερα σχεδόν τίποτα δεν λειτουργεί πλέον ανταποδοτικά. Κάθε νέο έργο ή υπηρεσία προς τον πολίτη προσπαθείται να χρεώνεται σ' αυτόν και με νέα τέλη και φορολογία καλείται να του το αποσβέσει ή να χρηματοδοτήσει τη λειτουργία και τη συντήρησή του.

Έτσι έχει χαθεί πλέον η αξιοπιστία στις σχέσεις πολίτη – κράτους, με αποτέλεσμα ο πολίτης να έχει ξεχάσει ό,τι δικαιούται, δεν ελπίζει να δικαιωθεί και χρησιμοποιεί οποιοδήποτε άλλο μέσον απ' αυτά που όλοι γνωρίζουμε. Άμεσα συνδεδεμένες μ' αυτές τις αντιλήψεις είναι και οι νέες αξίες που καλλιεργούνται εδώ και χρόνια, ότι επιβραβεύεται ο παράνομος, δικαιώνεται ο οφειλέτης κ.λ.π.

Πολλές επιχειρήσεις που ελέγχονται μέχρι σήμερα από το δημόσιο παρουσιάζουν μια εσωστρέφεια και δημιουργούν συνεχή ελλείμματα, αντί για κέρδη όπως θα έπρεπε. Η πολιτεία τα πρόσφατα χρόνια προσπαθεί να εκποιήσει με κάθε τρόπο το φυσικό πλούτο της χώρας και τις υποδομές της, στην προσπάθεια των Κυβερνήσεων να μειώσουν το δημόσιο χρέος. Το θέμα όμως είναι πως φτάσαμε εδώ, ποιοι δεν αξιοποίησαν σωστά τις ευκαιρίες που μας δόθηκαν, ποιοι δεν διαχειρίστηκαν καλά τον πλούτο της χώρας. Πως γίνεται οι αριθμοί ορισμένων να ευημερούν και οι δείκτες για τους πολίτες και τη χώρα να παρακμάζουν.

Οι προβληματισμοί αυτοί που πιστεύουμε ότι είναι κοινοί, σχετίζονται άμεσα με το θέμα μας, γιατί προφανώς πρέπει να δώσουμε απαντήσεις στο πως έφτασε η χώρα σήμερα να δηλώνει ότι πτώχευσε, πως φτάσαμε να μην υπάρχουν χρήματα για δημόσιες επενδύσεις και έτσι να καταφεύγουμε στη λύση της

αυτοχρηματοδότησης, γιατί δεν καταφέραμε να ολοκληρώσουμε τις βασικές μας υποδομές, μετά από τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και ένα ΜΟΠ, ποια ήταν η προστιθέμενη αξία των επενδύσεων που έγιναν μέχρι σήμερα, και ποια η αναπαραγωγή της ανάπτυξης, γιατί δεν υπήρξε ορθολογισμός, ιεράρχηση, προγραμματισμός, ποιος θα αναλάβει τις ευθύνες επιτέλους; Και δεν εννοούμε φυσικά τις πολιτικές ευθύνες.

Την εισαγωγή αυτή τη θεωρήσαμε αναγκαία, γιατί το ζήτημα κατά την άποψη μας δεν είναι μόνο να κρίνουμε σαν ουδέτεροι θεατές το νέο θεσμό αυτό. Πιστεύουμε πως πρέπει όσο γίνεται επαρκώς να κρίνουμε το πώς και γιατί φτάσαμε εδώ αν ήταν αναπόφευκτο. Η άποψη μας δεν είναι άλλη απ' αυτή που κατά καιρούς έχει διατυπώσει και το Τ.Ε.Ε., και το τμήμα μας ιδιαίτερα, εδώ και χρόνια.

Οι διαπιστώσεις είναι ότι υπήρχαν και υπάρχουν τεράστια κενά χωροταξικού σχεδιασμού και αναπτυξιακού προγραμματισμού, ορθολογισμού και ιεράρχησης. Υπάρχει πρόβλημα συμβατότητας στόχων με τις υλοποιούμενες παρεμβάσεις, την ίδια στιγμή όμως υπήρξαν και υπάρχουν, και μάλιστα περισσεύουν πολυδιάσπαση στόχων, κολλυβοποίηση πιστώσεων, πολιτικαντισμός και ψηφοθηρία και πάνω απ' όλα έλλειψη οράματος. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά τα δεδομένα, ήρθε και η Ολυμπιάδα να εξαντλήσει όσους πόρους είχαν απομείνει. Με αυτά τα δεδομένα φτάσαμε εδώ.

Κρίνοντας εκ των υστέρων θα λέγαμε, ότι ίσως η χώρα έπρεπε εξ αρχής να αξιοποιήσει διαφορετικά όλα τα προηγούμενα Κοινοτικά Προγράμματα, να τα έχει κατευθύνει σε άλλες προτεραιότητες, παραγωγικότερες στις επενδύσεις και όχι μόνο και κατά κόρον υποδομές, σε ανθρώπινο δυναμικό, σε δράσεις περιβάλλοντος και αειφορίας στη δημόσια διοίκηση.

Τώρα πλέον είναι αργά, όχι μόνο γιατί δεν ολοκλήρωσε τις αναγκαίες υποδομές, αλλά κυρίως γιατί σήμερα ο παραγωγικός μας ιστός έχει μείνει πίσω και αδυνατεί να ανταγωνιστεί το παγκοσμιοποιημένο γίγνεσθαι και σε ποιοτικά χαρακτηριστικά αλλά και σε κόστος.

Μετά από αυτή την εισαγωγή να μπούμε στο κεφάλαιο περί Σ.Δ.Ι.Τ., Σ.Δ.Ι.Τ. όπως λέει και το όνομα είναι Συμπράξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα, και σε αυτές ο δημόσιος τομέας αναθέτει στον ιδιωτικό να σχεδιάσει, να μελετήσει, να κατασκευάσει, να λειτουργήσει και να συντηρήσει μια υποδομή, είτε μια δημόσια υπηρεσία. Οι συμπράξεις είναι μορφές συνεργασίας των δημοσίων αρχών με τον κόσμο των επιχειρήσεων, σε τομείς της εθνικής οικονομίας, όπου η απελευθέρωση της αγοράς είναι είτε ανέφικτη, είτε μη επιθυμητή.

Υπάρχουν δραστηριότητες που ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να εκτελέσει καλύτερα, οικονομικότερα, ταχύτερα και πιο ποιοτικά από το δημόσιο, και άλλες που ο δημόσιος τομέας είναι πιο αποδοτικός, ή παρέχει μεγαλύτερη εξασφάλιση στην παροχή κοινωφελών υπηρεσιών σε σχέση με τον ιδιωτικό.

Παρά ταύτα, λένε οι εμπειρογνώμονες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών που έχουν συντάξει την έκθεση αυτή, η

χρησιμοποίηση των Σ.Δ.Ι.Τ. δεν θα πρέπει να παρουσιάζεται ως η μοναδική λύση για ένα δημόσιο τομέα που αντιμετωπίζει δημοσιοοικονομικούς περιορισμούς. Οι επιλογές για τον τρόπο υλοποίησης κάθε σχεδίου πρέπει να παρουσιάζουν πραγματική προστιθέμενη αξία, σε σχέση με άλλες επιλογές, προκειμένου να προωθηθούν σε εφαρμογή. Άλλωστε η εξοικονόμηση ή και η διεύρυνση των διαθέσιμων πόρων δεν αποτελεί το μοναδικό επιδιωκόμενο στόχο από την ανάπτυξη και εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ.

Η επιτυχία μιας Σ.Δ.Ι.Τ., εξαρτάται κυρίως από τη σαφή διάκριση των ρόλων, την ακριβή αξιολόγηση και τη βέλτιστη κατανομή των κινδύνων μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, άρα ο σαφής καθορισμός των ευθυνών τους βοηθάει καθοριστικά.

Κύρια πλεονεκτήματα υπό την προϋπόθεση μιας καλής εφαρμογής, είναι η ανάγκη διασφάλισης κονδυλίων του προϋπολογισμού, η βελτίωση της ποιότητας των κατασκευαζόμενων υποδομών, η κινητοποίηση της τεχνογνωσίας του ιδιωτικού τομέα και ο σημαντικός περιορισμός του κόστους του έργου και της συντήρησης του στη συνέχεια.

Το θεσμικό πλαίσιο για την υλοποίηση των Σ.Δ.Ι.Τ. είναι σήμερα ανεπαρκές. Η ευρωπαϊκή επιτροπή εξετάζει το θέμα, ενώ η Eurostat έχει πρόσφατα αποφανθεί ότι, το χρέος που αναλαμβάνει η χώρα με συμβάσεις τύπου Σ.Δ.Ι.Τ. δεν προσμετράται στο δημόσιο χρέος, αλλά αυτό γίνεται υπό προϋποθέσεις που θα τις πούμε πιο κάτω.

Οι συμβάσεις λοιπόν Σ.Δ.Ι.Τ. είναι σύνθετα σχήματα με μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις και αποτελούν ελεγχόμενες ιδιωτικοποιήσεις τομέων της οικονομίας που μέχρι σήμερα ανήκαν στο δημόσιο.

Τα κύρια γενικά χαρακτηριστικά των Σ.Δ.Ι.Τ. είναι, θα διαβάσω μόνο τις επικεφαλίδες.

- ⇒ Προδιαγραφές παραγόμενου αποτελέσματος.
- ⇒ Εξασφάλιση επιθυμητού επιπέδου απόδοσης για μεγάλο χρονικό διάστημα.
- ⇒ Επιμερισμός κινδύνων.
- ⇒ Βιωσιμότητα του έργου.
- ⇒ Πιστοληπτική ικανότητα του έργου.
- ⇒ Αμοιβή συνδεδεμένη με την αποδοτικότητα.
- ⇒ Συμβάσεις.
- ⇒ Συνδυασμός στόχων και επιδιώξεων.
- ⇒ Μεγάλη διάρκεια.

Οι συμπράξεις αυτές Σ.Δ.Ι.Τ. έχουν την ιστορία τους. Να θυμίσουμε ότι και οι συμβάσεις που γνωρίσαμε πριν από δεκαετίες στη χώρα μας Power και Ullen ήταν και αυτές ένα είδος τύπου Σ.Δ.Ι.Τ. Όμως ο θεσμός ξεκίνησε να γενικεύεται στην εφαρμογή του στις αρχές της δεκαετίας του '80 στην Αγγλία και ακολούθησαν οι άλλες χώρες.

Μορφές και τύποι Σ.Δ.Ι.Τ. Οι τύποι των Σ.Δ.Ι.Τ. είναι άπειροι, για να καταλάβετε πόσοι είναι, είναι πολύ απλό έχουμε καταγράψει κάποιους συγκεκριμένους όρους, όπως σχεδιασμός, κατασκευή,

χρηματοδότηση, λειτουργία, ιδιοκτησία, μεταβίβαση, εγγύηση, αγορά, μίσθωση από επένδυση, παραχώρηση εκμετάλλευσης, υπηρεσίες, διαχείριση.

Με όλες αυτές τις λέξεις, όσα παζλ μπορείτε να συνθέσετε, τόσοι είναι και οι τύποι Σ.Δ.Ι.Τ. Οι πλέον διαδεδομένοι όμως είναι οι συγκεκριμένοι, και είναι πέντε.

- ☞ Πρώτος, συνεργασίες παροχής υπηρεσιών. Αυτό σημαίνει ότι ο ιδιωτικός τομέας αναλαμβάνει να παράξει συγκεκριμένες υπηρεσίες, και δεν είναι μόνο αυτές που ίσως γνωρίζουμε μέχρι σήμερα, καθαρισμού ή συνεστίασης, διατροφή κ.λ.π., αλλά είναι και ολοκληρωμένες υπηρεσίες διοίκησης ή και ολόκληρα συστήματα παροχής πληροφοριών.
- ☞ Ο δεύτερος τύπος είναι οι συμβάσεις διαχείρισης. Όπου ο δημόσιος τομέας μεταφέρει την ευθύνη για την παροχή υπηρεσιών λειτουργίας και συντήρησης στον ιδιωτικό τομέα, από κάτι φτιαγμένο έτοιμο που ανήκει στο δημόσιο, παραχωρείται στον ιδιώτη η λειτουργία και η συντήρηση του, μέσω μιας συγκεκριμένης σύμβασης.
- ☞ Τρίτος τύπος Σ.Δ.Ι.Τ. και διαδεδομένος είναι αυτός που λέγεται DBFO, σχεδιασμός, κατασκευή, χρηματοδότηση, λειτουργία. Δηλαδή, ο ιδιώτης αναλαμβάνει να σχεδιάσει, να κατασκευάσει, να λειτουργήσει και να χρηματοδοτήσει μια νέα δημόσια υποδομή ή ένα σχέδιο. Και επανακτά την αξία των επενδυμένων κεφαλαίων του, από τις πληρωμές που καταβάλει το δημόσιο κατά τη διάρκεια της σύμβασης, δηλαδή το δημόσιο είναι σαν να μισθώνει αυτή την υποδομή, και με τη λήξη της σύμβασης στη συνέχεια μεταφέρεται το πάγιο από τον ιδιώτη στο δημόσιο.
- ☞ Τέταρτος τύπος σύμβασης είναι η παραχώρηση εκμετάλλευση. Αυτός είναι ακριβώς όπως ο προηγούμενος με τη διαφορά ότι ο φορέας ο ιδιωτικός δεν αποπληρώνεται από το δημόσιο, αποπληρώνεται από το χρήστη, βλέπε διόδια, βλέπε, βλέπε ή και από τους δύο, και από τον ιδιώτη και από το δημόσιο, και αυτό φυσικά γίνεται σε έργα και υποδομές όπου υπάρχει ζήτηση για το έργο.
- ☞ Πέμπτος τύπος Σ.Δ.Ι.Τ., είναι αυτός που λέγεται κατασκευή, ιδιοκτησία, λειτουργία και μεταβίβαση. Εδώ ο ιδιωτικός φορέας έχει στην κυριότητα του το αγαθό καθ' όλη τη διάρκεια παραχώρησης και το επιστρέφει στο δημόσιο, στη λήξη της σύμβασης.

Εκτός αυτούς στους πέντε βασικούς τύπους όπως σας είπα υπάρχουν και διάφορες άλλες παραλλαγές, δεν θα τις διαβάσουμε, είναι μέσα στο κείμενο. Η μόνη που συνήθως τη χρησιμοποιούμε και στη χώρα μας, τώρα αυτά τα έργα έγιναν με αυτό τον τρόπο, είναι η πρώτη που λέμε στη συνέχεια κατασκευή, λειτουργία, μεταφορά, με το σύστημα αυτό έγινε και το αεροδρόμιο στα Σπάτα και η περιφερειακή της Υμηττού, και η ζεύξη Ρίου – Αντιρρίου.

Υπάρχουν και κάποια σχεδιαγράμματα στη συνέχεια, ανάλογα με τον τύπο Σ.Δ.Ι.Τ., πως συμμετέχει στη χρηματοδότηση, στη λειτουργία ή στον κίνδυνο κ.λ.π. ο ιδιώτης ή το δημόσιο.

Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Στην έκθεση τους οι εμπειρογνώμονες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών αναφέρουν σαν πλεονεκτήματα για το δημόσιο, και πάλι διαβάζω τίτλους, βελτίωση υποδομών και ευελιξία, υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, καλύτερη διοίκηση του έργου, καινοτομία, εξοικονόμηση χρόνου και χρήματος, παροχή υπηρεσιών με συνολικά χαμηλότερο κόστος, μεταφορά κινδύνων σε άλλους δηλαδή, βελτίωση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας των νέων υπηρεσιών, σαφής προσήλωση στον πολίτη, διαφοροποίηση υπηρεσιών, χρηματοδότηση – ανάπτυξη και άλλων έργων, ευρύτερα οικονομικά οφέλη και τεχνογνωσία. Όλα αυτά αναφέρονται σαν οφέλη για το δημόσιο τομέα.

Ο ιδιωτικός τομέας έχει μόνο τα τρία οφέλη που λένε στη συνέχεια, συμμετοχή σε έργα του δημοσίου με κοινή ιδιοκτησία, ελκυστικά περιθώρια κέρδους και μεγάλης διάρκειας συμβάσεις.

Το σχόλιο που κάνουμε στη συνέχεια στα συμπεράσματα είναι ότι, δεν είναι δυνατόν μια τέτοια ετεροβαρής – από άποψη πλεονεκτημάτων σχέση – να είναι επωφελής και για τον ένα, και για τον άλλο.

Μειονεκτήματα, ενδεχόμενα μειονεκτήματα, πολυπλοκότητα υλοποίησης των συμβάσεων αυτών, υψηλά κόστη δόμησης – σύμπραξης, υψηλότερα κόστη δανεισμού, είναι γνωστό ότι ο δανεισμός για τον ιδιωτικό τομέα στοιχίζει ακριβότερα απ' ότι για τον δημόσιο, αναποτελεσματική διαχείριση της σύμβασης, έλλειψη ανταγωνισμού.

Πως υλοποιείται μια διαδικασία Σ.Δ.Ι.Τ. Η βασική διαδικασία αναπτύσσεται σε οκτώ στάδια:

- Πρώτο στάδιο, διαδικασία προεπιλογής υποψηφίων.
- Δεύτερο στάδιο, διαδικασία διαβούλευσης.
- Τρίτο στάδιο, διαδικασία υποβολής προσφορών.
- Τέταρτο στάδιο, αξιολόγησης και επιλογής προσωρινού αναδόχου.
- Πέμπτο στάδιο, διαδικασία διαπραγμάτευσης.
- Έκτο στάδιο, επίτευξη χρηματοοικονομικού κλεισίματος.
- Έβδομο στάδιο, κατακύρωση της σύμβασης.
- Ογδοο στάδιο, διαχείριση της σύμβασης.

Όλα αυτά τα στάδια, από την ημέρα δημοσίευσης στην επίσημη εφημερίδα των ευρωπαϊκών κοινοτήτων – μέχρι και την υπογραφή της σύμβασης, εκτιμάται ότι χρειάζεται χρόνος από 1,5 έως 2 χρόνια.

Οι εμπειρογνώμονες στη συνέχεια αξιολογώντας ότι η χώρα μας σε επίπεδο θεσμικού πλαισίου δεν είναι έτοιμη για να εφαρμόσει τη Σ.Δ.Ι.Τ., προτείνει δύο συγκεκριμένα μέτρα:

- ✓ Πρώτο πολιτικά, να συγκροτηθεί ένα διυπουργικό όργανο υπό τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει τριτεύοντα ρόλο σ' αυτές τις Σ.Δ.Ι.Τ., ώστε να διαμορφωθεί σε κυβερνητικό επίπεδο μια ενιαία πολιτική. Αυτό το όργανο το διυπουργικό θα αποφασίζει ποια από τα προτεινόμενα έργα θα υλοποιούνται με Σ.Δ.Ι.Τ. και ποιοι θα είναι οι βασικοί όροι της σύμβασης.

✓ Και δεύτερο μέτρο, σε επίπεδο στήριξης τεχνικής, προτείνει στο Υπουργείο πάλι Οικονομίας και Οικονομικών να συγκροτηθεί ένας κεντρικός μηχανισμός διοίκησης και διαχείρισης που θα αποτελείται από δύο ομάδες. Η πρώτη ομάδα θα είναι χάραξης πολιτικής και σχεδιασμού, και η δεύτερη ομάδα θα είναι υπεύθυνη για την τεχνική στήριξη και υποβοήθηση των φορέων.

Και λένε στη συνέχεια, η εμπειρία που θα συγκεντρωθεί σε κεντρικό επίπεδο στη συνέχεια θα μεταφερθεί και σε υπηρεσίες και σε φορείς σε όλη την Ελλάδα.

Ποια είναι η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συνειδητοποίησε στη δεκαετία του '90 ότι γενικεύεται σιγά – σιγά ο θεσμός αυτός και άρχισε να εξετάζει τη συμβατότητα του θεσμού αυτού με τις δικές της πολιτικές και οδηγίες σε σχέση με τις δημόσιες συμβάσεις.

Έτσι για τις Σ.Δ.Ι.Τ. έχει εκδώσει πρώτον το 2000 μία ερμηνευτική ανακοίνωση, στη συνέχεια εκδόθηκε η οδηγία το 2004, 18 στις 31/3^{ου} πέρυσι, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων προμηθειών και υπηρεσιών, η οποία οδηγία θα μπει σε εφαρμογή υποχρεωτικά από τις 31 Ιανουαρίου 2006 και καταργεί τις προηγούμενες οδηγίες 9250, 9336 και 9337.

Και τρίτον, έχει εκδώσει το λεγόμενο πράσινο βιβλίο, δεν ξέρω γιατί το ονόμασε έτσι, ίσως από τους σεισμούς που λέμε και εμείς το πράσινο κουτί, για τις συμπράξεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Στην οδηγία, δυο λόγια, η Ευρωπαϊκή Ένωση όρισε συγκεκριμένους κανόνες εφαρμογής και προσδιόρισε τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούν οι αναθέτουσες αρχές για τη σύναψη συμβάσεων, τέτοιων συμβάσεων.

Στο πράσινο βιβλίο δίνει επί της ουσίας τις κατευθύνσεις για την εφαρμογή των οδηγιών της και κυρίως την ενδιαφέρει το στάδιο του ανταγωνιστικού διαλόγου.

Η Eurostat, που λέγαμε πιο πριν, στην έκθεση της στις 11 Φεβρουαρίου πέρυσι λέει ότι, οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνει η χώρα με συμβάσεις Σ.Δ.Ι.Τ. δεν υπολογίζονται στο δημόσιο χρέος όταν πρώτον, τη σημασία αυτή την καταλαβαίνετε με την απογραφή, και ξανά την απογραφή, και ποιο είναι το χρέος, είναι αυτό, είναι το άλλο. Δεν υπολογίζεται λοιπόν στο δημόσιο χρέος όταν:

- ✱ Πρώτον, ο εταίρος του ιδιωτικού τομέα αναλαμβάνει τον κίνδυνο κατασκευής, πράγμα που ισχύει στις συμβάσεις Σ.Δ.Ι.Τ.
- ✱ Και δεύτερον, ο εταίρος του ιδιωτικού τομέα να αναλαμβάνει τον ένα τουλάχιστον από τους ακόλουθους δύο κινδύνους. Ποιοι είναι αυτοί οι δύο κίνδυνοι, ο κίνδυνος διαθεσιμότητας και ο κίνδυνος που συνδέεται με τη ζήτηση.

Στις συμπράξεις Σ.Δ.Ι.Τ. που έχουν εφαρμοστεί στη χώρα μας σήμερα, που είναι βέβαια λίγες, ο ιδιωτικός τομέας δεν αναλαμβάνει τον κίνδυνο που συνδέεται με τη ζήτηση, διότι σε όλες τις συμβάσεις το δημόσιο αναλαμβάνει να καλύπτει τη διαφορά εσόδων του ιδιωτικού φορέα, εφόσον τα προβλεπόμενα έσοδα του από τη ζήτηση δεν ήταν αυτά που έχουν προδιαγραφεί καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης.

Ο κίνδυνος διαθεσιμότητας δεν ξέρουμε πως ερμηνεύεται από την Eurostat ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από την Ελληνική Κυβέρνηση, αλλά εάν είναι το αεροδρόμιο των Σπάτων, παρά τη σύμβαση και την υποχρέωση του κατασκευαστή να είναι ανοιχτό υπό οποιεσδήποτε συνθήκες ξέρουμε πολύ καλά ότι με τα χιόνια έκλεισε και μέρες, όπως επίσης μισόκλεισε και η γέφυρα μετά από τη ζημιά που υπήρξε. Αν διαθεσιμότητα εννοούν με οποιεσδήποτε συνθήκες να μην κλείνει το έργο, δεν ξέρω κατά πόσον ο τομέας ο ιδιωτικός είναι σε θέση να αναλάβει ή τον ένα ή τον άλλο κίνδυνο.

Με το θέμα των Σ.Δ.Ι.Τ. ασχολήθηκε και το Τ.Ε.Ε., απαντώντας στο σχετικό ερωτηματολόγιο που συνέταξε το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και για να δώσει την απάντηση του το Τ.Ε.Ε. συγκρότησε μια ομάδα εργασίας, μόνο που δεν ξέρουμε τη σύνθεση της, δεν δημοσιοποιήθηκε, ούτε και τα ονόματα τους εμφανίζονται στην απάντηση που έστειλε. Η ομάδα αυτή λειτούργησε έξω από τα όργανα του Τ.Ε.Ε., δηλαδή οι απόψεις που εξέφρασε μάλλον είναι προσωπικές της, εξ ου και δεν συμμετέχουν σήμερα εδώ να μας αναπτύξουν τις απόψεις τους και μακριά φυσικά από τα τμήματα.

Οι απαντήσεις που δίνονται όμως από την ομάδα αυτή έχουν ενδιαφέρον, μνημονεύονται ως λόγοι επιτυχούς υλοποίησης των Σ.Δ.Ι.Τ. στη χώρα μας, μια σειρά από λόγοι, όπως είναι τα έργα να είναι ενταγμένα σε ένα σχεδιασμό ευρύτερο, να έχουν την αποδοχή και την κοινωνική και των χρηματοπιστωτικών φορέων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να είναι προφανής η αναγκαιότητα, η εφικτότητα, η βιωσιμότητα τους, να έχουν μελέτες πλήρεις και ωριμότητα κ.λ.π., κ.λ.π.

Η καταγραφή αυτών των λόγων για την επιτυχή υλοποίηση των Σ.Δ.Ι.Τ. θα μπορούσε να εκληφθεί και για μας στη συνέχεια, ως προϋποθέσεις για την επιτυχή εφαρμογή του θεσμού στη συνέχεια. Ιδιαίτερο βέβαια βάρος δίνεται στην κοινωνική αποδοχή, δίχως την οποία δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί μια σύμβαση Σ.Δ.Ι.Τ., η οποία κοινωνική αποδοχή εξασφαλίζεται μόνο αν το έργο είναι απολύτως αναγκαίο, αν έχει πειστεί η κοινή γνώμη πως δεν γινότανε αλλιώς παρά μόνο έτσι και αν η σχέση ποιότητας προς την προσφερόμενη υπηρεσία είναι ικανοποιητική.

Ως ευρύτερα κριτήρια λέει αυτή η ομάδα του Τ.Ε.Ε. για την ένταξη έργων σε Σ.Δ.Ι.Τ., είναι τα έργα αυτά να είναι ενταγμένα στον εθνικό σχεδιασμό να είναι... (αλλαγή κασέτας)

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: ...λίγα έργα από το κέντρο, και στη συνέχεια αφού συσσωρευτεί η σχετική γνώση, πείρα κ.λ.π., να ξεκινήσει ο θεσμός αυτός να προχωρά και σε υπόλοιπα έργα και στην υπόλοιπη χώρα.

Προτείνει όμως η ομάδα αυτή του Τ.Ε.Ε. ότι, στη συνέχεια πρέπει ο θεσμός αυτός περιφερειακά να πιάσει και έργα των ΟΤΑ με την παράλληλη νομοθετική κάλυψη της μεταφοράς των δημοτικών τελών στους ιδιώτες.

Και εισηγείται επίσης να αξιοποιηθούν για το θεσμό αυτό κεφάλαια των ασφαλιστικών ταμείων, βλέπε Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., και της αγοράς των ομολόγων κ.λ.π.

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο της παρουσίας των Σ.Δ.Ι.Τ., η ομάδα μας κατέληξε σε κάποιες παρατηρήσεις και συμπεράσματα, που δυστυχώς και συγχωρείτε μας γι' αυτό είναι πρωτογενείς απόψεις. Οι Σ.Δ.Ι.Τ. αποτελούν μια εναλλακτική λύση για την υλοποίηση υποδομών του δηmosίου, καθώς και των σχετικών με αυτών υπηρεσιών διαχείρισης και λειτουργίας, ιδίως όταν εκλείπουν οι δημόσιοι πόροι.

Πρέπει όμως να συνεκτιμηθούν σωστά πλήθος αρνητικών συνεπειών και παρενεργειών, που συνήθως αποκρύπτονται ή υποβαθμίζονται. Πρέπει επίσης να εξετάζονται αν συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη σωστή εφαρμογή τους, και να κριθούν τα πάντα από τη σκοπιά της εξυπηρέτησης του δηmosίου συμφέροντος και του κοινωνικού οφέλους.

Η τάση που αναπτύσσεται, γενικευμένης παραχώρησης στον ιδιωτικό τομέα, δραστηριοτήτων και υπηρεσιών, που μέχρι χθες ασκούσε το δημόσιο, δεν μας βρίσκει προκαταβολικά – πόσο μάλλον παγίως – σύμφωνους. Οι Σ.Δ.Ι.Τ. δεν γίνονται αδαπάνως, άλλωστε ομολογείται πως η ιδιωτική χρηματοδότηση είναι πιο ακριβή από τη δημόσια, ο ιδιώτης θα εισπράξει το κόστος του έργου του, είτε από το κράτος, είτε από τον πολίτη χρήστη. Στην πρώτη περίπτωση το δημόσιο χρέος θα αυξηθεί έτσι και αλλιώς, και στην καλύτερη περίπτωση θα ετεροχρονιστεί. Τέτοιο σοβαρό πρόβλημα έχει ήδη η Πορτογαλία που είχε ξεκινήσει να εφαρμόζει γενικευμένα το θεσμό αυτό και ήδη έχει Black out ως προς τις πληρωμές της, σαν χώρα.

Στην περίπτωση που το κόστος αυτό πληρώνεται από το χρήστη, πολίτη, επιβαρύνεται λοιπόν πρόσθετα, πράγμα που θεωρούμε αδύνατο να συμβεί με τη σημερινή οικονομική κατάσταση, και το εκτιμούμε και ως αντιαναπτυξιακό.

Ο νέος θεσμός απαιτεί πλήθος νομοθετικών ρυθμίσεων και αρκετά χρονοβόρες διαδικασίες, που κάθε άλλο παρά πείθουν για τη λεγόμενη εξοικονόμηση χρόνου και κόστους. Οι Σ.Δ.Ι.Τ. όμως κυρίως απαιτούν άλλου επιπέδου δημόσια διοίκηση, και δυστυχώς έτσι όπως εξελίσσονται τα πράγματα φαίνεται να οδηγούμαστε σε πλήρη ιδιωτικοποίηση της διοίκησης και σε πλήρη εκποίηση του χαρακτήρα του δηmosίου συμφέροντος, πράγμα που θα μας έβρισκε και μας βρίσκει τελείως αντίθετους.

Το επόμενο που σχολιάζουμε είναι ότι ποιος θα έχει το πάνω χέρι σε αυτές τις συμβάσεις. Ποιος δηλαδή σε τελευταία ανάλυση θα επιβάλει τη βούληση του, θα είναι το δημόσιο ή θα είναι ο ιδιωτικός φορέας; Με άλλα λόγια, στο παζάρι των διαβουλεύσεων με τον ιδιωτικό τομέα είναι κάθε φορά βέβαιο το ποιος θα επικρατήσει.

Οι αναπτυξιακές ανάγκες του τόπου και οι κοινωνικές προτεραιότητες κατά πόσο είναι συμβατές με τις προτεραιότητες των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και τις σκοπιμότητες των ιδιωτικών συμφερόντων; Υποβάλλουμε μία πρόταση κεντρική, εάν και εφόσον τη θεωρήσουμε σωστή, θα μπορούσε ίσως να προβληθεί γενικότερα, δεν την έχουμε τουλάχιστον ακούσει από κανένα φορέα.

Λέμε ότι ο θεσμός των Σ.Δ.Ι.Τ. πρέπει να γίνει, να εφαρμοστεί, μόνο και εφόσον προηγουμένως έχει καταστρωθεί και υιοθετηθεί πολιτικά και κοινωνικά, ένα μακρόπνοο εθνικό σχέδιο δράσεων και

πολιτικών, που θα καθορίζει με ακρίβεια τους στόχους ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής. Ένα εθνικό σχέδιο που θα προσδιορίζει και τους αναγκαίους πόρους σε βάθος χρόνου, και τότε μόνο μπορεί να κατανεμηθούν σωστά και ορθολογικά οι ρόλοι των δημοσίων και των ιδιωτικών επενδύσεων. Τότε μόνο μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι το κράτος βάζει τη σφραγίδα του στις προτεραιότητες αλλά και στους όρους των Σ.Δ.Ι.Τ. Κάθε άλλη διαδικασία θα έχει το χαρακτήρα του ευκαιριακού, δεν θα είναι ενταγμένη σε γενικότερο αναπτυξιακό πλαίσιο και γι' αυτό μπορεί να είναι επισφαλής και αναποτελεσματική.

Η άνθιση της διαπλοκής και των σκανδάλων στη χώρα μας, αλλά και οι εξαγγελίες για πάταξη της διαφθοράς, κάθε άλλο παρά ευνοούν την υιοθέτηση νέων θεσμών που καθιστούν ακόμα πιο αδιαφανή και υποκειμενική τη λειτουργία της πολιτικής και των οργάνων της. Μετά από όλες αυτές τις παρατηρήσεις και τα σχόλια, η ομάδα μας φτάνει στο συμπέρασμα, στο ότι είμαστε επιφυλακτικοί, είμαστε πολύ επιφυλακτικοί για το γενικό πλαίσιο των Σ.Δ.Ι.Τ. και με τον τρόπο που πάει να εφαρμοστεί.

Εγώ θα σταματήσω εδώ, ο συνάδελφος Πλιάκας θα συνεχίσει με το επόμενο κεφάλαιο για την εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. στην Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Πλιάκας.

ΠΛΙΑΚΑΣ: Κατ' αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τους δύο συναδέλφους και για την εμπειρία τους, και για την άποψη τους, και για τις γνώσεις τους, και για τη συνεργασία τους μαζί μου.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να αναφερθώ λίγο στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, σήμερα δεν υπάρχει ένα πλήρες εξειδικευμένο νομοθετικό πλαίσιο, υπάρχουν όμως νομικές δυνατότητες υλοποίησης τέτοιων συμβάσεων και τις έχουμε δει τα τελευταία χρόνια, όπως είναι οι συμβάσεις παραχώρησης οι οποίες σύμφωνα με το Ν.1418/84 και το Π.Δ.609/85, προβλέπεται αυτοτελές σύστημα για μερική ή ολική αυτοχρηματοδότηση έργων.

Ένας δεύτερος υφιστάμενος τρόπος δημιουργίας έργων μέσω Σ.Δ.Ι.Τ., είναι με διάφορα θεσμικά πλαίσια που υπήρξαν τελευταίως για άλλους τύπους Σ.Δ.Ι.Τ., όπως ήταν τα νομοσχέδια για χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων, όπως ήταν η ιδιωτική χρηματοδότηση ορισμένων Ολυμπιακών έργων, όπως ήταν η χρήση αιγιαλού από φορείς ΒΕΠΕ για χρήση λιμενικών έργων. Σύμφωνα με το νόμο 2366 του '95 για τη διαχείριση των αεροδρομίων, κάποιων αεροδρομίων τέλος πάντων, για την ίδρυση κοινών εταιρειών μεταξύ Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Νομαρχιών και ιδιωτών, για τη δημιουργία Casino που δημιουργήθηκαν σε όλη την Ελλάδα, για δημιουργία τουριστικών λιμένων, μαρίνες, υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο, όπως και στον τομέα της ενέργειας, ανανεώσιμες πηγές, φυσικό αέριο, όπου και εκεί έχουν υπάρξει εταιρείες και θα τις αναφέρουμε παρακάτω.

Αξιοποίηση υδάτινων πόρων, υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο και για τέτοιες μορφές διαχείρισης με τον ιδιωτικό τομέα. Είναι μετά τα Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα που διαχειρίζονται την περιουσία του

ΕΟΤ, και τέλος υπάρχει και μία ανώνυμος εταιρεία εκμετάλλευσης αυτοκινητοδρόμων. Αυτά είναι που υπάρχουνε σήμερα.

Οι συμβάσεις παραχώρησης τώρα, ποιες είναι μέχρι στιγμής οι συμβάσεις παραχώρησης που έχουν δημιουργηθεί. Πρώτα θα αναφέρω ότι υπάρχει η σύμβαση παραχώρησης για το Ρίο – Αντίρριο, για τη γέφυρα του Ρίου – Αντιρρίου, προσπάθειες συμβάσεις παραχώρησης επιτυχείς θα λέγαμε, γιατί υπάρχουνε και ορισμένες προσπάθειες για συμβάσεις παραχώρησης που είναι ανεπιτυχείς. Επιτυχείς θεωρούνται ότι έχουν πραγματοποιηθεί τέλος πάντων, έχουν προχωρήσει, το Ρίο – Αντίρριο, ο Διεθνής Αερολιμήν Αθηνών, τα Σπάτα που λέμε, η Αττική οδός, η Δυτική Περιφερειακή Υμηττού και ως μη επιτυχής θεωρείται η ζεύξη του Μαλλιακού, το μετρό της Θεσσαλονίκης όπου εκεί από διάφορους παράγοντες δεν προχωρήσανε, ή τοπικούς αν θέλετε, ή κατασκευαστικούς ή ακόμη και διαδικαστικούς, κωλυσιεργίας να πραγματοποιήσουνε τεύχη δημοπράτησης κ.λ.π.

Άλλοι τύποι Σ.Δ.Ι.Τ. που υπάρχουν τη σήμερα εποχή, μέσα στο πλαίσιο αυτό που υπάρχει σήμερα, είπαμε ότι είναι οι υπόγειοι σταθμοί αυτοκινήτων που σε ορισμένες περιοχές έχουν περπατήσει, έχουν προχωρήσει, είναι τα Casino που έχουν δημιουργηθεί σε αρκετές περιοχές. Στις μαρίνες, στους τουριστικούς λιμένες έχουν πραγματοποιηθεί στη Λευκάδα και στην Κέρκυρα στην περιοχή Γουβιές, σε άλλες περιοχές όμως δεν έχουνε περπατήσει, όπως στην περιοχή της Μυκόνου, της Σύρου, της Κεφαλονιάς και σε άλλες περιοχές.

Έχει δημιουργηθεί ένα κτίριο με σύμβαση Σ.Δ.Ι.Τ. παραχώρησης, ένα κτίριο της Ακαδημίας του Λιμενικού Σώματος στην Αλεξανδρούπολη. Έχουν δημιουργηθεί οι εταιρείες διανομής φυσικού αερίου οι ΕΠΑ, Εταιρεία Παροχής Αερίου ανά πόλη, που είναι πάλι με μορφή Σ.Δ.Ι.Τ., είναι τα αιολικά πάρκα και ξέρουμε στην Κρήτη αρκετά τέτοια που έχουν γίνει και αυτά με τη μορφή της Σ.Δ.Ι.Τ., και τέλος είναι και η αξιοποίηση από ιδιώτες περιουσίας του ΕΟΤ όπως τα Ξενία, σε όποιες πόλεις υπήρχαν, και όπου τέλος πάντων ήταν και ικανά αυτά τα κτίρια να ανακαινιστούνε και να λειτουργήσουν πάλι.

Μη επιτυχείς συμβάσεις Σ.Δ.Ι.Τ. είναι η προσπάθεια που κάνανε να δημιουργήσουν νέο Ιππόδρομο, το οποίο δεν κατάφεραν και τελικά το ελληνικό δημόσιο το χρηματοδότησε και τον έφτιαξε, γιατί ήμασταν υποχρεωμένοι και για την Ολυμπιάδα, όπως και το Ολυμπιακό χωριό που και εκεί η προσπάθεια δεν πέτυχε και κατασκευάστηκε καθαρά από το δημόσιο. Όπως το θερμοηλεκτρικό εργοστάσιο στο Λαύριο και τα χρυσοφόρα κοιτάσματα του Παγγαίου Όρους όπου είναι γνωστή η εταιρεία η TVX που είχε ασχοληθεί, που τελικά τα εγκατέλειψε και έμεινε και κόσμος χωρίς εργασία και ακόμα δεν έχει προκύψει τίποτα μ' αυτό το θέμα.

Η εμπειρία τώρα και τα συμπεράσματα από τη μέχρι τώρα εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. Δεδομένου ότι τα έργα Σ.Δ.Ι.Τ. που υλοποιούνται μέχρι τώρα ήταν έργα τα οποία για την καθημερινότητα των χρηστών ήταν σημαντικά, έπρεπε να είχαν γίνει πολλά χρόνια πριν. Μία Αττική Οδός τέλος πάντων βοήθησε κατά πολύ στην

κυκλοφορία μέσα στο Λεκανοπέδιο της Αθήνας. Η στάση τους έναντι των έργων αυτών υπήρξε λοιπόν θετική κατ' αρχάς, παρ' ότι το τίμημα σε όλες τις περιπτώσεις ήταν αρκετά υψηλό, συγκριτικά με τις μέχρι τότε χρεώσεις που είχαμε. Σκεφτείτε ότι η Αττική Οδός ξεκίνησε από 0,85 και έχει φτάσει στα δύο χρόνια 2,5 ευρώ που να το πούμε λίγο και σε δραχμές είναι 850 δραχμές, ή κάνεις 1 χιλιόμετρο, ή κάνεις 25 χιλιόμετρα. Δηλαδή βγαίνεις στο Χολαργό, μπαίνεις στην Αγία Παρασκευή 850 δραχμές, που πριν δύο χρόνια πήγαινες μέχρι τη Θεσσαλονίκη με 500 δραχμές. Το κόστος λοιπόν των Σ.Δ.Ι.Τ. βλέπουμε ότι είναι πάρα πολύ υψηλό.

Το πραγματικά βελτιωμένο επίπεδο εξυπηρέτησης έγινε αντιληπτό από τους χρήστες και αντιστάθμισε μερικά την οικονομική επιβάρυνση.

Σε σχέση με τα μελλοντικά έργα και δεν ξέρω αν ήταν και λίγο σκόπιμο ας πούμε, ότι τα έσοδα στην αρχή, ειδικά στην Αττική Οδό ήταν χαμηλά και σταδιακά τα αυξήσανε, οπότε ο επηρεασμός της κοινής γνώμης και των χρηστών να είναι μικρός στην αρχή τουλάχιστον.

Σε σχέση με τα μελλοντικά έργα Σ.Δ.Ι.Τ. και προκειμένου αυτά να γίνουν αποδεκτά από τους χρήστες, θα πρέπει αφ' ενός μεν να είναι κατά γενική ομολογία έργα απαραίτητα, αφ' ετέρου δε να γίνει κατανοητό ή ότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος να κατασκευαστούν, ή ότι έναντι αυτών προσφέρονται άλλες εξίσου σημαντικές υπηρεσίες στους πολίτες σε κοινωνικούς τομείς.

Προκειμένου όμως οποιοδήποτε έργο να δημοπρατηθεί με Σ.Δ.Ι.Τ., πρέπει να αξιολογηθεί προηγουμένως η βιωσιμότητα του. Το δημόσιο στη φάση αυτή θα πρέπει να επιλέξει για την υλοποίηση έργων με τη μέθοδο Σ.Δ.Ι.Τ., στην περίπτωση που υπάρχει πραγματικά δημοσιονομικός περιορισμός και προβλήματα χρηματοδότησης, και τονίζουμε τον όρο πραγματικά, προβλήματα χρηματοδότησης των έργων και όχι για έργα που οι κάθε λογής φόροι που επιβάλλονται στον καταναλωτή από πριν, υπερκαλύπτουν το ποσοστό συμμετοχής του δημοσίου. Γνωρίζουμε όλοι ότι το σπατάσιμο έχει επιβληθεί από το '91, '90, τα έργα τα χωματουργικά είχαν ξεκινήσει από τη δεκαετία του '90, το πληρώσαμε ουσιαστικά εμείς και το κάνανε κάποιοι άλλοι. Με ποσοστό συμμετοχής του ιδιώτη στο 6% σε κεφάλαιο και παραχώρηση στο 45%, ανάλογο είναι και στα υπόλοιπα έργα μέχρι στιγμής η παραχώρησης.

Πάντως η μέχρι τώρα εμπειρία για τη Σ.Δ.Ι.Τ. όπως αναφέρεται στην έκθεση του ΚΕΠΕ, επιβεβαιώνει ότι οι συμβάσεις παραχώρησης έργων όπως η Αττική Οδός, το αεροδρόμιο των Σπάτων και σε μικρότερο βαθμό η ζεύξη Ρίου – Αντιρρίου επιβαρύνουν τους πολίτες και το δημόσιο.

Οι συμβάσεις για την Αττική Οδό και το αεροδρόμιο των Σπάτων, μέσω των οποίων τα έργα παραχωρήθηκαν σε ιδιώτες, περιέχουν όρους ασύμφορους και ετεροβαρείς. Η εγγύηση του ελληνικού δημοσίου για το δανεισμό των ιδιωτών κρίνεται μη συμφέρουσα, στις περισσότερες, σε όλες τις περιπτώσεις έχει εγγυηθεί το ελληνικό δημόσιο για τα δάνεια που έχουν πάρει για να κάνουν τα έργα, και μάλιστα επιπλέον ασύμφορες και προβληματικές

είναι και οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνει το κράτος έναντι των ιδιωτών για την κίνηση είτε των οχημάτων, είτε των επιβατών.

Δηλαδή εάν τα αυτοκίνητα που θα περάσουν από την Αττική Οδό ή από το Ρίο – Αντίρριο είναι λιγότερα απ' ό,τι έχει προβλεφθεί στη σύμβαση, ή επιβάτες στο αεροδρόμιο, το ελληνικό δημόσιο καταβάλλει το αντίτιμο του επιπλέον που θα έπρεπε να είχαμε. Αυτό σημαίνει πως, εφόσον ο αριθμός των πραγματικά διακινουμένων μέσω των έργων αυτών υπολείπεται του συμφωνημένου αριθμού της σύμβασης, το ελληνικό δημόσιο καταβάλλει στους ιδιώτες τα ποσά που αντιστοιχούν από τον υπολειπόμενο αριθμό.

Χαρακτηριστικότερη όλων η περίπτωση του αεροδρομίου, όπου εάν ο ετήσιος αριθμός επιβατών δεν φτάνει τον προκαθορισμένο αριθμό, το δημόσιο καταβάλλει τη διαφορά στην εταιρεία. Αυτό πέραν των άλλων σημαίνει πως ο ιδιώτης δεν αναλαμβάνει τον κίνδυνο ζήτησης ή διαθεσιμότητας που ανέφερε πριν ο συνάδελφος Τρουλλινός, αυτό αναφέρεται και στη Eurostat και άρα αμφισβητείται ο μη υπολογισμός των οφειλών του δημοσίου μέσω αυτών των Σ.Δ.Ι.Τ. στο δημόσιο έλλειμμα.

Υπάρχουν όμως και έργα Σ.Δ.Ι.Τ. άλλων τομέων, που είτε δεν είναι υποχρεωτική η χρήση τους από τους πολίτες, είτε η ανταπόκριση και το οικονομικό κόστος των χρηστών δεν φαίνεται, όπως συμβαίνει στους τομείς της ενέργειας, αιολικά πάρκα, φυσικό αέριο, η κατασκευή πάρκινγκ, η κατασκευή δημοσίων κτιρίων, η διαχείριση τουριστικών λιμένων, τα Casino, δεν είμαστε υποχρεωμένοι να πάμε όλοι στα Casino, άρα η επιβάρυνση είναι αυτών που πηγαίνουν, και άλλες μορφές όπως ιδιωτικής πολεοδόμησης περιοχών και αυτό το αναφέραμε γιατί υπήρχε κάποτε μια πρόταση για το ανατολικό πολεοδομικό συγκρότημα Ηρακλείου.

Οι δυσχέρειες τώρα και τα προβλήματα που δημιουργούνται μέχρι τώρα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο.

Ονομαστικά θα αναφέρω το νομοθετικό πλαίσιο, η έλλειψη ενός ειδικού νομοθετικού πλαισίου, μέχρι στιγμής ό,τι υπάρχει, οι συμβάσεις παραχώρησης πρέπει να περάσουν από τη Βουλή, με όλη την ιστορία της διαδικασίας της νομοθετικής να περάσει μια σύμβαση από τη Βουλή.

Δεύτερον η υποστήριξη, η αδυναμία σωστής και έγκυρης προετοιμασίας τέτοιων έργων, καθ' ό,τι υπάρχει έλλειψη εξειδικευμένης εμπειρίας ειδικά στο δημόσιο τομέα.

Τρίτον υπάρχουνε..., εδώ θα ήθελα να αναφέρουμε ένα σημαντικό πρόβλημα, ήταν και είναι η ελλιπής δυνατότητα και ετοιμότητα της Διοίκησης σε κεντρικό επίπεδο να υποστηρίξει τις αναθέτουσες αρχές, καθώς και η νοοτροπία ενός Αθηνοκεντρικού κράτους, όλα να τα κατευθύνουν και να τα αποφασίζουν από την Αθήνα για όλη την περιφέρεια, όπου ο συγκεντρωτισμός, η υπερεξουσία στην κεντρική διοίκηση δεν συνδράμει στη δυναμική – περιφερειακή αυτόνομη ανάπτυξη και του θεσμού των Σ.Δ.Ι.Τ., αλλά και των κονδυλίων για μεγάλα αναπτυξιακά περιφερειακά έργα μέσω των δημοσίων επενδύσεων.

Τρίτος τομέας, είναι προβλήματα που υπάρχουνε στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, είναι συνταγματικά ζητήματα. Πρέπει να ξέρετε ότι, το Σύνταγμα προσδιορίζει ότι η τυχόν ανάθεση σε εταιρείες παραχώρησης δημοσίων έργων άλλων αρμοδιοτήτων που μόνο η κρατική εξουσία μπορεί να ασκεί, πάσχει συνταγματικά, και πολλά απ' αυτά υπάγονται σε μια κρατική εξουσία. Εδώ λοιπόν υπάρχει ένα συνταγματικό κώλυμα και οποιαδήποτε προώθηση Σ.Δ.Ι.Τ. θα πρέπει να συζητηθεί πολύ λεπτομερέστερα με το Συμβούλιο της Επικρατείας και με το Ελεγκτικό Συνέδριο, για να μην υπάρξει νομοσχέδιο το οποίο κριθεί αντισυνταγματικό.

Τέταρτο, είναι η εκτέλεση εις βάρος του δημοσίου και τον Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι εγγυήσεις του δημοσίου και το καθεστώς επίλυσης διαφορών. Προς στιγμήν δηλαδή σ' αυτό το θέμα υπάρχει πρόβλημα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, όπως η αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων των εμπλεκόμενων φορέων του δημοσίου. Στα έργα που επιλέγονται ως κατάλληλα για αυτοχρηματοδότηση, μετά από μελέτες κόστους – οφέλους θα πρέπει να υπάρχει αποσαφήνιση αρμοδιοτήτων, ποιος κάνει τι, ποιος ασχολείται με τι.

Έκτο, ο χρόνος και η ασφάλεια διαδικασιών ωρίμανσης των έργων. Έχουμε δει πολλές διαδικασίες να αποτυγχάνουν λόγω της επιμήκυνσης και κάποιο έργο το οποίο έπρεπε να είχε γίνει πριν 30 χρόνια, να προσπαθούμε να το πραγματοποιήσουμε μετά από 30 χρόνια.

Η κοστολόγηση των συμβάσεων, κατά πόσον δηλαδή θα πρέπει να είναι συμφέρουσα για το ελληνικό δημόσιο, χρηματοδοτήσεις, υπάρχει ένα πρόβλημα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο σε χρηματοδοτήσεις από τον τραπεζικό ή άλλων μορφών δανεισμό που μπορούμε να έχουμε. Προβλέψεις για τη χρηματοδότηση, σειρά φορολογικών ζητημάτων αποτελούν προβλήματα με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, η αποδοτικότητα των ιδίων κεφαλαίων και τέλος, οι μακροχρόνιες δεσμεύσεις του δημοσίου με τη μετατροπή του κεφαλαιακού κόστους ενός δημόσιου έργου σε ετήσιο κόστος λειτουργίας. Δηλαδή στη Σ.Δ.Ι.Τ. μέχρι τώρα τι γίνεται; Ή το κεφαλαιακό κόστος γίνεται ετήσιο κόστος λειτουργίας για το δημόσιο, ή η δυνατότητα απόσβεσης αυτού του έργου με δυνατότητα των χρηστών, να το αποπληρώνουν μέσω διοδίων, μέσω τελών.

Έτσι λοιπόν εφόσον όταν γίνεται μετακύλιση του κόστους χρήστες, αυτό θα πρέπει να γίνεται λαμβανομένων πάντα υπόψη και των κοινωνικών κριτηρίων. Σε περιοχές λοιπόν μικρότερης ανάπτυξης, περιοχές οι οποίες υπολείπονται του μέσου όρου, η Ισπανία λόγω χάρη έκανε αυτοκινητόδρομους στη νότια Ισπανία, όπου εφήρμοσε το θεσμό να μη βάζει ούτε καν διόδια. Ενώ στη βόρεια Ισπανία υπάρχουν διόδια στους αυτοκινητόδρομους, στη νότια Ισπανία για να αναπτύξουν και τη νότια Ισπανία, φτιάξανε έργα χωρίς διόδια και άλλα έργα χωρίς φόρους.

Αυτά είναι μέχρι στιγμής τα υφιστάμενα, για το τρίτο κεφάλαιο θα σας πει ο κ. Βαϊλάκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Βαϊλάκης.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Να ευχαριστήσω και εγώ με τη σειρά μου τους δύο συναδέλφους, οι οποίοι εδώ που τα λέμε δούλεψαν και πολύ περισσότερο από μένα, αλλά και εγώ έκανα αρκετές προσπάθειες να τα διαβάσω και να τα διορθώσω όσο μπορούσα καλύτερα.

Το τρίτο κεφάλαιο ίσως είναι και το πιο ενδιαφέρον για μας εδώ στην περιφέρεια Κρήτης, διότι πραγματεύεται τις διαστάσεις απόπειρας εφαρμογής των Σ.Δ.Ι.Τ. στην περιφέρεια. Χωρίζεται σε τρία υποκεφάλαια.

- ★ Λοιπόν, το χωροταξικό σχεδιασμό και το αναπτυξιακό έλλειμμα.
- ★ Τους πιθανούς τομείς ενδιαφέροντος της Σ.Δ.Ι.Τ. στην εφαρμογή των συμβάσεων αυτών στην περιφέρεια, και όταν λέμε στην περιφέρεια βασικά εννοούμε στην Περιφέρεια Κρήτης. Αυτά βέβαια όλα τα σημεία που γράφονται εδώ, μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για άλλες περιφέρειες αλλά η δικιά μας ενδιαφέρει τώρα.
- ★ Και τελικώς τη συγκριτική αξιολόγηση οφέλους και προβλημάτων.

Όλα τα συμπεράσματα που αναγράφονται εδώ έχουν προκύψει από τη μελέτη και των δύο προηγούμενων κεφαλαίων, δεν θα τα διαβάσω αναλυτικά διότι θα φάμε πολύ ώρα. Αναλυτικά θα διαβάσω το 4^ο κεφάλαιο που είναι το συνοπτικό κείμενο της τοποθέτησης, στην οποία έχουμε συμφωνήσει όλοι και που κατά κάποιο τρόπο έπεσε σ' εμένα ο κλήρος να σας το διαβάσω.

Όσον αφορά το πρώτο υποκεφάλαιο που αναφέρεται στο χωροταξικό σχεδιασμό και το αναπτυξιακό έλλειμμα, γράφουμε εδώ τα παρακάτω. Η βιώσιμη ανάπτυξη προσδιορίζεται από την ισορροπία ανάμεσα στην οικονομία, την κοινωνική συνοχή και την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό είναι γνωστό ότι, εάν αυτοί οι τρεις τομείς δεν συνεργαστούν, δεν μπορούμε να έχουμε καμία ανάπτυξη η οποία να είναι βιώσιμη και ισόρροπη.

Ο προγραμματισμός της ανάπτυξης συνδέεται άρρηκτα με το χωροταξικό σχεδιασμό, και το μοντέλο της ανάπτυξης που επιλέγεται, αν επιλέγεται, έτσι και αλλιώς αποτυπώνεται στο χώρο. Το θέμα είναι αν υπάρχει βούληση και δυνατότητα να προδιαγράψεις και να καθορίσεις αυτό που θα αποτυπωθεί, ή αν θα επιτρέψεις να αποτυπωθούν τα αποτελέσματα της πραγματικότητας, όπως αυτή διαμορφώνεται από τους νόμους της ελεύθερης αγοράς που πολλές φορές καταλήγει στην αυθαιρεσία.

Η αποσύνδεση του αναπτυξιακού προγραμματισμού από το χωροταξικό σχεδιασμό, ο κατακερματισμός της ανάπτυξης σε τομεακές πολιτικές, που γίνεται όπως συνηθίζεται στη χώρα μας ανά Υπουργείο και πολλές φορές και ανά Περιφέρεια, ασυντόνιστες και αλληλοσυγκρουόμενες πάρα πολλές φορές και η ομηρία η οποία έχει καταδικαστεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση χωρίς πόρους και μηχανισμούς στήριξης, οδηγούν στην αυθαίρετη διαχείριση της ανάπτυξης.

Πραγματικά τι έχει απομείνει σήμερα από όλες τις εξαγγελίες για άσκηση χωροταξικής πολιτικής. Ένας χωροταξικός νόμος, που προτάσσει τον αναπτυξιακό προγραμματισμό έναντι της χωροταξίας, αντί να τον συνδέει διαλεκτικά. Περιφερειακά πλαίσια χωροταξικού

σχεδιασμού και αιεφόρου ανάπτυξης που έχουν θεσμοθετηθεί, όπως ξέρουμε εδώ της Κρήτης το οποίο δουλέψαμε και σαν τμήμα, θεσμοθετήθηκε πρώτο, αλλά που δυστυχώς απ' ότι διαφαίνεται δεν έχουνε και ιδιαίτερη σχέση με τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα.

Στις συνθήκες αυτές παντελούς έλλειψης του αναπτυξιακού σχεδιασμού όλα γίνονται αποσπασματικά και εκ των ενόντων, ανασύρονται σχεδιασμοί και μελέτες προηγούμενων δεκαετιών χωρίς αξιολόγηση, με ασυζητούμενες σήμερα λογικές, η ένταξη έργων γίνεται με βάση την πίεση της υστέρησης, οι διαχειριστικές και περιβαλλοντικές μελέτες συντάσσονται όχι για να διερευνήσουν αλλά για να δικαιολογήσουν εκ των υστέρων τις πολιτικές επιλογές και ο διάλογος υποβιβάζεται σε παζάρι και συναίνεση των τοπικών κοινωνιών – που επιζητείται – δεν εξασφαλίζεται.

Αυτό το πρώτο μεγάλο έλλειμμα, δεν περιμένει βέβαια κανείς να καλυφθεί από τις συμβάσεις αυτές για τις οποίες συζητάμε. Τον τελευταίο καιρό μάλιστα γινόμαστε μάρτυρες συνεχών αρνήσεων από πλευράς Κυβέρνησης να χρηματοδοτήσει οτιδήποτε τοπικά.

Με τέτοια αντιμετώπιση των αναγκών της περιφέρειας από το κέντρο προετοιμάζονται ήδη άξονες και πολιτικές για την επόμενη προγραμματική περίοδο, χωρίς κανένα αναπτυξιακό όραμα για την Κρήτη και χωρίς ιεραρχήσεις και προτεραιότητες.

Δεν υπάρχει ένα μακρόχρονο σχέδιο δράσεων και πολιτικών από το οποίο, εκτός των άλλων, θα προκύπτουν οι προτεραιότητες των παρεμβάσεων και θα διευκολύνονται οι επιλογές των πιθανών χρηματοδοτήσεων κατά περίπτωση.

Με τα παραπάνω θέλουμε να πούμε πως ανεξαρτήτως Σ.Δ.Ι.Τ. προέχει η επεξεργασία του επόμενου αναπτυξιακού πλαισίου για την Κρήτη, ενός πλαισίου όμως συμβατού με το χωροταξικό σχεδιασμό, εναρμονισμένου με τους όρους της βιώσιμης ανάπτυξης που θα προωθή την προστασία και ανάδειξη του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος.

Ένα τέτοιο πλαίσιο πρέπει να υπαγορεύσει τις προτεραιότητες των παρεμβάσεων και των δράσεων της επόμενης προγραμματικής περιόδου, συζητάμε για το 4^ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, και όχι τα ενδιαφέροντα των διαφόρων πιστωτικών ιδρυμάτων να χρηματοδοτήσουν και των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών να υλοποιήσουν μέσω των Σ.Δ.Ι.Τ.

Το δεύτερο κεφάλαιο είναι οι πιθανοί τομείς εκδήλωσης ενδιαφέροντος εφαρμογής Σ.Δ.Ι.Τ. Στον τομέα αυτό όσον αφορά την περιφέρεια, ενώ αρχικά εμφανιζόταν η διάθεση η Κυβερνητική να προωθήσει τις Σ.Δ.Ι.Τ. και στην περιφέρεια, τελικά φαίνεται ότι αυτό ματαιώνεται. Και απ' ότι συζητήσαμε σαν ομάδα δεν ματαιώνεται επειδή τόσο ενδιαφέρονται για την περιφέρεια, αλλά επειδή δεν έχουνε την εμπειρία για να προχωρήσουν. Και επικρατούν και οι φωνές που εισηγούνται τη θέσπιση των Σ.Δ.Ι.Τ., αλλά μόνο για τα μεγάλα έργα, τα οποία βέβαια καθορίζονται τελικά από τα Υπουργεία Οικονομικών και Οικονομίας και όχι από το ΥΠΕΧΩΔΕ, ενός προϋπολογισμού άνω των 100 εκατομμυρίων. Και βέβαια τέτοια έργα όπως καταλαβαίνετε μάλλον είναι μακριά από την περιφέρεια.

Σε επίπεδο περιφέρειας τώρα που μας ενδιαφέρει για την Κρήτη, φαίνεται πως έχει ήδη εκδηλωθεί ενδιαφέρον αυτοχρηματοδότησης για το διεθνές αεροδρόμιο του Καστελίου. Βέβαια αυτό είναι δημοσιογραφική πληροφορία. Οι επενδύσεις που ήδη γίνονται σε αιολικά πάρκα είναι και αυτές μια μορφή Σ.Δ.Ι.Τ. και φαίνεται πως θα συνεχιστούν, και ακούγεται έντονα και το ιδιωτικό ενδιαφέρον για επενδύσεις ενεργειακές με αξιοποίηση της βιομάζας.

Από δημοσιογραφικές επίσης πληροφορίες φαίνεται να έχουν γίνει συζητήσεις για τη δημιουργία νέου λιμανιού στο νότο, αλλά και για τα μεγάλα έργα στο λιμάνι του Ηρακλείου. Ο τομέας της οδοποιίας, που συγκινεί πανελλαδικά, είναι αλήθεια, στην Κρήτη δεν φαίνεται να υπάρχει ενδιαφέρον, και δεν υπάρχει ενδιαφέρον βασικά και από τις εταιρείες. Δεν έχει διαφανεί ενδιαφέρον για τον τομέα των υγρών αποβλήτων, ούτε για τις μαρίνες, ενώ ο τομέας των μεταφορών εμφανίζεται πολυσύνθετος. Για τα πάρκινγκ, παρά τις ευνοϊκές διατάξεις του σχετικού νόμου, δεν έχει εκδηλωθεί ακόμα σοβαρό ενδιαφέρον.

Το τρίτο υποκεφάλαιο είναι η συγκριτική αξιολόγηση οφέλους και προβλημάτων. Με βάσει τις γενικές κρίσεις μέσα από το 1^ο κεφάλαιο περί Σ.Δ.Ι.Τ. που σας ανέπτυξε ο συνάδελφος ο Θεόφιλος, την αξιολόγηση της μέχρι τώρα χρήσεως του 2^{ου} κεφαλαίου του συναδέλφου του Πλιάκα και τις παρατηρήσεις που προηγούνται, θα λέγαμε πως όχι μόνο παραμένουν όλες, αλλά επαυξάνονται οι επιφυλάξεις μας για την εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. περιφερειακά.

Κατ' αρχήν αν και εφόσον εφαρμοστούν πρέπει να γίνουν σε τομείς και δράσεις που η ίδια η πολιτεία θα έχει καθορίσει και όχι το ιδιωτικό συμφέρον. Είμαστε κάθετα αντίθετοι στη γενικευμένη εφαρμογή τους, από όλους τους τοπικούς φορείς και με τη δική τους ευθύνη υλοποίησης. Διαπιστώνουμε πως δεν συντρέχει καμία από τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. τοπικά, δεν υπάρχει καμία εμπειρία, ούτε στη Δημόσια Διοίκηση για να προδιαγράψει και να δημοπρατήσει, ούτε και στον ιδιωτικό τομέα. Δεν βλέπουμε να υλοποιείται σε τομείς κοινωνικού οφέλους όπως εκπαίδευση, υγεία και δικαιοσύνη, γιατί είναι οι βασικοί τομείς κοινωνικής πολιτικής και δεν είναι δυνατόν να αποσβεστούν με χρηματοδότηση των πολιτών.

Δεν βλέπουμε να υλοποιούνται ούτε στους τομείς ύδρευσης – άρδευσης, αλλά και επεξεργασίας και διαχείρισης υγρών αποβλήτων, διότι αυτοί οι τομείς αποτελούν την κύρια πηγή εσόδων για τους Δήμους και όπως καταλαβαίνετε αν αποκλειστούν οι Δήμοι απ' αυτή την πηγή, τότε πραγματικά θα κλείσουνε.

Δεν βλέπουμε ούτε την είσοδο των Σ.Δ.Ι.Τ. στα στερεά απόβλητα, διότι εκεί υπάρχει αυτό το πρόβλημα το τεράστιο, αφού ούτε οι δημόσιες και αυτοδιοικητικές παρεμβάσεις την εξασφάλισαν και αφού ο σχεδιασμός είναι πάλι στην αρχή.

Ούτε στην οδοποιία βλέπουμε να περπατούν οι Σ.Δ.Ι.Τ., γιατί αυτό θα απαιτούσε αφενός υλοποίηση της γνωστής απόφασης Λαλιώτη περί κλειστού αυτοκινητοδρόμου – που δεν μπορεί να γίνει στο ΒΟΑΚ – και αφ' ετέρου έχει πολλά μελετητικά και κατασκευαστικά προβλήματα που οδηγούν σε μεγάλα κόστη και ακόμα και η επιβολή διοδίων δεν θα ικανοποιούσε τους

χρηματοδότες. Δηλαδή στην οδοποιία ουσιαστικά δεν βλέπω να υπάρχει ενδιαφέρον από ιδιώτες για να προχωρήσουν σε τέτοιες συμβάσεις.

Υπάρχουνε τώρα οι ενεργειακοί τομείς, που είναι πιθανόν να εφαρμοστεί η πολιτική των Σ.Δ.Ι.Τ., όπως είναι τα αιολικά πάρκα και η βιομάζα, πρέπει όμως να δούμε το θέμα των περιβαλλοντικών λόγων και να σταματήσει αυτή η ανεξέλεγκτη τοποθέτηση τους όπου δει.

Υπάρχουν βέβαια και οι τομείς των διαφόρων υπηρεσιών, όπως καθαριότητα δημοσίων χώρων, εστίαση, κυλικεία, όπου θα συνεχιστούν και θα ενταθούν οι υπηρεσίες μέσω Σ.Δ.Ι.Τ.

Στους τομείς των αεροπορικών και θαλάσσιων μεταφορών φαίνεται πως υπάρχει ενδιαφέρον. Εδώ όμως υπάρχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος πέραν του κοινωνικού οφέλους. Αυτό είναι προφανές, σε ένα νησί όπως είναι η Κρήτη και με τέτοια γεωστρατηγική θέση και πολιτική και οικονομική σημασία, είναι σωστό και επωφελές οι πύλες εισόδου να αφήνονται σε ιδιώτες; Δεν είναι σωστό, με όποια σύμβαση και αν αυτό γίνεται. Ειδικά για την τουριστική Κρήτη επανάληψη του μοντέλου των Σπάτων με αυτοχρηματοδότηση, πολύ φοβόμαστε πως μπορεί να οδηγήσει σε άκρα μονοπώληση και απόλυτο έλεγχο του τουριστικού ρεύματος.

Αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για τις επιλογές του προορισμού των tour operators, που εφόσον ελέγχουν ήδη πλειάδα διεθνών αεροδρομίων, μπορούν να κατευθύνουν όπου θέλουν τον τουρισμό. Καταλαβαίνετε δηλαδή ότι αυξάνοντας τα τέλη στο αεροδρόμιο σε οποιοδήποτε..., στο αεροδρόμιο Καστελίου, μπορούν ας πούμε να δημιουργήσουνε μια λογική κατεύθυνσης του τουρισμού αλλού, και να ελέγχουν τον τουρισμό να τον πηγαίνουν προς την Τουρκία. Με αυτή την έννοια έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις και για την είσοδο των Σ.Δ.Ι.Τ. στον τομέα εγκαταστάσεων και μεταφορών.

Για τον πολιτισμό και τα μνημεία, αδυνατούμε να φανταστούμε πως η ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά θα αφηθεί να διαχειρίζεται από κάποια ιδιωτική εταιρεία. Δεν θα αποκλείαμε βέβαια την αξιοποίηση του θεσμού των Σ.Δ.Ι.Τ. στις μαρίνες και τα τουριστικά καταφύγια, καθώς και στον τομέα των κτιριακών έργων, ιδίως στην κατεύθυνση της εξασφάλισης της μόνιμης και σύγχρονης στέγης των κρατικών υπηρεσιών.

Δεν θα αποκλείαμε και τον τομέα κατασκευής και εκμετάλλευσης πάρκινγκ, στον οποίο όμως μπορεί να δραστηριοποιηθεί και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Στο προβαλλόμενο δίλημμα και τι θα κάνουμε χωρίς Σ.Δ.Ι.Τ. πρέπει να απαντήσουμε, πως χωρίς μακρόπνοο σχεδιασμό δράσεων και πολιτικών σε επίπεδο Κρήτης δεν είναι δυνατόν να υλοποιείται καμιά παρέμβαση δημόσια – πόσο μάλλον ιδιωτική, πως αν στα πλαίσια αυτού προκύψει μελετημένα, ορθολογικά, και με κοινωνική συναίνεση ανάγκη παρέμβασης τύπου Σ.Δ.Ι.Τ., τότε να το συζητήσουμε συγκεκριμένα.

Απαντούμε πως υπάρχει δρόμος, αυτός της απαίτησης, να σταματήσει επιτέλους η αφαιμάξη της Κρήτης και αυτά που εισφέρει να επιστρέφουν ανταποδοτικά. Αυτά όχι μόνο δεν επιστρέφουν

ισάξια ανταποδοτικά, αλλά ούτε καν μέρος δεν επανεπενδύεται τοπικά.

Δεν θέλω να μακρηγορήσω, θα πάω λίγο πιο κάτω ας πούμε στο κλείσιμο μας, ότι με άλλα λόγια πιστεύουμε πως οι Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι καταστροφή εφόσον εφαρμοστούν με τους σωστούς όρους και προϋποθέσεις, δεν είναι όμως και πανάκεια. Δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την ανάγκη κρατικής στήριξης της ανάπτυξης του νησιού, ούτε και αντιστοιχούν στην τεράστια συμβολή του νησιού στην οικονομική, πνευματική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας.

Εκφράζουμε κατ' αρχήν τις σοβαρές επιφυλάξεις μας, για τη γενικευμένη εισαγωγή του θεσμού των Σ.Δ.Ι.Τ. περιφερειακά, στην Κρήτη εν προκειμένω, και ταυτόχρονα δηλώνουμε – χωρίς προκαταλήψεις – την ετοιμότητα μας να συζητήσουμε σοβαρά, μέσα όμως σε πλαίσια προγραμματικά ενός σχεδιασμού αειφορικής ανάπτυξης.

Πολλοί από τους προβληματισμούς μας, ίσως και όλοι, αναλογούν και στις άλλες νησιωτικές περιοχές και περιφέρειες της χώρας.

Με αυτή την έννοια καλό θα είναι στα πλαίσια μάλιστα της συνεργασίας του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. με τα άλλα νησιωτικά περιφερειακά τμήματα του Τ.Ε.Ε., να αποτελέσουν βάση προβληματισμού και γι' αυτά και διαλόγου μεταξύ μας.

Ακολουθεί το κεφάλαιο 4^ο το οποίο είναι η τοποθέτηση μας η τελική, το οποίο θα σας το διαβάσω όπως είναι γραμμένο, διότι είναι το αποτέλεσμα της όλης εργασίας.

- ★ 1-, Ο θεσμός των αυτοχρηματοδοτούμενων έργων και συμβάσεων παραχώρησης εισάγεται πλέον γενικευμένα και θεσμικά στη χώρα μας και προβάλλεται ως μοναδική σωτήρια λύση. Προβάλλονται οι λόγοι στέρξης των δημοσίων επενδύσεων και του υψηλού δημόσιου ελλείμματος, ενώ αποσιωπώνται οι λόγοι προσαρμογής στους κανόνες απελευθέρωσης των αγορών.
- ★ 2-, Ο θεσμός των Σ.Δ.Ι.Τ. δεν έρχεται εξ ουρανού, είναι αποτέλεσμα του εσφαλμένου τρόπου αξιοποίησης των πόρων τριών Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης και ενός Μεσογειακού Ολοκληρωμένου Προγράμματος, με τα οποία η χώρα δεν κατάφερε να ολοκληρώσει τις βασικές υποδομές της, ενώ αγνοείται η προστιθέμενη αξία των μέχρι σήμερα επενδύσεων και η αναπαραγωγή της ανάπτυξης που επέφεραν.
- ★ 3-, Η χώρα έμεινε πίσω σε παραγωγικές επενδύσεις, σε ανθρώπινο δυναμικό, σε δράσεις αειφορίας και περιβάλλοντος, σε δημόσια διοίκηση. Έτσι με τη λήξη του 3^{ου} Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης οι βασικές υποδομές δεν έχουν ολοκληρωθεί, ενώ ο παραγωγικός ιστός της αδυνατεί στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον να ανταγωνιστεί σε κόστος και ποιοτικά χαρακτηριστικά.
- ★ 4-, Αυτά είναι αποτελέσματα της έλλειψης χωροταξικού σχεδιασμού και αναπτυξιακού προγραμματισμού, της απουσίας ορθολογισμού, ιεράρχησης, συμβατότητας στόχων και υλοποιούμενων παρεμβάσεων και ταυτόχρονα έντονης παρουσίας

πολυδιάσπασης στόχων, κολλυβοποίησης πιστώσεων, πολιτικαντισμού και ψηφοθηρίας.

- ★ 5-, Η παντελής απουσία οράματος έγινε προσπάθεια να καλυφτεί με τους Ολυμπιακούς αγώνες, πράγμα όμως που αποδείχτηκε απατηλό, αφού σπαταλήθηκαν και οι τελευταίοι πόροι. Αυτό το έχουμε καταλάβει πάρα πολύ καλά. Οι Σ.Δ.Ι.Τ. μεν να αποτελούν μια εναλλακτική λύση υλοποίησης έργων υποδομής και παροχής υπηρεσιών, έχουν όμως και πλήθος αρνητικών συνεπειών και παρενεργειών που πρέπει να συνεκτιμούνται σωστά.
- ★ 6-, Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με απόψεις γενικευμένης ιδιωτικοποίησης δραστηριοτήτων του δημόσιου τομέα, πόσο μάλλον όταν μιλάμε για τομείς κοινωνικού και δημοσίου συμφέροντος, υπάρχουν εξάλλου και περιορισμοί του Συντάγματος.
- ★ 7-, Οι Σ.Δ.Ι.Τ. δεν γίνονται αδαπάνως, το κόστος τους μεταφέρεται με διάφορες μορφές είτε στο δημόσιο, είτε άμεσα στον πολίτη. Ο τελευταίος εκτιμούμε πως αδυνατεί να επιβαρυνθεί περαιτέρω, πληρώνει ήδη διόλου ευκαταφρόνητα ποσά σε φόρους, τέλη, κάθε είδους κρατήσεις που δεν του επιστρέφουν ανταποδοτικά, αφού οι υπηρεσίες προς αυτόν αλλά και το επίπεδο ποιότητας ζωής του δεν βελτιώνεται ανάλογα.
- ★ 8-, Οι Σ.Δ.Ι.Τ. φαίνεται πως κοστίζουν περισσότερο, ο δανεισμός ιδιωτικού τομέα είναι ακριβότερος. Απαιτούν χρονοβόρες διαδικασίες και πλήθος νομοθετικών ρυθμίσεων, κυρίως όμως απαιτούν μια άλλη δημόσια διοίκηση. Γενικώς οι όροι και οι προϋποθέσεις για επιτυχή εφαρμογή του θεσμού των Σ.Δ.Ι.Τ. είναι τόσοι και τέτοιοι, που καθιστούν πολύ δύσκολο εγχείρημα την εφαρμογή τους, ιδίως περιφερειακά, ενώ η μη τήρηση τους καθιστά τις Σ.Δ.Ι.Τ. ζημιογόνες για το δημόσιο.
- ★ 9-, Οι αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας και οι κοινωνικές προτεραιότητες των πολιτών είναι αμφίβολο αν είναι συμβατές και αν συμπορεύονται με τις ανάγκες των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και τις προτεραιότητες των ιδιωτικών συμφερόντων.
- ★ 10-, Τα φαινόμενα της διαπλοκής, των σκανδάλων και της διαφθοράς που βιώνει έντονα η χώρα, κάθε άλλο παρά συνηγορούν στην υιοθέτηση και μάλιστα γενικευμένη νέων θεσμών, που καθιστούν ακόμα πιο αδιαφανή και υποκειμενική τη λειτουργία της πολιτικής και των οργάνων της. Για την υιοθέτηση και εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. απαιτούνται ανοικτές δημόσιες διαδικασίες, με διακομματική συμμετοχή και με έλεγχο της Βουλής. Απαιτείται η θέσπιση ανεξάρτητου παρατηρητηρίου, με τη συμμετοχή επιστημονικών και κοινωνικών φορέων.
- ★ 11-, Μόνο και εφόσον καταστρωθεί και υιοθετηθεί πολιτικά και κοινωνικά ένα μακρόπνοο εθνικό σχέδιο δράσεων και πολιτικών που θα καθορίσει με ακρίβεια τους στόχους ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, είναι δυνατή η εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. Ένα τέτοιο σχέδιο θα προσδιορίζει μεταξύ των άλλων και τους αναγκαίους πόρους σε βάθος χρόνου και τότε μόνο μπορούν να κατανεμηθούν ορθολογικά και ιεραρχικά οι ρόλοι των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων. Κάθε άλλη διαδικασία θα είναι

ευκαιριακή έξω από το γενικότερο αναπτυξιακό πλαίσιο, επισφαλής και αναποτελεσματική.

- ★ 12-, Οι επιφυλάξεις που μας γεννούνται για το θεσμό, μετά τις παραπάνω επισημάνσεις, επαυξάνονται όταν εξετάζουμε περιφερειακά την απόπειρα γενίκευσης του θεσμού. Δεν συντρέχει κανείς από τους όρους και προϋποθέσεις εφαρμογή του θεσμού περιφερειακά. Δεν υπάρχει ούτε όραμα για την Κρήτη του μέλλοντος, ούτε μακρόπνοο σχέδιο δράσεων και πολιτικών, ούτε καταρτισμένες προτεραιότητες στόχων και μέτρων και έτσι το δημόσιο με την ευρεία του έννοια δεν είναι έτοιμο να προδιαγράψει τίποτα, με αποτέλεσμα να κινδυνεύσουμε τις προτεραιότητες να τις υπαγορεύσουν τα ιδιωτικά συμφέροντα. Γι' αυτό χρειάζεται πρώτα να εφαρμοστεί κεντρικά, να αποκτηθεί σοβαρή εμπειρία και τεχνογνωσία και να μεταφερθούν αυτά περιφερειακά.
- ★ 13-, Δεν βλέπουμε να υλοποιούνται γενικά οι Σ.Δ.Ι.Τ. σε τομείς κοινωνικού οφέλους, εκπαίδευση, υγεία, δικαιοσύνη, ούτε βλέπουμε τη δυνατότητα μετακύλισης του κόστους τους στον πολίτη.
- ★ 14-, Η πιθανότητα διείσδυσης των Σ.Δ.Ι.Τ. σε έργα Αυτοδιοίκησης ύδρευση – αποχέτευση κ.λ.π. δεν μας βρίσκει σύμφωνους, γιατί θα αφαιρούσε καίριους τομείς κοινωνικής πολιτικής αλλά και εσόδων από τους ΟΤΑ.
- ★ 15-, Ούτε οι τομείς οδοποιίας, πολιτισμού, μνημείων και στερεών αποβλήτων, ενδείκνυνται στην Κρήτη για παραχώρηση στον ιδιωτικό τομέα. Ο πρώτος για λόγους υψηλού κόστους και αδυναμίας δημιουργίας κλειστού αυτοκινητοδρόμου, ο δεύτερος για λόγους ιστορικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς, ο τρίτος απλά για λόγους αδυναμίας, εξασφάλισης κοινωνικής συναίνεσης.
- ★ 16-, Αντίθετα βλέπουμε την εφαρμογή των Σ.Δ.Ι.Τ. στην Κρήτη σε τομείς που και μέχρι σήμερα υπήρχε συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα. Τέτοιοι τομείς είναι ο ενεργειακός – αιολικά πάρκα, ο τουριστικός – μαρίνες και τουριστικά καταφύγια, υπηρεσιών διαφόρων ειδών, εστίασης, τροφοδοσίας, καθαριότητας, πάρκινγκ. Βλέπουμε ακόμα τις Σ.Δ.Ι.Τ. να αξιοποιούνται στον κτιριακό τομέα λόγω των μεγάλων προβλημάτων στέγασης και διάσπαρτων υπηρεσιών, και λόγω της καταβολής υπέρογκων ενοικίων σε ακατάλληλα επί τω πλείστον κτίρια. Η απόσβεση τέτοιων κτιρίων από πλευράς δημοσίου θα ήταν εύκολη, αφού θα υπήρχε μεγάλη εξοικονόμηση ενοικίων και χωρίς επιβάρυνση του πολίτη.
- ★ 17-, Η συμμετοχή των ιδιωτών στον τομέα μεταφορών θαλάσσιες, αεροπορικές, αστικές και υπεραστικές συγκοινωνίες, είναι έτσι και αλλιώς μεγάλη. Το διαφαινόμενο όμως ενδιαφέρον για εισδοχή του και στις χερσαίες ή λιμενικές εγκαταστάσεις, μέσω Σ.Δ.Ι.Τ. – νέο λιμάνι νότου, έργα λιμανιού Ηρακλείου, νέο αεροδρόμιο Καστελίου, μας βρίσκει με σοβαρές επιφυλάξεις, γιατί οι εγκαταστάσεις αυτές αποτελούν τις πύλες εισόδου στο νησί, έχουν γι' αυτό εθνική σημασία, ο δε έλεγχος τους από ιδιωτικά συμφέροντα συνήθως μεγάλων τουριστικών οργανισμών ενέχουν

σοβαρό κίνδυνο απολύτου ελέγχου του τουριστικού προϊόντος και ακραίων μονοπωλιακών φαινομένων.

- ★ 18-, Η Κρήτη όπως και όλα τα νησιά είχε και έχει λόγο αποστάσεων του νησιωτικού χαρακτήρα συγκριτικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Τα μεν πλεονεκτήματα αξιοποιεί το κράτος, εισπράττοντας απ' αυτήν πολλά με κάθε μορφή, φόροι, εισφορές, τέλη, κάθε είδους εισπράξεις μουσείων και μνημείων, σπατόσημο, λιμενικά τέλη κ.λ.π., χωρίς να τα ανταποδίδει. Τα μειονεκτήματα όμως κανείς κάνει πως δεν τα ξέρει, και δεν ενισχύει καθόλου τον πολίτη παραγωγό της για να αντισταθμίσει μέρος έστω των επιβαρύνσεων του λόγω μεταφορικών και υψηλού κόστους ζωής. Το μόνο που επιδοτείται στην Κρήτη είναι η παραγωγή ενέργειας για το υψηλό κόστος της οποίας δεν φταίει ο πολίτης, αλλά οι μέχρι τώρα κρατικές επιλογές.
- ★ 19, Τελικά το Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. πιστεύει πως οι Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι μεν καταστροφή, εφόσον εφαρμόζονται σωστά, αλλά δεν είναι και πανάκεια. Έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις για τη γενικευμένη εισαγωγή του θεσμού στην Κρήτη, ταυτόχρονα έχουμε την ετοιμότητα να συζητήσουμε σοβαρά... (αλλαγή κασέτας)

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: ...στήριξης της ανάπτυξης του νησιού, ούτε και αντιστοιχούν στην τεράστια συμβολή του στην οικονομική, πολιτιστική, πνευματική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας.

- ★ 20-, Στα πλαίσια της συνεργασίας μας με τα άλλα νησιωτικά, περιφερειακά τμήματα του Τ.Ε.Ε., θα μεταφέρουμε αυτό τον προβληματισμό μας και θα αναπτύξουμε ένα γόνιμο διάλογο μαζί τους για την εισαγωγή του θεσμού των Σ.Δ.Ι.Τ. Το ίδιο προτιθέμεθα να κάνουμε και με όλους τους τοπικούς, κοινωνικούς και επιστημονικούς φορείς, τους φορείς της Αυτοδιοίκησης και τους εκπροσώπους της πολιτείας, ώστε να αναπτυχθεί ένας ουσιαστικός προβληματισμός και διάλογος.

Τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ευχαριστούμε τους συναδέλφους για το καλό έργο που παρουσίασαν, πράγματι ήταν πολύ ενδιαφέρουσα η εισήγηση τους, τα θέματα πολύ ενδιαφέροντα και το μελέτησαν πολύ, εις βάθος.

Προχωρούμε στο στάδιο των ερωτήσεων, θέλει να ρωτήσει κανείς συνάδελφος τίποτα; Ερωτήσεις έτσι; Μετά θα ακολουθήσουν οι τοποθετήσεις. Ο συνάδελφος Ορφανός.

ΟΡΦΑΝΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, αλλά πρέπει να σηκωθείς στο βήμα να τα ρωτήσεις αυτά, είπαμε στο βήμα για να καταγράφονται, έλα, σε παρακαλώ σήκω. Όχι, το ερώτημα σου είναι με ποια επιλογή...

ΟΡΦΑΝΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Α, η τοποθέτηση..., ένα λεπτό το συμπέρασμα σου είναι επειδή η Ο.Ε. αποτελείται απ' αυτούς τους τρεις συναδέλφους ότι εκφράζουν απόψεις της ΠΑΣΚ και της Α.Μ.Α.Κ., δεν ξέρουμε ο συνάδελφος..., δηλαδή σε σχέση με την "Α", έτσι; Μιλάμε για τον Βαϊλάκη και τον Τρουλλινό, και θα ήθελες να ακούσεις και τις απόψεις της Δ.Κ.Μ..

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Να απαντήσουμε αμέσως, οι απόψεις που εκφράζει η ομάδα είναι προσωπικές απόψεις των μελών της ομάδας.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Α, μπράβο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ακριβώς, είναι Ο.Ε., γι' αυτό εγώ θα ήθελα να ρωτήσω το εξής ακριβώς, με πρόλαβες συνάδελφε, εγώ θα ήθελα να ρωτήσω το εξής...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ποια μεροληψία;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, εσύ ήθελες στους τρεις να μπω.

Λοιπόν, εγώ θα ήθελα να ρωτήσω το εξής, η ερώτηση απευθύνεται στο συνάδελφο Βαϊλάκη, να ξεκινήσω από το τέλος. Γράφετε στο κεφάλαιο Δ' συνοπτικό κείμενο τοποθετήσεις από το Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ., λέτε τελικά το Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. πιστεύει πως η Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι μεν καταστροφή εφόσον εφαρμόζονται σωστά, αλλά δεν είναι και πανάκεια. Εκείνο που θέλω να ρωτήσω εγώ είναι, είναι η άποψη του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ.; Έχει ληφθεί τέτοια απόφαση;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Εκεί τώρα πιθανόν να έχεις δίκιο, δεν έχει ληφθεί τέτοια απόφαση ας πούμε, αλλά είναι η...

Εμείς αυτή τη στιγμή είναι το συνοπτικό, το ίδιο το κεφάλαιο το λέει, πρόκειται για το συνοπτικό κείμενο τοποθέτησης από το Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ., αυτό το πράγμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έχει υιοθετηθεί; Εγώ ρωτάω αν έχει υιοθετηθεί.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: ...το φέρνουμε για υιοθέτηση. Προτείνεται για υιοθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Α, το προτείνετε για υιοθέτηση.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Ε, βέβαια αφού αυτό είναι..., ναι. Εάν δεν υιοθετηθεί ας πούμε κάτι, είναι πρόταση.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Γιατί όλα τα άλλα που λέμε μέσα στο κείμενο είναι και απόψεις του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ.;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Ε, βέβαια, μα γι' αυτό κάνουμε τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, μα εδώ κλείνοντας λέτε ότι είναι η άποψη του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. αυτή η φράση, αυτό μου έδωσε εμένα την αίσθηση, γι' αυτό ρώτησα αν υιοθετήθηκαν.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Μέσα στις προδιαγραφές της Ο.Ε. όπως μας τις έδωσε η Διοικούσα, κλείνει με την υποχρέωση της ομάδας να παραδώσει έτοιμο συνοπτικό κείμενο δύο σελίδων, για να είναι κείμενο που θα βγει προς τα έξω από το Τ.Ε.Ε.. Εμείς λοιπόν διατυπώσαμε ένα τέτοιο κείμενο σαν να βγαίνει έξω από το Τ.Ε.Ε..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, εντάξει ερώτηση έκανα.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Δεν νομίζω τώρα ότι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, αυτό το λέει. Έκανα ερώτηση συνάδελφοι.

Μια άλλη ερώτηση απευθύνεται στο συνάδελφο Πλιάκα. Αναφέρεις κάπου, εκεί που αναφέρεις για την Αττική Οδό και το αεροδρόμιο, μάλλον σ' αυτά που είπες όχι ότι αναφέρεις, εκεί που αναφέρθηκες λες ότι, όσον αφορά το αεροδρόμιο εντάξει συμβάλλει το κράτος εάν δεν έχει τον απαιτούμενο αριθμό επιβατών, το ίδιο ισχύει και στην Αττική οδό; Δηλαδή εάν δεν υπάρχει η διέλευση τόσων αυτοκινήτων συμβάλλει το κράτος;

ΠΛΙΑΚΑΣ: Ναι, και στα Σπάτα έχει μίνιμουμ αριθμό επιβατών, και μάλιστα ενημερωτικά υπάρχει 11,5% μείωση απ' αυτή που υπήρχε το 2000 στο παλιό αεροδρόμιο, άρα είναι ήδη εκτός προδιαγραφών απ' αυτό που είχαμε προβλέψει. Και στην Αττική Οδό σύμφωνα με τη μελέτη του ΚΕΠΕ υπάρχει νούμερο αυτοκινήτων που πρέπει να διέρχεται, και από το Ρίο – Αντίρριο, και από τη γέφυρα του Ρίου – Αντιρρίου. Αυτή είναι μια μελέτη που έχουν κάνει ότι, για να βγούνε σύμφωνα μ' αυτά τα τέλη που έχουν βάλει πρέπει να έχουν ένα μίνιμουμ αυτοκινήτων διερχομένων, για να βγει το κόστος κατασκευής του έργου. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει αυτό το μίνιμουμ, αυτοκινήτων ή επιβατών, πρέπει το δημόσιο ως μέτοχος αυτών των..., στα Σπάτα τουλάχιστον ως μέτοχος, να συνδράμει οικονομικά σ' αυτή την εταιρεία, τη ζημιά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι τώρα είπες πάλι στα Σπάτα, εγώ μιλάω στην Αττική Οδό ισχύει αυτό;

ΠΛΙΑΚΑΣ: Ναι και στην Αττική Οδό ισχύει, και στην Αττική Οδό, και στη γέφυρα Ρίου – Αντιρρίου.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΛΙΑΚΑΣ: Όχι, όχι. Και μάλιστα υπάρχει και το εξής, ότι δεν μπορούνε να μειώσουνε τα τέλη, δηλαδή αν βάλουμε 2,5 στην Αττική Οδό και τετραπλασιαστεί η κίνηση δεν πέφτει. Ή και στο αεροδρόμιο, και μάλιστα στο αεροδρόμιο, σύμφωνα με το ΚΕΠΕ τώρα μιλάμε, υπάρχει και μία σύμβαση μονοπωλιακή καθαρά, ότι δεν μπορεί να δημιουργηθεί αεροδρόμιο σε ακτίνα 100 χιλιομέτρων για λόγους ανταγωνιστικότητας. Δηλαδή για να μπορέσει να βγάλει τα έξοδα του το αεροδρόμιο δεν μπορεί να δημιουργηθεί άλλο αεροδρόμιο, γιατί υπήρχε κίνηση για ιδιωτικό αεροδρόμιο στη Πάχη Μεγάρων, για ιδιωτική αεροπορία, το οποίο δεν μπόρεσε να κατασκευαστεί ούτε για την Ολυμπιάδα, γιατί ήταν μέσα στα 100 χιλιόμετρα.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Να συμπληρώσω κάτι στην απάντηση; Όταν λέμε ότι το κράτος δεσμεύεται να συμβάλει εφόσον δεν πιαστούν οι δείκτες της σύμβασης, η συμβολή δεν είναι μόνο οικονομική, υπάρχουνε και παρενέργειες. Στην Αθήνα που το κουβεντιάζαμε το Σαββατοκύριακο με συναδέλφους απ' όλη την Ελλάδα και από την Αθήνα, οι πληροφορίες που έχουμε είναι οι εξής, ο προαστιακός σιδηρόδρομος στην Αθήνα δεν προχωρά, δεν προχωρά, ενώ είναι έτοιμες οι μελέτες για την επέκτασή του, και το κόστος του, το εισιτήριο του είναι ψηλό, για λόγους μη ανταγωνιστικούς προς την Αττική οδό. Δηλαδή μπλοκάρεται άλλου είδους ανάπτυξη μέσω μεταφοράς, για να μην λειτουργήσουν ανταγωνιστικά στην Αττική Οδό.

Το ίδιο συμβαίνει στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη όπως μας έλεγαν οι συνάδελφοι, όπου ο εκσυγχρονισμός του σιδηροδρομικού δικτύου εδώ και χρόνια αίτημα δεν προχωρά, ακριβώς για να μην ανταγωνιστεί την Εγνατία, αντίστοιχα στην Ήπειρο όπως μας έλεγαν εκεί οι συνάδελφοι και ο Πρόεδρος από το τμήμα, δεν προχωράει ο σιδηρόδρομος ο δυτικός για να συνδέσει όλη την Ελλάδα, παρά το ότι είναι κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι μεταφορές οι σιδηροδρομικές σε πρώτη προτεραιότητα σε σχέση με τους αυτοκινητόδρομους, δεν προχωράει λοιπόν γιατί; Γιατί βγήκε τώρα στον αέρα από το Σουφλιά η Ιόνια Οδός ο αυτοκινητόδρομος με Σ.Δ.Ι.Τ. Δηλαδή οι παρενέργειες είναι πολλές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι άλλες ερωτήσεις υπάρχουν; Όχι.

Προχωρούμε στο στάδιο των τοποθετήσεων, θέλει να τοποθετηθεί κανείς συνάδελφος; Δεν βλέπω. Συνάδελφε Ορφανέ όχι. Ποιος; Ο Μπριλάκης; Όποιος είναι να σηκώσει το χέρι του. Ο συνάδελφος Μπριλάκης.

ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ: Το πρώτο έργο που ξέρω εγώ από σύμπραξη είναι το λιμάνι του Ηρακλείου, τα τελευταία 600 μέτρα του μόλου, του μεγάλου μόλου στο λιμάνι, συν στο ίδιο έργο ας πούμε ήτανε και τα εσωτερικά κρηπιδώματα στην προβλήτα 2 και στην προβλήτα 3 το

δυτικό. Αυτά ξεκινήσανε επί αποστατών αυτό το έργο και τελείωσε επί χούντας, ήτανε με αυτοχρηματοδότηση όπως λέμε.

Τώρα ακριβώς τη σύμβαση δεν την ξέρω, απλώς σας το λέω έτσι για την ιστορία. Για μένα η σύμπραξη αυτή δεν πρόκειται να προχωρήσει σε μεγάλη έκταση και ο λόγος είναι ότι το ρίσκο είναι μεγάλο και δεν μπορεί να υπολογιστεί η απολαβή που θα έχεις από τα εισιτήρια, από τους κινούμενους από..., αυτές οι..., οι τράπεζες με κανένα τρόπο δεν ρισκάρουνε το παραμικρό. Αυτοί λένε, εμείς έχουμε τα λεφτά του καταναλωτή, τα δίνουμε με εγγυήσεις, αν δεν δώσει το κράτος εγγύηση, θα πρέπει να δώσει ξέρω 'γω ο εργολάβος, να βάλει την περιουσία του. Δεν γίνεται λοιπόν, ούτε μπορεί ο εργολάβος να αναλάβει ρίσκο, πέρα από το κόστος της κατασκευής. Και εκεί υπάρχει μεγάλη δυσκολία, γι' αυτό και τα έργα αυτά που γίνονται είναι ελάχιστα και νομίζω ότι το ίδιο θα συνεχιστεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Ορφανός.

ΟΡΦΑΝΟΣ: Το θέμα βέβαια είναι πολύ σοβαρό, και είναι κρίμα που είμαστε λίγοι απόψε, ίσως χρειαστεί πριν καταλήξει σε υιοθέτηση του κειμένου είτε η "Α" – είτε η Διοικούσα να γίνει μια πιο εκτεταμένη συζήτηση.

Εμένα με χαροποιεί το γεγονός ότι οι συνάδελφοι δούλεψαν και δεν μας έφεραν έτσι μια πρόχειρη εισήγηση, γιατί μου επιτρέπει αυτό να μη σταθώ με ευγένεια και αβροφροσύνη στην κριτική μου, αλλά να σταθώ αυστηρά, ακριβώς επειδή δούλεψαν, γιατί αν είχαν σταθεί πρόχειρα θα έλεγα εντάξει ήτανε και ορισμένα από τα συμπεράσματα τους επιπόλαια, ή θέλουνε μεγαλύτερη επεξεργασία και θα ήμουν ίσως περισσότερο επιεικής. Επειδή όμως ακριβώς δούλεψαν θα είμαι αρκετά αυστηρός λέγοντας εξ αρχής ότι, είμαι κάθετα αντίθετος με την ενδιαφέρουσα εισήγηση που ακούσαμε, και θα σας εκθέσω πρώτα τη δική μου άποψη για να μπορεί να γίνει κατανοητή καλύτερα και η κριτική που θα κάνω.

Η δική μου άποψη στηρίζεται σε ορισμένες διαπιστώσεις γύρω από το ιστορικό των λεγομένων – σε εισαγωγικά – συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα διεθνώς, και στην Ελλάδα, σε μια διαφορετική τοποθέτηση όμως. Με ενδιαφέρει βέβαια και σε κάποιο βαθμό το επιχείρησε και η εισήγηση, ποιο ρόλο παίζει το κράτος, έπαιζε και παίζει διαχρονικά το κράτος.

Και εγώ θέλω να πω ότι, τα φαινόμενα συμπράξεων διαφόρων..., το ξαναβάζω σε εισαγωγικά και θα εξηγήσω γιατί, διαφόρων μορφών συμπράξεων κράτους και ιδιωτικών επιχειρήσεων μεγάλων βασικά δεν είναι καινούργια, καθόλου καινούργια, το λέει κάπου και η εισήγηση.

Δηλαδή θα έλεγα ότι το αστικό κράτος, από τον καιρό της Γαλλικής επανάστασης και ιδιαίτερα μετά την εδραίωση του διεθνώς, έχει πάρα πολλά τέτοια δείγματα συμπράξεων με ιδιωτικές επιχειρήσεις, σε σημείο μάλιστα που πολιτικά – χωρίς να επεκταθώ πάρα πολύ – πολιτικά, ιδιαίτερα από την εποχή της εμφάνισης των μονοπωλίων, μιλάμε από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα δηλαδή, το

σύστημα χαρακτηρίζεται από πολλούς ως κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός.

Δηλαδή το σύστημα που ζούμε, το καπιταλιστικό σύστημα, χαρακτηρίζεται έτσι με την έννοια ότι δεν έχουμε κανένα κράτος ουδέτερο το οποίο εξυπηρετεί τάχα μου το δημόσιο συμφέρον, αντίληψη που διαπερνά σε πολύ μεγάλο βαθμό την εισήγηση, ότι το κράτος δηλαδή εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Και σε κάποιες περιπτώσεις αναποτελεσματικότητας, εντάξει, συζητάμε και κάποιες ως ελλείπει άλλης εναλλακτικής λύσης, συζητάμε και κάποιες μορφές συμπράξεων με τους ιδιώτες. Δεν είναι έτσι.

Το κράτος από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, πολύ περισσότερο απ' ότι πριν, το 19^ο δηλαδή, στήριξε με πολιτικά μέτρα, ακόμα και με οικονομικές συνεργασίες τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Να θυμίσω ιδιαίτερα τι είχε γίνει στα ενδιάμεσα του 1^{ου} με τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο, οπότε είχαμε και πάρα πολύ μεγάλη θεωρητική και ιδεολογική διαμάχη γύρω από το ρόλο του κράτους σε σχέση με τις επιχειρήσεις, με τις (...) θεωρίες που μιλούσανε για ένα μεγάλο παρεμβατικό ρόλο του κράτους σε σχέση με τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, μπροστά στα αδιέξοδα των οικονομικών κρίσεων και του κραχ. Περάσαμε όμως, από την εποχή δηλαδή που το κράτος χρειάστηκε με την παρέμβαση του να βοηθήσει να σταθούν στα πόδια τους τα μονοπώλια, και στάθηκαν στα πόδια τους, περάσαμε σε άλλες εποχές αντιλήψεων όπως οι σημερινές, όπου αισθανόμενα ισχυρά τα μονοπώλια, δεν έχουν τόσο πολύ ανάγκη την παρέμβαση του κράτους για να σταθούν στα πόδια τους και περάσαμε σε άλλη μια εποχή παραχώρησης εκτεταμένων τμημάτων του δημόσιου τομέα σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Και τίποτα δεν μας λέει ότι αυτή η φάση που περνάμε τώρα, εάν ξαναεκδηλωθεί κάποια κρίση που θα φανεί ότι υπάρχουν μεγάλα αδιέξοδα στις επιχειρήσεις, δεν θα οδηγήσει σε μια επιστροφή σε άλλες αντιλήψεις πάλι παρεμβατικές του κράτους. Δηλαδή αυτό το θέμα του μπαλατζαρίσματος του ρόλου του κράτους σε σχέση με τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, έχει περάσει θέλω να πω μέσα στον 20^ο αιώνα πάρα πολλές διακυμάνσεις, που συνοδεύτηκαν και με θεωρητικές επεξεργασίες, και τίποτα δεν μας λέει ότι φτάσαμε σε μια εποχή ιδιωτικοποιήσεων εκτεταμένων.

Επειδή περνάμε πάλι φάση οικονομικής κρίσης σε όλη την Ευρώπη αλλά και διεθνώς, βλέπετε η Ιαπωνία ας πούμε έχει περιθωριοποιηθεί, από 'κει που είχαμε τρεις πόλους, τρεις μεγάλες καπιταλιστικές δυνάμεις, ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και η Ιαπωνία μέσα σ' αυτές, έχει περιθωριοποιηθεί. Οι ανακατατάξεις είναι διαρκείς. Η Ευρώπη σε σχέση με την Αμερική, η Ενωμένη Ευρώπη σε σχέση με την Αμερική, πάλι περνάει διάφορες πάλι διακυμάνσεις σε σχέση με την ισχύ και τίποτα δεν αποκλείω ότι μπροστά στην οικονομική κρίση, που πάλι εμφανίζεται πολύ μεγάλη, να έχουμε διαφορετικές αντιλήψεις ή διαφορετικές πολιτικές σε σχέση με το ρόλο του κράτους.

Λοιπόν θέλω να πω σε σχέση μ' αυτό, ότι το κράτος έπαιξε σε όλη την ιστορία του καπιταλισμού ένα πολύ ενεργό ρόλο στη στήριξη των ιδιωτικών επιχειρήσεων, και ένα πολύ ενεργό ρόλο σε βάρος των εργαζομένων, σε βάρος των συμφερόντων γενικά του λαού, αν

το πούμε έτσι. Ποτέ δεν έπαιξε το κράτος αυτό, ένα ρόλο προστασίας γενικά και αόριστα του δημόσιου συμφέροντος, ούτε και το ελληνικό, γενικά και αόριστα.

Εδώ για να μην πω αναλύσεις της δικής μου της αντίληψης, να πω μόνο ότι να πάρουμε τα δύο μεγάλα κόμματα που εναλλάσσονται στην πολιτική εξουσία όλα αυτά τα χρόνια, δεν έχει αφήσει το ένα κατηγορίες εναντίον του άλλου, όποτε ήτανε στην αντιπολίτευση, για το τι αναποτελεσματικό, το τι ας πούμε κακό κράτος και το πόσο καμένη γη σε σχέση με το κράτος παρέδιδε το ένα κόμμα στο άλλο. Δηλαδή θέλω να πω, παρά την κριτική που ασκήθηκε εκατέρωθεν από τα δύο μεγάλα κόμματα σε σχέση με το ρόλο του κράτους, όμως το κράτος..., και σε σχέση με το ρόλο του κράτους σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων, όμως η στάση αυτή του κράτους σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων ήταν διαρκής.

Να πω ακόμα κάτι, παραχωρήσεις αυτό το κράτος, αυτό το κράτος των επιχειρηματιών, του μεγάλου κεφαλαίου, κατά καιρούς υπέρ των εργαζομένων έκανε παραχωρήσεις, κάτω από την πίεση των εργαζομένων, κάτω από την πάλη των εργαζομένων, έκανε τέτοιες παραχωρήσεις. Σήμερα όμως δεν είμαστε σε μια εποχή παραχωρήσεων του κράτους απέναντι στους εργαζόμενους, σήμερα είμαστε σε μια εποχή, ιδιαίτερα μετά τις ανατροπές σοσιαλιστικών χωρών, είμαστε σε μια εποχή άρσης κατακτήσεων των εργαζομένων, άρσης παραχωρήσεων του κράτους προς τους εργαζόμενους και παροχής μεγαλύτερων προνομίων προς τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, χωρίς να αποκλείει αυτό, αυτό που είπα πριν, ότι δηλαδή μπορεί να ξαναπεράσουμε σε άλλη φάση μεγαλύτερου κρατικού παρεμβατισμού, αυτά δεν τα ξέρει κανείς.

Όμως σε μια φάση που σήμερα είμαστε στην άρση παραχωρήσεων αυτού του κράτους προς τους εργαζόμενους, προς το δημόσιο συμφέρον, να ερχόμαστε εμείς σαν Τεχνικό Επιμελητήριο και να λέμε, δεν είναι και καταστροφή η παραπέρα ενίσχυση διαφόρων μορφών συμπράξεων αυτού του κράτους με τις μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις, νομίζω ότι δεν είναι προσφορά προς τους εργαζόμενους, στους οποίους θα έπρεπε να είμαστε και σύμβουλοι, εκτός του ότι είμαστε σύμβουλοι της πολιτείας ως Τεχνικό Επιμελητήριο, δεν είναι το καλύτερο να λέμε με μια τέτοια διατύπωση, εντάξει, δεν είναι πανάκεια αλλά δεν είναι και καταστροφή.

Μα σήμερα όλα παίρνονται πίσω, όλες οι λαϊκές κατακτήσεις παίρνονται πίσω, σήμερα γίνεται το παν για να δοθούνε μεγαλύτερα προνόμια στο ιδιωτικό κεφάλαιο, θα πω και για τα εισαγωγικά που είπα για τις συμπράξεις, να διευρυνθούνε αυτές οι μορφές των συμπράξεων, του κράτους με το ιδιωτικό κεφάλαιο, δηλαδή να παραδοθούνε ακόμα περισσότερα προνόμια στο μεγάλο κεφάλαιο και εμείς ερχόμαστε και λέμε δεν είναι και καταστροφή, διαφωνώ λοιπόν με αυτή τη λογική.

Και θέλω να πω και κάτι άλλο, εδώ ένα βασικό ζήτημα όταν εξετάζονται όλα αυτά, να πω ένα δεύτερο βασικό λόγο διαφωνίας μου με την εισήγηση, ένα βασικό ζήτημα που πρέπει να εξετάζεται όταν συζητάμε τέτοια ζητήματα, με συγχωρείτε, αλλά τουλάχιστον

από τις λίγες γνώσεις που έχω είναι το ζήτημα της ιδιοκτησίας. Το ζήτημα της ιδιοκτησίας είναι καθαρό, είναι καθοριστικό όταν συζητάμε τέτοια ζητήματα, για ποιανού την ιδιοκτησία μιλάμε, σε ποιανού τα χέρια, μεταβιβάζεται από ποιανού τα χέρια, πηγαίνει σε ποιανού τα χέρια. Αυτά τα ζητήματα είναι καθοριστικά, όταν συζητάμε για τέτοια ζητήματα που έχουν οικονομικό και πολιτικό περιεχόμενο. Εδώ τώρα η εισήγηση, των συναδέλφων που τη δούλεψαν πολύ, στέκεται σε ένα σωρό διάφορα κριτήρια, όταν μιλάει για τις συμπράξεις αυτές του δημοσίου με ιδιώτες, με ιδιωτικές επιχειρήσεις, ένα σωρό κριτήρια, αποτελεσματικότητας, αποδοτικότητας, χρηματοοικονομικά και διάφορα τέτοια, άλλες τις λέει πιο επικίνδυνες μορφές, άλλες τις πιο αθώες, σε άλλες έχει επιφυλάξεις μεγαλύτερες, σε άλλες έχει μικρότερες επιφυλάξεις κ.λ.π., πουθενά δεν είδα να αναφέρεται το ζήτημα της ιδιοκτησίας.

Εννοώ το εξής, εδώ δεν συζητάμε γενικά και αόριστα συμπράξεις, γιατί και με αυτό τον όρο – που τον έβαλα σε εισαγωγικά – συγκαλύπτεται ένα μεγάλο μέρος της ουσίας του θέματος που συζητάμε. Συμπράξεις, συμπράξεις είναι άμα π.χ. κάνει και μια δημοπρασία η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών, δημοπρατεί ένα δημόσιο έργο και πάω και εγώ που είμαι εργολάβος ως πούμε και δίνω προσφορά και εκτελώ ένα δημόσιο έργο, είναι και αυτό μια μορφή σύμπραξης ιδιώτη με το κράτος, δεν είναι έτσι Πρόεδρε; Λοιπόν, δηλαδή και τέτοιες μορφές ακόμα κανείς θα μπορούσε να τις πει σύμπραξη.

Αρα λοιπόν βάζουμε και αθώες μορφές, γιατί προφανές είναι ότι το κράτος από μόνο του δεν θα μπορούσε να τα κάνει όλα, θα έχει ούτως ή άλλως και σήμερα, και χθες, και προχθές, και στο μέλλον και το οποιοδήποτε κράτος, με την οποιαδήποτε πολιτική, θα έχει διαφόρων μορφών συμπράξεις με ιδιώτες για να εκτελεί διάφορα έργα. Κακώς λοιπόν μπαίνει αυτός ο γενικός όρος – συμπράξεις, γιατί συγκαλύπτεται τι; Ότι στην ημερήσια διάταξη σήμερα δεν έχουνε μπει γενικά και αόριστα οι συμπράξεις και η κάθε μορφή τεχνοκρατικών συμπράξεων η οποία ξέρω 'γω χρησιμοποιεί με όλες τις δυνατές συνθέσεις τους όρους σχεδιασμός, κατασκευή, χρηματοδότηση, μεταβίβαση από επένδυση, παροχή υπηρεσιών και μπλα – μπλα.

Έχει μπει το ζήτημα της ιδιοκτησίας. Δηλαδή το ότι σήμερα το κράτος, αυτό το κράτος το καπιταλιστικό, που δουλεύει για τα μεγάλα κεφάλαια, έχει στα χέρια του ένα μεγάλο μέρος ιδιοκτησίας από γη, δημόσιες εκτάσεις, μέχρι επιχειρήσεις και οργανισμούς, και η ιδιοκτησία σήμερα αυτού του κράτους συζητείται να παραχωρηθεί στους ιδιώτες, και σε ποιους ιδιώτες, γιατί και εκεί χρειάζεται κουβέντα, ποιο κράτος, αλλά και ποιοι ιδιώτες. Το ότι λοιπόν η ιδιοκτησία του κράτους σήμερα παραχωρείται σε ιδιώτες για εκμετάλλευση, αυτό συγκαλύπτεται, και αυτό δεν είναι καλό, αυτό είναι επικίνδυνο. Με ποια έννοια δηλαδή; Έχεις που έχεις αυτό το κράτος, έχει όμως μια ιδιοκτησία που θα μπορούσε με μια άλλη πολιτική να υπηρετήσει ο εργαζόμενος και λες, αυτή η ιδιοκτησία να παραχωρηθεί. Δηλαδή σαν να μου έλεγες εμένα τώρα ότι, ξέρεις Ορφανέ, έχω εδώ ένα εθνικό δρόμο, πάρ' τον, ούτε ενοίκιο δεν σου

βάζω, είναι ιδιοκτησία σου, τώρα αν είναι για 30 χρόνια, αν είναι για 99 χρόνια, αν είναι για 50 χρόνια δεν έχει σημασία, πάρ' τον όμως, δεν θέλω τίποτα, να τον εκμεταλλεύεσαι, να τον συντηρείς κ.λ.π. και να εισπράττεις. Στην ουσία παραχωρείται η ιδιοκτησία αυτού του δρόμου, είπα ένα παράδειγμα, σ' εμένα, τον ιδιώτη, για να κάνω περιουσία, αυτό συζητάμε.

Τέτοιου είδους συμπράξεις συζητάμε και σχολιάζουμε και εδώ να τοποθετηθούμε, και να μην το μπερδεύουμε με άλλου είδους συμπράξεις. Τέτοιες συμπράξεις θέλουμε; Θεωρούμε δηλαδή ότι είναι προς το καλό του δημοσίου συμφέροντος; Το κράτος κάνει τη δουλειά του, εμείς που δεν είμαστε κράτος, εμείς που είμαστε μηχανικοί, τέτοιου είδους συμπράξεις – δηλαδή που θα παραχωρείται η ιδιοκτησία προς εκμετάλλευση από τον ένα ιδιώτη, του ενός ή του άλλου έργου για ένα απροσδιόριστο διάστημα, με όρους δικούς του, του ιδιώτη – θεωρούμε ότι είναι για την ανάπτυξη; Θεωρούμε ότι ωφελούνε το δημόσιο συμφέρον κ.λ.π. ή έχουμε κάποιες επιφυλάξεις και το συζητάμε;

Να πω κάτι και για τους ιδιώτες, ποιους ιδιώτες; Καμιά φορά έτσι συζητώντας τέτοια θέματα λίγο το συζητάμε θεωρητικά, λέμε, σύμπραξη λέει του δημοσίου με τους ιδιώτες. Για το δημόσιο είπα, θεωρώ ότι είναι ένα δημόσιο το οποίο εξυπηρετεί το μεγάλο κεφάλαιο, όχι το δημόσιο συμφέρον. Με ποιους όμως ιδιώτες συζητάμε να συμπράξει; Μήπως θα συμπράξει με τον Ορφανό; Μήπως θα συμπράξει με τον Ποβάσκη ή με τον Μπριλάκη, με την επιχείρηση τη δικιά σου συζητάμε να συμπράξει; Προφανώς όταν μπαίνει στην ημερήσια διάταξη τέτοια συζήτηση, δεν μιλάμε για σύμπραξη του δημοσίου με κάποιες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις κατασκευαστικές ή άλλες, Casino, με μικρά Casino, ούτε μιλάμε για σύμπραξη προκειμένου να λειτουργήσει το Μαρίνα στο λιμάνι. Συζητάμε για σύμπραξη ή για εκχώρηση ιδιοκτησίας προς εκμετάλλευση σε μονοπωλιακές επιχειρήσεις, σε μεγάλες επιχειρήσεις.

Και δεν καταλαβαίνω δηλαδή αν είναι έτσι το πράγμα, εγώ, εσείς που είσατε στο βήμα, οι εισηγητές, και όλοι μας τι συμφέρον έχουμε; Ή τι συμφέρον περιμένουμε να αποκτήσουμε; Γιατί βέβαια, εάν μου πείτε ότι ξέρεις, εμείς τώρα δεν θα κάτσουμε να το κοιτάξουμε αυτό το θέμα, δηλαδή τι συμφέρον θα έχουμε, αλλά θα κοιτάξουμε το αν η Αττική Οδός παρέχει βελτιωμένες κυκλοφοριακές συνθήκες και ανακουφίζει, δεν το συζητάμε, ανακουφίζει, λύνει προβλήματα. Αλλά το ιδιοκτησιακό, το καθεστώς το συγκεκριμένο με το οποίο κατασκευάστηκε και είπατε και εσείς στην εισήγηση διάφορες πλευρές, αποικιακών όρων που περιέχουνε οι συμβάσεις παραχώρησης τέτοιου..., τα είπατε και μόνοι σας, θεωρούμε ότι ήτανε δηλαδή υποχρεωτικό, ότι δεν υπήρχε άλλος δρόμος, ότι ήτανε μια υπαρκτή εναλλακτική λύση προκειμένου να φτιαχτεί η Αττική Οδός; Εγώ νομίζω ότι σε τέτοια ζητήματα θα έπρεπε να είμαστε κάθετα αντίθετοι, και όχι να τα συζητάμε με επιφυλάξεις τέτοια.

Τώρα η δικιά μου λοιπόν η άποψη στηρίζεται σε αυτή τη θεώρηση για το ρόλο του κράτους, στηρίζεται σ' αυτή τη θεώρηση για το ρόλο της ιδιοκτησίας, που νομίζω ότι δεν πιάνετε πολύ στην

εισήγησή σας, και μ' αυτή την έννοια νομίζω ότι θα έπρεπε να είμαστε αντίθετοι.

Να πω δυο – τρία πράγματα σε σχέση με την εισήγηση, θα μου επιτρέψετε, αλλά ήτανε μεγάλη η εισήγηση και έχει και ορισμένα άλλα πράγματα.

Εγώ διακρίνω στην εισήγησή σας ορισμένες αντιφάσεις, να το πω έτσι ευγενικά, γιατί θα μπορούσα να το πω σε ορισμένες τραβηγμένες περιπτώσεις, και με δυσκολεύει το ότι είπε ο Θεόφιλος ότι είναι προσωπική η δουλειά, γιατί δεν είναι προσωπική η δουλειά, εδώ εκφράζονται πολιτικές απόψεις του Θεόφιλου, εκφράζονται πολιτικές απόψεις του Βαϊλάκη, εκφράζονται πολιτικές απόψεις του Πλιάκα, πολιτικές απόψεις. Το λέω αυτό, να με συγχωρήσετε, δεν κάνω προσωπική επίθεση και προσωπική κριτική, κριτικάρω απόψεις που εκφράστηκαν εδώ πέρα γι' αυτό το λέω.

Λοιπόν, θα έλεγα λοιπόν ότι είναι και υποκρισία ορισμένες απ' αυτές τις πολιτικές απόψεις που εκφράζονται, όχι μόνο αντιφάσεις, αλλά και υποκρισία. Εννοώ συγκεκριμένα, λέτε τώρα εδώ πέρα..., καλά σε μεγάλα τμήματα είναι αντιγραφή από τις διατυπώσεις των εμπειρογνομόνων του ΥΠΕΘΟ, έτσι δεν είναι; Τα βάζετε και σε εισαγωγικά, αλλά μετά δεν φαίνεται και πάρα πολύ καλά αν τα υιοθετείτε ή όχι.

Εσείς τώρα εδώ πέρα.., εγώ το διάβαζα και έλεγα μα τώρα ετούτοι εδώ με ποιους είναι; Είναι μ' αυτή τη λύση ή με την άλλη; Μέχρι που είδα ότι λέτε, ότι δεν είναι πανάκεια, δεν είναι καταστροφή, αυτή η ερμαφρόδιτη κατάληξη δηλαδή είναι η δική σας η άποψη.

Εγώ λέω ότι είναι αντιφατική, και εν μέρει υποκριτική γιατί; Κοιτάξτε να δείτε, τι μας λέτε; Οι απολογητές λέει των Σ.Δ.Ι.Τ., οι απολογητές μιλάνε μόνο για τα πλεονεκτήματα, δεν μιλάνε για τα μειονεκτήματα λέτε κάπου. Και εγώ διάβαζα τη δικιά σας την άποψη για τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα και βάζετε ένα κατεβατό πλεονεκτήματα για το δημόσιο, και βάζετε τρεις έτσι επιγραμματικές αναφορές – σε τρεις γραμμούλες – για τα πλεονεκτήματα του ιδιωτικού τομέα.

ΟΡΦΑΝΟΣ: Γιατί, δεν είναι σε εισαγωγικά. Στη σελίδα 14, 15 και 16, πλεονεκτήματα..., δεν ξέρω, δεν το έχετε σε εισαγωγικά, μπορεί να κάνω λάθος και με συγχωρείτε αν κάνω λάθος. Στη σελίδα 14 που λέτε πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των Σ.Δ.Ι.Τ., λέτε ενδεχόμενα πλεονεκτήματα, για το δημόσιο αναφέρονται μπλα – μπλα στατιστικές, δείκτες, διαγράμματα, μια ανάλυση, τα πλεονεκτήματα του δημόσιου τομέα. για τα πλεονεκτήματα του ιδιωτικού τομέα αναφέρονται, με bullets, συμμετοχή σε έργα δημοσίου και κοινή ιδιοκτησία επί των παγίων, ελκυστικά περιθώρια κέρδους, μεγάλης διάρκειας συμβάσεις. Και μετά, αυτά είναι τα πλεονεκτήματα, πολλά είναι τα πλεονεκτήματα για το δημόσιο, επιγραμματικά για τον ιδιωτικό τομέα.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Για να μη συνεχίσεις Στέλιο, στη σελίδα 22 στα συμπεράσματα μας λέμε, στη μέση, «...με αυτή τη συλλογιστική δεν

συμφωνούμε με τον τρόπο που παρουσιάζονται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα από τους θιασώτες του θεσμού. Αν συγκρίνουμε τα οφέλη του δημόσιου με του ιδιωτικού τομέα όπως τα παρουσιάζουν, είναι σαν ο μόνος κερδισμένος να είναι το δημόσιο».

Από αυτό φαίνεται ότι αυτά που αναφέρουμε πριν, οφέλη και ζημιές, είναι από την έκθεση των εμπειρογνώμωνων, η άποψη μας είναι στην 22 σελίδα.

ΟΡΦΑΝΟΣ: Δηλαδή, αυτά δηλαδή..., αυτό που λέει στο Α4 είναι...

ΠΛΙΑΚΑΣ: Να διευκρινίσουμε κάτι;

ΟΡΦΑΝΟΣ: ...είναι από τους εμπειρογνώμονες.

ΠΛΙΑΚΑΣ: Ό,τι είναι στο άλφα...

ΟΡΦΑΝΟΣ: Του Υπουργείου.

ΠΛΙΑΚΑΣ: ...ότι είναι στο άλφα είναι από τους εμπειρογνώμονες και εμείς όλα αυτά τα κριτικάρουμε στη σελίδα 21, 22, 23, ως παρατηρήσεις και συμπεράσματα.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Ατόφια δικά μας σήμερα είναι τα συμπεράσματα και παρατηρήσεις.

ΟΡΦΑΝΟΣ: Σύμφωνοι, σύμφωνοι. Εντάξει, ευχαριστώ για τη διόρθωση, ευχαριστώ για τη διόρθωση.

Εδώ λοιπόν στη σελίδα 22 που έρχεστε να κριτικάρετε αυτά τα προηγούμενα λέτε, «δεν συμφωνούμε με τον τρόπο που παρουσιάζονται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα οι θιασώτες του θεσμού». Και εγώ όταν έφτασα εδώ πέρα, προβληματίστηκα αν εσείς είσαστε στους θιασώτες ή στους αντιπάλους, προβληματίστηκα. Και γι' αυτό ήρθα παρακάτω, και διαβάζω τώρα, ιδιαίτερα σ' αυτά που διάβασε και ο Βαϊλάκης και στο προτεινόμενο κείμενο για το Τεχνικό Επιμελητήριο, αυτό που είπα.

Οι Σ.Δ.Ι.Τ. αποτελούν μια εναλλακτική λύση υλοποίησης έργων υποδομής, αυτή είναι η άποψη σας, έτσι δεν είναι; Παρ' όλα τα κακά, παρ' όλα τα αρνητικά, παρ' όλα όσα λένε οι εμπειρογνώμονες, οι θιασώτες του θεσμού, οι Σ.Δ.Ι.Τ. αποτελούν μια εναλλακτική λύση είναι η άποψη σας. Φυσικά έχει προηγηθεί εδώ πέρα η αναφορά η δικιά σας σε μύρια όσα κακά, αρνητικά, με συγκεκριμένα παραδείγματα, για το αεροδρόμιο των Σπάτων, για τα υπόλοιπα, αρνητικά.

Στέκομαι όμως και σε κάτι άλλο που με προβληματίζει, γι' αυτό είπα δηλαδή ότι..., εδώ λέμε και λένε και οι εμπειρογνώμονες και κάπου το λέτε και εσείς, ότι θεωρείται μέσα σε όλη την ιστορία αυτή βαρύνουσα η κοινωνική αποδοχή αυτής της όλης προσπάθειας για την καθιέρωση των Σ.Δ.Ι.Τ., να πειστεί δηλαδή η κοινή γνώμη πως δεν γινόταν αλλιώς παρά μόνο με Σ.Δ.Ι.Τ.

Είναι σίγουρο δηλαδή ότι κάνουνε μια προσπάθεια πλύσης εγκεφάλου του κόσμου, να θεωρηθεί ότι για κάποια έργα υπάρχουν αδιέξοδα χρηματοδοτικά, άρα πρέπει υποχρεωτικά να πάμε εκεί πέρα και μάλιστα να επιλεγούμε τομείς όπου δεν θα προκαλούν το κοινό αίσθημα, θα γίνει πιο εύπεπτη η καθιέρωση τέτοιων μορφών, γιατί τους χρειάζεται. Να παραδεχτεί ο κόσμος ότι πρέπει να εκχωρούνται κομμάτια του δημοσίου στους ιδιώτες. Έχω τη γνώμη ότι το ίδιο κάνετε και εσείς.

Δηλαδή ενταγμένοι σ' αυτή την προσπάθεια να γίνει εύπεπτη η όλη ιστορία των έργων με αυτοχρηματοδότηση από ιδιωτικά κεφάλαια, σ' αυτή την ιστορία εντάσσεται και η δική σας εισήγηση. Και σ' αυτή την προσπάθεια εντάσσονται και τα μύρια όσα αρνητικά που λέτε, γιατί σαφώς θα γίνετε πιο πιστευτοί όταν αναφέρετε ένα κατεβατό αρνητικά, για να καταλήξετε στο συμπέρασμα ότι είναι μια εναλλακτική λύση, ότι δεν είναι καταστροφή, αλλά δεν είναι και πανάκεια, άρα δηλαδή να το αποδεχτούμε, και λέτε και τα αρνητικά. Μου θυμίζει την ΠΑΣΟΚική μέθοδο του παρελθόντος, του πρόσφατου παρελθόντος, όπου ήτανε το πρώτο αντιπολιτευόμενο κόμμα στον εαυτό του το ΠΑΣΟΚ, όπου δηλαδή όλα ο Σημίτης, από τον οποίο ήτανε καλύτερος ο Βαϊλάκης σήμερα σαφώς, αλλά αυτά έλεγε ο Σημίτης, και αυτά εκλαϊκεύει Βαϊλάκη σήμερα και ο Θεόφιλος, αυτά έλεγε, προσπαθούσε να πείσει. Και εσείς συνεχίζετε τη δουλειά, δηλαδή να κάνετε εύπεπτο ότι πρέπει να δεχτούμε όχι σαν καταστροφή, αλλά ενδεχόμενα σε ορισμένες περιπτώσεις και σαν απαραίτητη εναλλακτική λύση αυτές τις τέτοιες.

Θα μπορούσα να πω και κάτι άλλο, να ξεχωρίσω το εξής, λέτε εδώ πέρα στο 11, στο προτεινόμενο κείμενο τοποθέτησης, μόνο και εφόσον υιοθετηθεί πολιτικά και κοινωνικά ένα μακρόπνοο εθνικό σχέδιο δράσεων και πολιτικών που θα καθορίζουν με ακρίβεια τους στόχους ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής είναι η διαφορά των Σ.Δ.Ι.Τ. Μας είπατε και άλλη μια προϋπόθεση που είναι σαφώς πολιτική δεν είναι τεχνοκρατική προϋπόθεση, ότι κάτω απ' αυτή την πολιτική προϋπόθεση θα μπορούσαμε να συζητήσουμε την υλοποίηση των Σ.Δ.Ι.Τ., μας λέτε εκεί πέρα. Τι μας λέτε δηλαδή τώρα; Κάτω από ποια πολιτική που θα ασκεί το κράτος, η Κυβέρνηση, θα μπορούσαμε να δεχτούμε τα Σ.Δ.Ι.Τ., τις συμπράξεις; Κάτω από ποια μορφή;

Αυτό όλο που λέτε εδώ πέρα δεν λέει τίποτα, προσέξτε τι λέτε, λέξεις έτσι αραδιασμένες στη σειρά. Μακρόπνοο, εθνικό, σχέδιο, πείτε μου δηλαδή, σε ποια απ' αυτές τις λέξεις που εδώ αραδιάζετε υπάρχει κάποια πολιτική διάσταση, δηλαδή τι πολιτική πρέπει να ασκεί το κράτος, προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου ή προς όφελος των εργαζομένων; Πείτε μου; Μακρόπνοο, εθνικό, σχέδιο δράσεων και πολιτικών, που θα καθορίζει με ακρίβεια τους στόχους ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής. Ζήτω το μεγάλο κεφάλαιο, τέτοια δεν θέλει και το μεγάλο κεφάλαιο; Θέλει τίποτα άλλο; Τέτοια δεν ήθελε και ο Σημίτης, ήθελε τίποτα άλλο;

Όταν λέμε τέτοιες λέξεις χωρίς πολιτικό χρώμα, χωρίς να προσδιορίζουμε ποιος κερδίζει και ποιος χάνει, τι εστί δημόσιο συμφέρον και για ποιανού δηλαδή το όφελος ασκείται, ε! απλώς

είπαμε ένα μεγάλο πράγμα. Και σου λέει και ο άλλος που θα το ακούσει αυτό το πράγμα, που δεν λέει τίποτα ή μάλλον λέει κάτι υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου, γιατί και δια της αποσιωπήσεως πολλές φορές βγαίνει ένα συμπέρασμα, σου λέει να, είδες ετούτοι εδώ βάλανε μια τρανταχτή προϋπόθεση, που μόνο αν αυτή η τρανταχτή προϋπόθεση εφαρμοστεί, μόνο τότε δεχόμαστε αυτές τις συμπράξεις του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα. Γι' αυτό μίλησα και για πολιτική υποκρισία σε ορισμένα σημεία, θα μπορούσα να πω και άλλα, γιατί έχω σημειώσει και άλλα.

Να πω κάτι για την Κρήτη, για την Κρήτη λέει τώρα εδώ πέρα και για την περιφέρεια ειδικά, οι επιφυλάξεις που μας γεννιούνται..., το 12, οι επιφυλάξεις που μας γεννιούνται με το θεσμό επαυξάνονται όταν εξετάζουμε περιφερειακά την απόπειρα (...) του θεσμού, μπράβο θα πει κανείς, γιατί; Διότι λέει δεν υπάρχει πείρα, το λέει και πριν, ή δεν υπάρχει όραμα, ούτε μακρόπνοο σχέδιο δράσεων κ.λ.π., προηγούμενα έλεγε δεν υπάρχει εμπειρία ούτε του δημόσιου τομέα, ούτε του ιδιωτικού τομέα στην Κρήτη, γιατί δηλαδή τι είναι η αιολική ενέργεια; Δεν υπάρχει εμπειρία του ιδιωτικού τομέα; Αλλά ποιανού ιδιωτικού τομέα; Εμένα; Του Μπριλάκη; Του Κολυβάκη; Του Ποβάσκη; Του Βαϊλάκη του Θεόφιλου; Ή του Σινατσάκη; Ή του Λεμπιδάκη; Ή εν πάση περιπτώσει των εταιρειών που έχουνε πάρει τα αιολικά πάρκα; Δεν υπάρχει εμπειρία; Πως δεν υπάρχει, για ποιανού την εμπειρία μιλάμε; Και δεν είναι μόνο αυτά τα έργα, λέτε και άλλα.

Ή να σας πω άλλη μια αντίφαση, λέει εδώ πέρα, δεν είμαστε αντίθετοι λέει, δεν θα αποκλείαμε να μπει ο ιδιωτικός τομέας στην κατασκευή και εκμετάλλευση πάρκινγκ, στον οποίο όμως λέει ο Βαϊλάκης, λέει η ομάδα, μπορεί να δραστηριοποιηθεί και η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Είσαστε πάρα πολύ κουβαρντάδες που αφήνετε και ένα πεδίο δράσης για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μα αυτή τη στιγμή δεν ξέρω αν ξέρετε, στο Ηράκλειο ήδη είναι καταστρωμένο ένα σχέδιο, πλάι στα πέντε – έξι πάρκινγκ τα ιδιωτικά που υπάρχουνε γύρω – γύρω από τα τείχη, και τα οποία αυξάνονται, χτίζονται και καινούργια, να προστεθούν και κανένα – δυο δημοτικά, τα οποία θα φτιαχτούνε όμως παρακαλώ με αυτοχρηματοδότηση. Είναι ένα μικρό για το οποίο όπως είπατε δεν έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον του ιδιωτικού τομέα, αλλά δεν μπορεί να είναι αυτό το κριτήριο, δηλαδή όταν ενδιαφέρεται ο ιδιωτικός τομέας λέμε ναι πάρε το, όπως το αεροδρόμιο του Καστελίου, όταν δεν ενδιαφέρεται – διότι δεν βλέπει μεγάλα κέρδη – λέμε τότε να το κάνουμε εμείς.

Το μικρό λοιπόν της λαχαναγοράς, που δεν υπάρχει ενδιαφέρον, θα το κάνει ο Δήμος, αλλά το πιο μεγάλο με τις 650 θέσεις από κάτω από τη λεωφόρο Δημοκρατίας, μελέτη Τομπάζη κ.λ.π., αυτό το συζητάει τώρα η Δημοτική Αρχή αν θα το προχωρήσει με αυτοχρηματοδότηση.

Και λέω εγώ μα ετούτα εδώ τα πάρκινγκ, είναι ένας τομέας κατ' εξοχήν ενδιαφέροντος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εάν δηλαδή δεν είναι ικανός ο Δήμος Ηρακλείου να φτιάξει ένα πάρκινγκ με αυτοχρηματοδότηση δικιά του, όχι με αυτοχρηματοδότηση από τον

ιδιώτη που θα συμμετάσχει, γιατί και η αυτοχρηματοδότηση σαν όρος και αυτή πάει να μπερδευτεί σήμερα, άλλο είναι αυτοχρηματοδότηση του φορέα και άλλο είναι..., τι;

ΟΡΦΑΝΟΣ: Συγχρηματοδότηση το έχουνε βαφτίσει ορισμένοι, αλλά ούτως ή άλλως η ουσία επιδιώκεται και έτσι και αλλιώς να συγκαλυφτεί. Με αυτοχρηματοδότηση λοιπόν από το φορέα λέω εγώ, από την Αυτοδιοίκηση ναι, άλλο όμως τώρα να βάλεις τον ιδιώτη μέσα, που; Στα πάρκινγκ δηλαδή; Αν φύγει και από 'κει, αν φύγει και από την καθαριότητα, όπως έφυγε από την Αλικαρνασσό, γιατί μιλάμε και για μικρές ιδιωτικοποιήσεις, μικρής κλίμακας από τους Δήμους, κολαούζοι δηλαδή σ' αυτή την επιχείρηση οι Δήμοι, τι θα μείνει να κάνουνε οι Δήμοι;

Λοιπόν, είναι μια προσπάθεια σε εξέλιξη και στην Κρήτη, να απογυμνωθεί και η Αυτοδιοίκηση από τέτοιες δραστηριότητες και να τις εκχωρήσει σε μικρούς ιδιώτες, σε μικρούς επιχειρηματίες, τι θα κάνει δηλαδή; Ποιο θα είναι το δημόσιο συμφέρον, ποιοι θα είναι οι δημόσιοι φορείς, ποιοι θα το ασκούνε;

Εγώ νομίζω ότι αυτά τα ζητήματα είναι πολιτικά πολύ σοβαρά, στην Κρήτη υπάρχει σε εξέλιξη μια προσπάθεια ιδιωτικοποίησης τέτοιων τομέων, μεγάλων ή μικρών, υπάρχει εμπειρία από τον ιδιωτικό τομέα που λέτε ότι δεν υπάρχει, υπάρχει εμπειρία και υπάρχει και σχέδιο να παραδοθούνε και άλλοι τομείς απ' αυτούς που αναφέρετε, και άλλοι τομείς, και εμείς δεν νομίζω ότι πρέπει να καθόμαστε έτσι.

Να σας πω ένα άλλο τελευταίο παράδειγμα, τα σφαγεία, τα βιομηχανικά σφαγεία που φτιαχτήκανε από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, δεν ήτανε ένα πείραμα δηλαδή κατασκευής έργων δημοσίου συμφέροντος με αυτοχρηματοδότηση; Με ειδικές μορφές βέβαια, διότι ξέρω 'γω εντάξει, να πάμε τώρα στην κατηγοριοποίηση των τύπων των συμβάσεων που λέει και η εισήγηση στην αρχή, δεν μπαίνω σ' αυτή την..., μια ειδικού τύπου σύμβαση της Δομικής με τη Νομαρχιακή Εταιρεία την Κρόνος. Και τώρα κλείνουνε λέει. Δεν είχανε την πρόνοια να πούνε στο Σινατσάκη πάρε και την εκμετάλλευση των σφαγείων, ή μάλλον αυτός είχε την πρόνοια να το αποφύγει, να πάρει και την εκμετάλλευση, και πάνε να κλείσουνε.

Εγώ νομίζω, και τελειώνω μ' αυτό, ότι και το τμήμα μας τέλος πάντων παίρνοντας κάποια έτσι γενικά ζητήματα υπόψη και η ομάδα εργασίας, θα έπρεπε να εξετάσει την εμπειρία από τη λειτουργία τέτοιων μορφών συμπράξεων και με παραχώρηση ιδιοκτησίας ιδιαίτερα, και εκμετάλλευσης, να εξετάσει την εμπειρία από τις προσπάθειες που έχουν γίνει στην Κρήτη και στο νομό μας, έχουνε γίνει, αυτές που λέτε δηλαδή που τις μνημονεύετε, θα μπορούσαμε να τις ψάξουμε βαθύτερα και να εξετάσουμε πιο συγκεκριμένα πως προκύπτει το όφελος, το δημόσιο όφελος ή η δημόσια ζημιά.

Έχω τη γνώμη όμως ότι το αίτημα και τελειώνω μ' αυτό, που θα έπρεπε τελικά να προκύπτει από ένα φορέα όπως το Τεχνικό Επιμελητήριο δεν θα έπρεπε να είναι, ας επιτραπεί να προχωρήσουμε σαν μία εναλλακτική λύση και στη Σ.Δ.Ι.Τ. Θα έπρεπε να είναι ότι, η χώρα μας χρειάζεται ένα μακρόχρονο

σχεδιασμό πως όφελος των εργαζομένων και όχι προς όφελος του ιδιωτικού κεφαλαίου, γιατί σήμερα αποκαλύφτηκε τι; Ότι, αυτά που λέγαμε στην προηγούμενη συνεδρίαση για διαφωνίες των διαφόρων παρατάξεων μικρών και μεγάλων σε διαδικαστικά ζητήματα, όταν είναι να φτάσουμε στα θέματα ουσίας έχουμε μία πανηγυρική ομοφωνία, πλην Λακεδαιμονίων.

ΠΛΙΑΚΑΣ: Πρόεδρε μπορώ να...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, όχι θα δευτερολογήσετε μετά εσείς. Ο συνάδελφος Κασαπάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Εγώ σταματώ και διαβάζω ότι, τελικά το Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. πιστεύει πως το Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι μεν καταστροφή εφόσον εφαρμόζονται σωστά, αλλά δεν είναι και πανάκεια.

Όλα όσα μπορεί να πει κανείς τα υπέρ και τα κατά υπάρχουνε πάντα, υπάρχουν και υπέρ – υπάρχουν και κατά. Η πραγματικότητα όμως των Αθηνών τώρα λέει ότι, δεν ξέρω αν τελευταία έχετε ακούσει ότι νέφος στην Αθήνα έχει καιρό να εμφανιστεί, κάποιοι Αθηναίοι είδαν ότι υπάρχει Ακρόπολη στον ιερό βράχο. Όχι ότι η Ακρόπολη δεν υπήρχε πλέον, αλλά τώρα ότι τη βλέπουμε λόγω του ότι δεν υπάρχει το νέφος το οποίο οφείλεται κατά μεγάλο λόγο στην έλλειψη της κυκλοφορίας η οποία υπάρχει, υπάρχει μέσω της Αττικής Οδού.

Τι είναι αυτό το οποίο τελικά θέλω να πω, ναι μεν όλα αυτά τα αρνητικά, αλλά αυτό το οποίο ζούνε οι άνθρωποι οι οποίοι καλά ή κακά βρίσκονται στην Αθήνα, θεωρούν άμεσα ότι η ζωή τους έχει καλύτερεύσει, ανεξάρτητα το κόστος, ανεξάρτητα όλα όσα μπορούμε να πούμε ότι τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα..., ξέρουν ότι αυτή τη στιγμή όταν θέλουν να πάνε κάπου η ζωή τους αρκετά έχει καλύτερεύσει. Τώρα σου λέει τα λεφτά ποιος τα έβαλε και ποιος δεν τα έβαλε ή πόσο κοστίζουν τα διόδια.

Θεωρώ, η εμπειρία τουλάχιστον αυτή λέει η οποία έχω αποκομίσει ότι, πολλοί Αθηναίοι ανεξάρτητα το πώς και τι θεωρούν ότι η ζωή τους έχει καλύτερεύσει με την Αττική Οδό και όλα τα μεγάλα έργα τα οποία έγιναν. Οπότε κρίνω ότι το 19 άρθρο με εκφράζει απόλυτα, και οι εμπειρίες και οι μαρτυρίες των κατοίκων της πρωτεύουσας είναι ότι, όταν τα έργα αυτά γίνουμε με σωστά κριτήρια και γρήγορα τελειώνουμε και κερδίζει και η ποιότητα των ανθρώπων που ζούνε εκεί.

Άρα δεν είναι ούτε να το αποκλείσουμε εκ προοιμίου, αλλά ούτε και να επικροτήσουμε άμεσα. Ίσως και στην Κρήτη ορισμένα θα μπορούνε να λειτουργήσουνε, διότι σε τελευταία ανάλυση συνάδελφοι κανείς δεν βάζει τα λεφτά του χωρίς να τα πάρει πίσω, και καλά ήτανε βέβαια το κράτος μας να είχε λεφτά να κάνει όλα αυτά τα έργα, αλλά δυστυχώς τα λεφτά ξέρουμε λίγο – πολύ πως βρίσκονται και πως διαχειρίζονται. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άλλος συνάδελφος;

Λοιπόν, θα κάνω και εγώ μια τοποθέτηση. Βασικά θα απευθυνθώ στο συνάδελφο Ορφανό, συνάδελφε μ' ακούς; Η κύρια επιλογή της πολιτικής είναι η πολιτική κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσει κάποιος. Σε κάθε νόμισμα υπάρχει και η άλλη όψη, στο ελληνικό λεξιλόγιο υπάρχουν λέξεις συνώνυμες και αντίθετες. Σε οποιαδήποτε λέξη γράφει αυτό το κείμενο, μπορείς να βρεις την αντίθετη, δεν χωρεί αμφιβολία. Αλλά είναι θέμα επιλογής, πολιτικής είπες προηγουμένως.

Πολύ σωστά αναφέρεται στο κείμενο, αναφέρουν οι συνάδελφοι, ότι πιθανόν ορισμένα πράγματα να είναι μονόδρομος, μπορεί να είναι μονόδρομος επειδή οδηγηθήκαμε σε εσφαλμένες πολιτικές του παρελθόντος, είναι δεδομένο. Αναφέρουν στη σελίδα 14, όπως είπες και εσύ προηγουμένως, στη σελίδα 15, στη σελίδα 15 που είναι οι απόψεις, είναι το άλφα, άρα είναι απόψεις εμπειρογνομώνων, δεν ξέρω τώρα αν αυτό που είναι μες στην παρένθεση είναι δικό σας ή των εμπειρογνομώνων, λέει παροχή υπηρεσιών με συνολικά χαμηλότερο κόστος, εφόσον το σχήμα και η σύμβαση έχουν δομηθεί και εφαρμοστεί σωστά.

Εάν υπάρχουν άτομα τα οποία προέρχονται από την πολιτική και επιλέγουν την πολιτική, διότι όλες αυτές οι συμβάσεις περνάν μέσα από τη Βουλή μέχρι σήμερα. Και το αεροδρόμιο των Σπάτων και η Αττική Οδός, υπάρχουν νόμοι, με νόμο έχουν κατασκευαστεί, άρα περνάνε μέσα από τη βουλή, άρα είναι πολιτική επιλογή.

Προηγουμένως που είπα η πρώτη ενέργεια της πολιτικής είναι να επιλέξεις την πολιτική, υπάρχει και το εξής, αυτό απαντάει και σε ένα κείμενο που βρίσκεται στο πάνελ, το πιο καθοριστικό στοιχείο στη δημοκρατία για μένα είναι η αποδοχή της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Τείνουμε να πιστέψουμε ότι αυτό που θέλουν οι πολλοί είναι και το σωστό.

Προηγουμένως μίλησες για την Ιαπωνία και είπες ότι, έγινε μια αλλαγή τεράστια στην Ιαπωνία. Η Ιαπωνία είναι η μοναδική χώρα στον κόσμο στην οποία έχει αυξηθεί υπέρμετρα η ρομποτική. Περίπου 2000 ρομπότ έχουν εφευρεθεί στην Ιαπωνία, και έχουν εφευρεθεί γιατί; Γιατί είναι..., λέμε ότι η Ελλάς είναι χώρα γερόντων, η Ιαπωνία είναι χειρότερη. Αυτοί αναγκάστηκαν και φτιάχνουν τα ρομπότ, γιατί αδυνατούν οι ίδιοι πλέον σαν άτομα να δουλέψουν και έχουν καταλήξει εκεί. Δηλαδή ορισμένα πράγματα είναι μονόδρομος.

Οι διεθνείς οικονομικές ανακατατάξεις που είπες προηγουμένως, οδηγούν λες πολλές φορές στην άρση των κεκτημένων των εργαζομένων είπες, μήπως και αυτό είναι μονόδρομος; Δηλαδή να μοιραστεί μια πίτα..., με συγχωρείς το ερώτημα είναι, να μοιραστεί μια πίτα από τι; Όταν υπάρχει πίτα ή όταν δεν υπάρχει; Διότι εμένα μου δίνουν την αίσθηση, όσοι μιλάνε για τα κεκτημένα των εργαζομένων, ότι προσπαθούν να μοιράσουν μια ανύπαρκτη πίτα. Τι να μοιράσεις; Πάρτε τα, τα δικαιώματα, τι να μοιράσω; Δηλαδή, εάν δεν υπάρχουν όλες αυτές οι επιχειρήσεις, γιατί εγώ και εσύ μοιραία έχουμε διαφορετικές αντιλήψεις σε πολλά θέματα, οι οποίες έχουν τη διαφορά της ιδεολογικής βάσης, έτσι δεν είναι;

Εγώ θεωρώ, γιατί όταν ακούω συνέχεια ας πούμε τα..., οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενοι, οι εργαζόμενοι, δηλαδή ορισμένοι θεωρούν ότι το άκρον άωτον είναι ο εργαζόμενος. Εγώ πιστεύω ότι το άκρον άωτον της υποχρέωσης των πολιτικών... (αλλαγή κασέτας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: ...εισοδηματίες είναι οι τεμπέληδες, αυτοί δηλώνουν.

Λοιπόν λέει σε ένα σημείο η μελέτη, πάλι στο άλφα είναι όμως, όπου και εκεί έχω διαφωνία με τους μελετητές, λένε σε ένα σημείο και το έχω σημειώσει, ένα λεπτό να το δω, είναι κάπου που λέει ο συνάδελφος – μάλλον αυτό μου δείχνει λίγο Τρουλλινό, ότι θεωρούν δήθεν ότι εξοικονομούν πόρους, ένα λεπτό να βρω πως ακριβώς. Πρόσκαιρα, εκεί που λέτε πρόσκαιρα, πρόσκαιρα πόρους, να το εδώ, να το, εκεί είναι παρατηρήσεις – συμπεράσματα στο Α8, λένε ότι μπορεί με την υιοθέτηση των Σ.Δ.Ι.Τ. το κράτος να εξοικονομήσει πρόσκαιρα πόρους. Ο στόχος του κράτους κατά την άποψη μου όταν κάνει αυτές τις συμβάσεις, δεν είναι η εξοικονόμηση των πόρων, είναι να φτιάξει ένα έργο για να ωφεληθούν οι πολίτες, αυτός είναι ο στόχος, εγώ έτσι το βλέπω, με συγχωρείς ο καθένας λέει τις απόψεις του.

Έγινε η Αττική Οδός, είπε προηγουμένως, εντάξει έγινε μια σύμβαση η οποία κατά κάποιο τρόπο ήταν εσφαλμένη, εκεί φταίνει οι πολιτικοί στον τρόπο που κάνουν τις συμβάσεις. Αλλά είπε προηγουμένως για την Αττική Οδό και τόνισε ο συνάδελφος Πλιάκας ότι, όπου και να μπει πληρώνεις τα ίδια, μα η Αττική Οδός δεν έγινε για χρήση..., είναι αυτοκινητόδρομος ταχείας κυκλοφορίας, για φανταστείτε αν πλήρωνες 10 cents να μπει από το ένα διόδιο στο άλλο που θα οδηγείτο αυτή η Αττική Οδός, δηλαδή τι θα πρόσφερε;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ποιο απάνω όριο; Απάνω όριο ταρίφας; Όχι είναι φιξ, η ταρίφα είναι φιξ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι αυτό, αυτό αν δεν κάνω λάθος είχε βγει ο..., ποιος είναι ο Πρόεδρος της κοινοπραξίας εκεί που είχε βγει και στην τηλεόραση; Είχε πει το εξής, ένα από τα κριτήρια για τα οποία δόθηκε η Αττική Οδός ήταν και τα διόδια, έπαιξε βασικό παράγοντα. Ήταν η φτηνότερη από όλους και ήταν προκαθορισμένο ότι σιγά – σιγά θα ανέβαινε. Αυτά τουλάχιστον ελέχθησαν από τον Πρόεδρο. (αλλαγή κασέτας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: ...όλων των θεμάτων θα απαντήσουν οι συνάδελφοι.

Εγώ θα ήθελα να σας πω το εξής, επειδή είδα ότι όντως το μελέτησες το θέμα καλά, θα μπορούσες να έχεις μια εισήγηση, διότι έτσι μίλησες περίπου 30 – 35 λεπτά, θα μπορούσες να είχες φέρει μια παράλληλη εισήγηση να τη μελετήσουμε, για να μπορούμε τα

μέλη να τοποθετηθούν. Αυτή τη στιγμή εμείς είχαμε αυτή την εισήγηση η οποία σας εστάλη, την οποία την είχες και εσύ, τη μελέτησες όπως και τη μελέτησαν, και η δικιά σου πρακτικά ήταν μια εισήγηση, δεν ήταν τοποθέτηση απλή, έκανες μια άλλη εισήγηση τελείως διαφορετική απ' ότι εισηγήθηκε η ομάδα εργασίας.

Εάν άλλη φορά συμβεί κάτι τέτοιο θα σε παρακαλούσα, βέβαια είναι στη δυναμική σου ευχέρεια, να μας έχεις ετοιμάσει μια εισήγηση παράλληλη, το επιτρέπει ο κανονισμός που πολλές φορές επιβάλλεται κιάλας όταν είναι τελείως διαφορετική, για να λαμβάνουμε γνώση, για να μπορούμε να τοποθετηθούμε. Αυτή τη στιγμή τώρα από μνήμης, κράτησα ορισμένες σημειώσεις, είπες παράδειγμα ότι τη δίνει λες στον ιδιώτη για να κάνει περιουσία, και μάλιστα το είπες, τι μου τη δίνει για να κάνω περιουσία; Μίλησες στον ενικό. Μα για να κάνεις μια επένδυση πρέπει να έχεις και ένα όφελος, αλλιώς δεν θα το κάνεις. Άμα δεν έχεις κέρδος τι μου δίνεις;

Δηλαδή η πρώτη σύμβαση είναι οι αντιπαροχές, όπως βλέπεις έχω ένα οικόπεδο, λες η ιδιοκτησία μένει..., είπες προηγουμένως ότι παραχωρεί την ιδιοκτησία και δεν σε ενδιαφέρει αν την παραχωρεί για 50 χρόνια, 30 χρόνια ή 90 χρόνια, εντάξει; Αν η ιδιοκτησία είναι ανεκμετάλλευτη, ή εάν εσύ ευελπιστείς με τις αλλαγές που είπες ότι αύριο δεν ξέρουμε τι θα προκύψει ή τι δεν θα προκύψει, αν μείνει ανεκμετάλλευτη είναι άχρηστη. Έτσι το βλέπω εγώ, δηλαδή είναι η αντιπαροχή, βλέπεις υπάρχει..., ένας ιδιώτης έχει ένα οικόπεδο, δεν μπορεί να το κάνει τίποτα, το δίνει αντιπαροχή, δεν είναι μια σύμβαση; Μπορείς να βάλεις το κράτος στη θέση του οικοπεδούχου, ανεκμετάλλευτη είναι.

Και ξεκινάμε με την εξής διαφορετική οικονομική αντίληψη την οποία έχουμε οι δυο μας, εσύ λες ότι οι συντελεστές της παραγωγής είναι τρεις, οικονομία, έδαφος και εργασία, με τεράστια βαρύτητα η εργασία. Κατά την άποψη τη δική μου μπαίνει και ένας τρίτος παράγων, αυτός που θα τα συνδυάσει αυτά τα τρία, και αυτός που θα συνδυάσει αυτά τα τρία και αυτός που θα συνδυάσει αυτά τα τρία δεν είναι ούτε ο πολιτικός, ούτε ο εργαζόμενος, κανένας δεν μπορεί να τα συνδυάσει, είναι ο λεγόμενος επιχειρηματίας της καπιταλιστικής κοινωνίας όπως είπες προηγουμένως. Μέχρι σήμερα έχει αποδειχτεί ότι αυτά τα τρία τα είχε πάντα το κράτος, όλες οι χώρες, αν πάρουμε τη Σοβιετική Ρωσία, τα πάντα τα είχε στα χέρια του, κατέρρευσε, οικονομικοί ήταν οι λόγοι που κατέρρευσε, δεν ήταν πολιτικοί. Δεν άλλαξε τίποτα στις αντιλήψεις, οι ίδιοι άνθρωποι ήταν, για οικονομικούς λόγους κατέρρευσε.

Λοιπόν συνάδελφε εγώ μίλησα περίπου 7 λεπτά, έχω το ρολόι συνάδελφοι έκλεισα, έκανα και εγώ μια φιλοσοφική τοποθέτηση, θα δευτερολογήσουν οι εισηγητές, ο καθένας..., δεν ξέρω θα μιλήσετε και οι τρεις με τη σειρά Όπως θέλετε, κανονίστε το, για να δευτερολογήσετε.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Αν θέλει, δεν είναι υποχρεωτικό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεν είναι υποχρεωτικό, όποιος θέλει, ή αν δεν θέλετε το κλείνουμε και το θέμα εδώ έτσι;

ΠΛΙΑΚΑΣ: Εγώ απλώς μια αντίληψη που πέρασε ας πούμε στην επιτροπή, κατ' αρχάς δεν εκφράσαμε πολιτικές θέσεις, αυτό θέλω να το πω. Δεν εκφράσαμε πολιτικές θέσεις, εκφράσαμε απόψεις από κάποια κείμενα που πήραμε στα χέρια μας και θέτοντας μέσα κυριότερο το κοινωνικό κριτήριο, το οποίο το αναφέρουμε πάρα πολλές φορές.

Για το μακρόπνοο σχέδιο υπέρ των εργαζομένων, υπέρ του ιδιωτικού κεφαλαίου, εμείς δεν αναφερθήκαμε υπέρ του ιδιωτικού κεφαλαίου, πως το συνάγετε ότι εκφραζόμαστε υπέρ του ιδιωτικού κεφαλαίου;

Λέμε όμως μέσα ότι υπάρχουν ορισμένες μορφές οι οποίες πολύ προβληματιστήκαμε, θέλω δηλαδή να δείτε και λίγο το υπόβαθρο της επιτροπής, δεν δουλέψαμε καθαρά φιλολογικά να πάρουμε και να εκφράσουμε μια πολιτική θέση του κόμματος μας ή οποιουδήποτε αλλουνού φορέα. Σκεφτήκαμε πάρα πολλά πράγματα. Και μάλιστα πρώτο κριτήριο, αυτό είναι και σαν παράπονο αν θέλετε, εκφραστήκαμε για τους Δήμους, εμείς τους Δήμους μέσα από την εργασία μας θέλαμε να τους στηρίξουμε, γι' αυτό είπαμε ότι έργα αποχέτευσης, ύδρευσης, που είναι τα μοναδικά έσοδα που έχουν οι Δήμοι ουσιαστικά σοβαρά, που μπορούν να κάνουν επενδύσεις δεν μπορούνε..., νομίζετε δεν υπάρχει ενδιαφέρον εάν δώσεις σε ένα ιδιώτη να εισπράττει το τέλος αποχέτευσης, το τέλος ύδρευσης, δεν θα σου έκανε αποχέτευση – ύδρευση σε μια πόλη; Θα σου έκανε, αλλά άμα το δώσεις σε ένα ιδιώτη τι θα βγάλει ο Δήμος για να παρέχει και κάποια άλλα παραπάνω στους δημότες του; Αυτό ήταν ένα κύριο στοιχείο το οποίο μας προβλημάτισε και είπαμε ότι κάποιες μορφές, το Casino, το Casino αν θέλει κάποιος πάει παίζει, αν δεν θέλει δεν πάει να παίζει, δεν επιβαρύνει την κοινωνία. Αν θέλετε μπορούμε να το δούμε..., φιλολογικά μπορεί να επιβαρύνει, αλλά δεν με επιβαρύνει υποχρεωτικά, με επιβαρύνει υποχρεωτικά όταν έχω μια μορφή μιας αποχέτευσης να την πληρώνω τρεις φορές πάνω από το ένα τέλος, αλλά από 'κει και πέρα πάλι σε διαδικασία των Δήμων με ιδιώτες εάν μπορούνε με τα ίδια τέλη που έχουνε, και με τα ίδια έσοδα που πιστεύουνε ότι θα έχουνε οι Δήμοι να κάνουνε και κάποιες τέτοιες συμπράξεις, νομίζω ότι το όφελος θα είναι υπέρ της κοινωνίας, υπέρ των πολιτών, υπέρ των δημοτών, αυτή ήταν η αντίληψη μας.

Σε μεγάλα έργα όμως, και νομίζω τοποθετηθήκαμε φανερά, ότι σε έργα ας πούμε που αν θέλετε η τοπική κοινωνία..., για το αεροδρόμιο του Καστελίου, όλοι το θεωρούνε το έργο του αιώνα ας πούμε και πως θα λύσει τον τουρισμό στην Κρήτη. Έχουμε τοποθετηθεί ευθαρσώς ότι, αυτό που όλος ο κόσμος πιστεύει, εμείς τουλάχιστον έχουμε μια άλλη άποψη, και την έχουμε όχι γιατί ενδεχομένως έχουμε μια πολιτική τοποθέτηση, διότι τουλάχιστον εγώ στον πολιτικό μου φορέα έχω αντίθετη άποψη εδώ μέσα απ' ότι πίστευε ο πολιτικός μου φορέας ή πίστευε αν θέλετε μέχρι πρότινος ή και αν προτείνει και ακόμη και τώρα, διότι το αεροδρόμιο του

Καστελίου δεν το προτείνει ούτε η Νέα Δημοκρατία, ούτε το ΠΑΣΟΚ, το προτείνουνε όλοι μαζί, και δεν έχω δει και κινήσεις αν θέλετε και εξ αριστερών αντίθετα σε κάποια τέτοια πρόταση.

Νομίζω λοιπόν, έτσι για να κλείσω, ότι δεν τοποθετηθήκαμε πολιτικά, τοποθετηθήκαμε περισσότερο κοινωνικά γι' αυτό και βάλαμε μέσα το κριτήριο της βιωσιμότητας του έργου, του κόστους – οφέλους, για τον πολίτη. Γι' αυτό έβαλα ας πούμε και το διόδιο της Αττικής Οδού, διότι πραγματικά ήτανε η ζάχαρη το 0,85 στην αρχή για να μπούμε όλοι μέσα, διότι 2,5 ευρώ όταν πηγαίνει ένας να εργαστεί κάπου, 2,5 και 2,5 – 5, δεν αντέχει, θα πάει από τη Μεσογείων και θα ξαναεπιβαρυνθεί το κόστος ας πούμε της κίνησης και του χρόνου μετακίνησης.

Από 'κει και πέρα όμως δεν μπορούμε να πούμε ότι η Αττική Οδός δεν είναι ένα έργο, πηγαίνετε στην Αθήνα να πείτε ότι η Αττική Οδός επειδή το έκανε το ιδιωτικό κεφάλαιο, επειδή το έκανε ο ιδιώτης, επειδή το έκανε ο Μπόμπολας ή ο οποιοσδήποτε το έκανε, είναι αισχρό. Ε! θα φάμε ξύλο, αν το πούμε. Όχι μόνο..., δεν το παίρνω σαν τεχνικό έργο, το παίρνω και σαν έργο ότι διευκολύνει, διότι όταν ένας ήθελε μιάμιση ώρα να βγει από την Αθήνα και κάποιος βιάζεται και φεύγει σε 25 λεπτά, νομίζω οι Αθηναίοι το αξιολογήσανε πάρα πολύ θετικά. Και το λέμε και μέσα ότι αξιολογήθηκε θετικά, παρά το κόστος του.

Γι' αυτό εμείς είμαστε σαν επιτροπή της άποψης, ότι και για την περιφέρεια, και ανέφερα και το παράδειγμα της νότιας Ισπανίας, σε περιφέρειες..., δηλαδή στα Γιάννενα ενδεχομένως να κάνεις ένα τέτοιο αυτοκινητόδρομο, όταν η περιφέρεια των Ιωαννίνων είναι πιο χαμηλή, ενδεχομένως να πρέπει να τη στηρίξεις κάνοντας αυτοκινητόδρομο χωρίς διόδια, ενδεχομένως. Γι' αυτό λέμε δεν είναι υποχρεωτικά τα Σ.Δ.Ι.Τ., αλλά ξέρεις δεν προχωράμε πουθενά, διότι αν είναι να πληρώνουμε 500 εκατομμύρια το χρόνο για να έχουμε νομαρχιακά γραφεία σε 50 κτίρια, νομίζω ότι το να δώσεις σε ένα ιδιώτη και να του δώσεις το κυλικείο και ένα ενοίκιο μηνιαίως, ίσως να συμφέρει.

Είναι ένας προβληματισμός, δεν είμαστε οικονομικοί αναλυτές για να δούμε αν συμφέρει, αλλά είμαστε τεχνικοί. Σαν τεχνικοί λοιπόν νομίζουμε ότι ενδεχομένως ένα κτίριο το οποίο θα το κάνει ένας ιδιώτης, το οποίο θα του δώσεις ένα ενοίκιο και μια εκμετάλλευση του κυλικείου ή ένα σχολείο ίσως να βοηθήσει. Αυτό ήτανε το σκεπτικό μας σαν ομάδα εργασίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΛΙΑΚΑΣ: Ε, αυτό, αυτό, γι' αυτό αναλύσαμε κόστος – οφέλους πάντα, έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Τελείωσε; Συνάδελφε τελείωσε; Ναι, ο συνάδελφος Βαϊλάκης.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Λοιπόν, ερχόμενος εδώ πίστευα ότι θα άκουγα κάποια εισήγηση η οποία θα ήταν τελείως διαφορετική απ' αυτή που ακούστηκε.

Δηλαδή συγκεκριμένα, νόμιζα ότι θα άκουγα μια εισήγηση που θα έλεγε, μα δεν έχετε βγάλει και τίποτα θετικό όσον αφορά αυτές τις συμπράξεις, όλα είναι αρνητικά, ουσιαστικά τις απορρίπτετε, δηλαδή από την πλευρά την άλλη.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Εγώ αυτό περίμενα και αυτό φοβόμουνα να σου πω την αλήθεια, διότι ουσιαστικά το κείμενο αυτό κατά 80% είναι απορριπτικό όσον αφορά τις συμπράξεις αυτές, ουσιαστικά. Και βρέθηκα τώρα εδώ, να έχω μια εισήγηση η οποία μου λέει ότι εδώ έχουμε ένα ακροδεξιό κείμενο, αυτό κατάλαβα, δεν ξέρω αν κατάλαβα λάθος. Ένα ακροδεξιό κείμενο το οποίο είναι σαφέστατα υπέρ των ιδιωτών, εγώ δεν είμαι κατά των ιδιωτών, να το ξεκαθαρίσω. Και υπέρ των ιδιωτών ας πούμε πλήρως και κατά των εργαζομένων, τους οποίους μάλλον πρέπει να τους πνίξουμε ας πούμε στο αίμα τους, δεν ξέρω.

Λοιπόν, πέραν του χιούμορ, ο συνάδελφος έχει διαβάσει και αυτό με χαροποιεί, έχει διαβάσει το κείμενο και έχει και μια πολύ καλή τοποθέτηση από την πλευρά του. Εμείς δεν μπορούμε να το δούμε από τη σκοπιά του Κομμουνιστικού Κόμματος, ακόμα και αν ήμουνα στο Κομμουνιστικό Κόμμα δεν θα μπορούσα να το δω απ' αυτή την πλευρά, διότι καλώς ή κακώς το ελληνικό κράτος είναι αστικό, συνεπώς εμείς έπρεπε να το δούμε από την πλευρά πως θα δουλέψει σ' αυτό το κράτος μ' αυτούς τους νόμους. Μ' αυτή τη λογική δουλέψαμε και νομίζω ότι το έχουμε δει μάλλον από την αριστερή του σκοπιά.

Αυτά ήθελα να πω εγώ και δεν θα κάτσω να..., με κάλυψε η τοποθέτηση του Ριχάρδου, νομίζω ότι το διάβασε και πάρα πολύ καλά και έχει και αυτός τις αντιρρήσεις του, αλλά είναι ξεκαθαρισμένο. Εμείς το λέμε ξεκάθαρα, στο κράτος αυτό που ζούμε σήμερα, το οποίο είναι αυτό που είναι, για να δουλέψει ο θεσμός αυτός πρέπει να γίνει ένας προγραμματισμός, αν γίνει ένας σωστός προγραμματισμός τότε κάποια έργα μπορούν να γίνουνε μ' αυτό το θεσμό, κάποια έργα λέμε. Δεν θέλω τώρα να κάνω ανάλυση ξανά του κειμένου από την αρχή, αλλά είναι ξεκάθαρο.

Τώρα, όσον αφορά ορισμένα έτσι συγκεκριμένα θέματα όπως είπε ο συνάδελφος ο Πλιάκας δεν θα ήθελα να τοποθετηθώ, διότι είναι γραμμένα εδώ πέρα και ίσως κάποιος άλλος συνάδελφος να έχει κάποια ερώτηση σε ένα συγκεκριμένο θέμα ας πούμε πάνω σε αεροδρόμια ή...

Α, για το θέμα της οδοποιίας μόνο ήθελα να πω κάτι, το οποίο κατά κάποιο τρόπο φαίνεται να το απορρίπτουμε. Το απορρίπτουμε για την οδοποιία όσον αφορά την Κρήτη, διότι δεν φαίνεται να υπάρχει ενδιαφέρον, αλλά θα έλεγα ότι από τη στιγμή που δεν θα υπάρξει ενδιαφέρον από ιδιώτη λόγω του ότι είναι κλειστή η οδοποιία εδώ, δεν μπορεί να γίνει ο εθνικός δρόμος διαφορετικός, δεν θα δούμε ποτέ δρόμο τελικά. Θα περιμένουμε απ' αυτό το έρημο κράτος, να κάνει αυτόν το ΒΟΑΚ και θα κάνει, θα κάνει, και

δεν θα κάνει ποτέ τίποτα, διότι βλέπετε πως λειτουργεί. Μακάρι να..., για μένα τουλάχιστον, μακάρι να μπορούσε αυτό το πράγμα να γίνει με Σ.Δ.Ι.Τ., μακάρι, αλλά δυστυχώς δεν βλέπω να γίνεται, και αυτό το γράφουμε εδώ δεν το απορρίπτουμε, μακάρι να μπορούσε.

Αυτά ήθελα να πω εγώ. Και να συγχαρώ το συνάδελφο τον Ποβάσκη, ο οποίος φαίνεται ότι οι σπουδές που έχει κάνει στα οικονομικά έχουν αποδώσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Τρουλλινός.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Εγώ δεν θα απαντήσω σε απόψεις πολιτικές που ακούστηκαν, γιατί δεν είναι νομίζω αυτός ο ρόλος μας εδώ. Η αλήθεια είναι ότι όταν συζητιέται ένα καινούργιο θέμα που δεν είναι πολύ γνωστό, είναι εύκολο να ξεφύγει κανείς σε γενική πολιτική συζήτηση ή να μη γίνει καθόλου συζήτηση. Νομίζω ότι και το ένα έγινε και το άλλο απόψε, δηλαδή δεν υπήρξε ο διάλογος που θα θέλαμε εμείς από τους συναδέλφους, αντίθετα οι απόψεις που ακούστηκαν ήταν καθαρά πολιτικές απόψεις.

Τώρα από 'κει και πέρα, είπε και ο Βαϊλάκης ότι προσπαθήσαμε όντως να δούμε το θέμα από τη σκοπιά της προάσπισης του κοινωνικού οφέλους και του δημοσίου συμφέροντος. Εάν για να ικανοποιηθεί ας πούμε ο Στέλιος ή ο οποιοσδήποτε άλλος με αυτή τη λογική, θα έπρεπε το κείμενο από τη σκοπιά αυτή να ξεκινήσει στο να καταγγείλει το ότι το κράτος είναι καπιταλιστικό και δούλος των συμφερόντων των μεγάλων, να καταγγείλει ότι όλα αυτά γίνονται για όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, του κ.λ.π., και άρα ως εκ τούτου εμείς καταγγέλλουμε τον ένα και καταδικάζουμε τον άλλο και κλείσαμε, εντάξει είναι αυτό μία οπτική να δεις το θέμα, να το κλείσεις και σύντομα – σύντομα και να σηκωθείς να φύγεις. Δεν νομίζω όμως να περιμένει η κοινωνία, ο κόσμος έξω από το Τ.Ε.Ε. μια τοποθέτηση αυτού του είδους μπροστά σε ένα καινούργιο θεσμό που πάει να εισαχθεί, και πόσο μάλλον που εκβιάζεται επί της ουσίας με το να εμφανίζεται αυτός ο θεσμός σαν ο μονόδρομος και η λύση για το αύριο.

Εμείς προσπαθήσαμε να το δούμε αποστασιοποιημένα από την πολιτική, τη βαθιά πολιτική χροιά που όντως έχει το θέμα και κανείς δεν λέει όχι, και να προσπαθήσουμε να το δούμε σαν θεσμό που πάει να εφαρμοστεί τι κινδύνους ενέχει, να μην εξυπηρετεί ή αντίθετα να ζημιώνει το κοινωνικό όφελος και το δημόσιο συμφέρον. Και προσπαθήσαμε να βρούμε τις δικλίδες εκείνες και τα κριτήρια εκείνα με τα οποία θα μπορούσε αυτό να ελεγχθεί.

Από 'κει και πέρα είναι γεγονός, στην κοινωνία που ζούμε και στις συνθήκες που ζούμε σαφώς υπάρχει το κόστος και το όφελος, όλοι πληρώνουνε, το καθετί έχει ένα κόστος και έχει ένα όφελος. Δεν είναι δυνατόν δηλαδή να περιμένεις εξασφάλιση και ωφέλεια του δημοσίου συμφέροντος και των εργαζομένων που αυτή να προκύψει από τη ζημιά του ιδιωτικού συμφέροντος, αυτό δεν πρόκειται να γίνει. Σήμερα, στη χώρα μας, στην εποχή μας κ.λ.π., δεν πρόκειται να γίνει.

Άρα η επόμενη χρυσή τομή στο θέμα ποια είναι; Το να προσπαθήσεις να διασφαλίσεις ότι τουλάχιστον δεν θα ζημιωθεί το δημόσιο συμφέρον, δεν θα καταληστευτεί το δημόσιο συμφέρον..., το κοινωνικό συμφέρον και το δημόσιο όφελος από τη στιγμή που ούτως ή αλλιώς ο ιδιώτης για να μπει στο χορό αυτό θέλει να ωφεληθεί, σαφέστατα. Αλλά δεν νομίζω να μιλάμε για τέτοιες ληστρικότητες όπως τις εμφάνισε ο Στέλιος. Δηλαδή ο ιδιώτης που θα μπει στο θεσμό αυτό, δεν θα κάθεται για να γίνει εισοδηματίας από την καταλήστευση της δημόσιας περιουσίας, κάτι υποχρεούται να παράξει. Νομίζω ότι για να πείσει ο Στέλιος για το επιχείρημα του, τράβηξε την άποψη αυτή.

Από 'κει και ύστερα για να κλείσω και εγώ, δεν έχει νόημα να δώσουμε και απαντήσεις άλλες και μια και ειπώθηκε και από τον Πρόεδρο της "Α" διάφορα ζητήματα δημοκρατίας, θα έλεγα ότι άλλο πράγμα η ερωμένη και άλλο η αγαπημένη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μπορεί να ταυτίζεται.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: ...με την ερωμένη συνήθως κάνεις sex, με την αγαπημένη κάνεις έρωτα. Δεν έχουν όλοι την ίδια σχέση με τη δημοκρατία, δεν έχουν όλοι την ίδια σχέση με τη δημοκρατία, αλλιώς τη βλέπει ο καθένας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι βεβαίως, ορισμένοι τη βλέπουν ότι είναι μονοπώλιο δικό τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μα σηκώνεις το χέρι;

ΟΡΦΑΝΟΣ: Δευτερολογίες δεν είναι τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, οι δευτερολογίες είναι των εισηγητών. Αν είχες φέρει εισήγηση όπως σου είπα, θα είχες τη δυνατότητα να δευτερολογήσεις. Συνάδελφοι το θέμα έκλεισε, έχετε ενημερωθεί επί του θέματος, ήταν πολύ και σοβαρή δουλειά, επιμελημένη δουλειά και πολύ διαφωτιστική, διότι εδώ που τα λέμε δεν είχαμε..., εγώ τουλάχιστον είχα ελάχιστη γνώση επί του θέματος, δεν ξέρω αν εσείς γνωρίζατε παραπάνω.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Θα παίρνει πολλαπλάσια από τη στιγμή που θα χρηματοδοτεί και θα μπαίνει σ' αυτές τις συμβάσεις.

ΘΕΜΑ 2^ο

Θέσπιση ετήσιων συνδιασκέψεων Μηχανικών Κρήτης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι προχωρούμε στο επόμενο θέμα. Το οποίο είναι θέσπιση ετήσιων συνδιασκέψεων μηχανικών Κρήτης.

Εισηγητής είναι ο Πρόεδρος του τμήματος συνάδελφος Κολουβάκης. Συνάδελφε αν δεν θες να το διαβάσεις όλο, μπορούμε να το ενσωματώσουμε στα πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Ναι.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, τα κοινά προβλήματα των μηχανικών της περιφέρειας της χώρας -και ιδιαίτερα των νησιωτικών περιοχών- είναι πολλά και έχουν ιδιαιτερότητες. **Αυτή η διαπίστωση μας οδήγησε πρόσφατα στην προσπάθεια συντονισμού των ενεργειών των αντίστοιχων Περιφερειακών Τμημάτων του ΤΕΕ.**

Ταυτόχρονα τα προβλήματα της Κρήτης, με τις τεχνικές συνιστώσες τους, είναι επίσης πολλά. Παραδειγματικά αναφέρουμε θέματα χωροταξικού και αναπτυξιακού σχεδιασμού, έργων υποδομής και μεταφορών, θέματα αειφορίας και περιβαλλοντικής προστασίας φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος, θέματα ενεργειακής επάρκειας και περαιτέρω ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) κλπ. **Αυτή, η επίσης κοινή διαπίστωση μας οδήγησε στην προσπάθεια συντονισμού των δύο (2) Περιφερειακών Τμημάτων Ανατολικής και Δυτικής Κρήτης του ΤΕΕ.**

Η συνεργασία όμως αυτή ήταν μέχρι σήμερα περιστασιακή, χωρίς την απαιτούμενη συνέχεια και συνέπεια και γινόταν κυρίως κάτω από την πίεση συγκεκριμένων προβλημάτων που έμπαιναν προς αντιμετώπιση. Είχε κυρίως «θεραπευτικό» και όχι «προληπτικό» χαρακτήρα.

Η προσπάθεια λοιπόν αυτή πρέπει να μονιμοποιηθεί και να εντείνεται στο βαθμό που αναπτύσσεται ολοένα και περισσότερο ο ρόλος των Περιφερειών, κυρίως στα πλαίσια της Ε.Ε. Αντίστοιχες πρωτοβουλίες στην Κρήτη, περισσότερο όμως συντεχνιακού χαρακτήρα, έχουν πάρει άλλα κοινωνικά στρώματα εργαζομένων (Εργατικά Κέντρα, Έμποροι και Βιοτέχνες κλπ).

Η διοργάνωση μέχρι σήμερα των -επιτυχημένων κατά γενική ομολογία- Συνεδρίων «Κρήτη : Κέντρο επιστήμης, γραμμάτων και πολιτισμού», «Οι υποδομές στα νησιά της Μεσογείου» και «Τουρισμός και περιβάλλον στις νησιωτικές περιφέρειες» απέδειξε πως με τον συντονισμό και με την κατάλληλη προετοιμασία μπορούμε να διοργανώνουμε ακόμα και διεθνείς εκδηλώσεις που όχι μόνο έχουν μεγάλο ενδιαφέρον αλλά και επηρεάζουν σημαντικά τις εξελίξεις.

Μετά τις παραπάνω διαπιστώσεις και για εξυπηρέτηση αυτής της ανάγκης συντονισμού προτείναμε στις 15 Μαΐου 2004, στην κοινή συνάντηση των Δ.Ε των Π.Τ Ανατολικής και Δυτικής Κρήτης στα Χανιά, την καθιέρωση **ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΝ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**, πρόταση που έγινε καταρχήν δεκτή για περαιτέρω επεξεργασία. Το θέμα δεν είχε συνέχεια από πλευράς των δύο Δ.Ε και γι' αυτό σήμερα καταθέτουμε τις παρακάτω σκέψεις και προτάσεις στα όργανα των δύο Π.Τ για προβληματισμό και λήψη σχετικών αποφάσεων.

**ΤΙ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ Ο ΘΕΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΝ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**

1. Ο θεσμός αυτός μπορεί να φέρει πιο κοντά τους σφους της Κρήτης και βοηθά στην καλλιέργεια συναντίληψης στα σοβαρά προβλήματα της Κρήτης αλλά και του κλάδου. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία αν θυμηθούμε πως από την εποχή της δικτατορίας (για να μην πάμε παλιότερα) μέχρι σήμερα, με την μέθοδο του διαίρει και βασίλευε, καλλιεργήθηκε συστηματικά ένα πνεύμα αντιπαλότητας και ανταγωνισμού που όπως αποδείχθηκε εξυπηρετούσε μόνο αυτούς που αντιστρατεύονταν τα συμφέροντα του νησιού, αυτούς που προφασιζόμενοι την αντιπαλότητα ματαίωναν αναπτυξιακές πρωτοβουλίες ή δεν προχωρούσαν στις αναγκαίες επενδύσεις γι' αυτές.
2. Ο θεσμός αυτός μπορεί να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στις κοινές αποφάσεις μας, να αναβαθμίσει το κύρος των μηχανικών και τον ρόλο των δύο Π.Τ στην Κρήτη. Ενώνει τις δυνάμεις μας καθιστώντας μας μια σημαντική και βαρύνουσα δύναμη.
3. Ο πλατύτερος διάλογος είναι πάντα πλουσιότερος. Έτσι οι τελικές επεξεργασίες και προτάσεις μας θα είναι σωστότερες και πιο τεκμηριωμένες. Κυρίως όμως αυτές θα γίνονται κήμα και πίστη περισσοτέρων σφωv και άρα πιο καθοριστικές και αποτελεσματικές. Θα είναι δυσκολότερο στην Πολιτεία και στα υπεύθυνα πολιτικά πρόσωπα να τις αμφισβητήσουν και να τις αντικρούσουν.
4. Ο θεσμός αυτός μπορεί να μας βοηθήσει ν' απαγκιστρωθούμε από τα καθημερινά, από την ανάγκη άμεσων παρεμβάσεων στα τρέχοντα, ανάγκη που συνήθως απορροφά το μέγιστο των ασχολιών και δράσεων των δύο Π.Τ μας. Μια τέτοια ετήσια διοργάνωση, με την απαιτούμενη πολύμηνη προετοιμασία της, είναι φυσικό να μην έχει περιεχόμενο θέματα τρέχουσας επικαιρότητας αλλά πρωτίστως **θέματα οραματικά, σχεδιασμού και προγραμματισμού** και γι' αυτό μπορεί να βοηθήσει στην κατεύθυνση της απαγκίστρωσής μας από τα καθημερινά. Ακόμα κι όταν ασχολείται με εξειδικευμένα θέματα τα συμπεράσματα και οι προτάσεις της δεν μπορεί παρά να έχουν κυρίως μακροπρόθεσμο χαρακτήρα, θα προηγούνται και δεν θα έπονται των εξελίξεων. Έτσι, πέραν των άλλων, μπορεί να βοηθήσουν στην άσκηση του ρόλου των δύο Π.Τ μας, δίνοντας του περισσότερο «προληπτικό» παρά «θεραπευτικό» περιεχόμενο.
5. Ο θεσμός αυτός θα βοηθήσει και θα αναπτύξει περισσότερο τόσο τις συμμαχίες του κλάδου μας με τα άλλα κοινωνικά στρώματα και ομάδες –τόσο απαραίτητες ιδίως σε εποχές επιθέσεων στις κοινωνικές κατακτήσεις και δικαιώματα– όσο και τον συντονισμό μεταξύ τους και την κοινή τους δράση στην συνέχεια. Είναι νομίζουμε αυτονόητη η σημασία και των δύο για τον κλάδο μας, για τα άλλα κοινωνικά στρώματα αλλά και το νησί συνολικά.

6. Προοπτικά ο θεσμός αυτός, με τις αναγκαίες διεθνείς σχέσεις μας, μπορεί να φέρει ακόμα πιο κοντά τις μεσογειακές νησιωτικές περιφέρειες, να τις βοηθήσει να αναδείξουν παραπέρα τις προτάσεις τους για τα κοινά προβλήματα και μέσα από τα θεσμοθετημένα σχετικά όργανα σε επίπεδο Ε.Ε - αναγνωρίζοντας τις ιδιομορφίες και τις ιδιαιτερότητες του νησιωτικού χώρου- να διευκολύνουν και να πιέσουν για υιοθέτηση ευνοϊκότερων πολιτικών, μέτρων και δράσεων.

ΤΙ ΘΕΣΠΙΖΟΥΜΕ

Αν λοιπόν αυτός ο θεσμός μπορεί πραγματικά να εξυπηρετήσει τους παραπάνω σκοπούς και άλλους παραπλήσιους, στους οποίους νομίζουμε πως όλοι συμφωνούμε, τότε δεν απομένει παρά να προχωρήσουμε στην υλοποίηση, στην θέσπισή του. **Αρχικά με αποφάσεις των δύο Δ.Ε των Π.Τ μας (μέχρι τέλος Φεβρουαρίου) και στην συνέχεια με κοινή εισήγηση των δύο Δ.Ε σε κοινή συνεδρίαση των δύο Αντιπροσωπειών (μέχρι 15 Μαρτίου) αποφασίζεται η θέσπιση των ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΝ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ, αρχής γενομένης το 2005.**

Η ιδρυτική Συνδιάσκεψη προτείνουμε να διοργανωθεί το 1^ο 15θήμερο του Ιουνίου στο Ρέθυμνο.

ΠΟΙΟΣ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥΣ

Οι ίδιοι οι σκοποί προσδιορίζουν και τον χαρακτήρα των Συνδιασκέψεων. Δηλαδή :

1. **Ο χαρακτήρας τους είναι πρωτίστως επιστημονικός**, αλλά ταυτόχρονα είναι και επαγγελματικός, κοινωνικός, πολιτιστικός κλπ.
2. **Είναι ανοικτές σε όσους σφους θέλουν να συμμετάσχουν**
3. **Έχουν αποφασιστικό ρόλο για τα θέματα που συζητούνται**, σε κοινές ή παράλληλες συνεδρίες, ανάλογα με τον αριθμό των θεμάτων και τον διαθέσιμο χρόνο
4. **Αποφασίζουν τα θέματα της επόμενης Συνδιάσκεψης**, συγκροτώντας ταυτόχρονα τις αναγκαίες επιστημονικές και οργανωτικές επιτροπές που χρειάζονται
5. **Καλούνται να συμμετάσχουν σ' αυτές**, με δικαίωμα λόγου ή εισηγήσεις, **ανάλογοι κατά περίπτωση φορείς ή καλεσμένοι** (επιστήμονες, ειδικοί κλπ)
6. **Διενεργούνται περιοδικά σε όλους τους Νομούς της Κρήτης.**

Εξυπακούεται πως καλό θα είναι, για τη κάλυψη μέρους έστω των εξόδων τους, να εξασφαλίζονται σχετικές χορηγίες ή έσοδα από παράλληλες εκδηλώσεις (π. χ πολιτιστικού περιεχομένου).

Οι υπεύθυνες οργανωτικές και επιστημονικές επιτροπές αναφέρονται και κάνουν τον απολογισμό τους στις Δ.Ε των δύο Π.Τ μας.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Στην πρώτη διοργάνωση, λόγω περιορισμένου χρόνου προετοιμασίας της και ως πρώτη, είναι φυσικό να μην ασχοληθούμε με θέματα που θα ήθελαν μεγάλη και σοβαρή προεργασία. Έτσι προτείνουμε να έχει ως θέματα :

α. την θέσπιση των Συνδιασκέψεων και γιατί προχωρούμε σ' αυτήν, προσπαθώντας να κάνουμε κοινωνούς τους περισσότερους σφους

β. την προβολή των επεξεργασιών των δύο Τμημάτων μας για τον χαρακτήρα και το περιεχόμενο των αναπτυξιακών αναγκών της Κρήτης ενόψει της επόμενης προγραμματικής περιόδου και **να κλείσει με μεγάλο καλλιτεχνικό και πολιτιστικό γεγονός**, μια εκδήλωση τήμησης του Μ. Θεοδωράκη με μεγάλη συναυλία στο Ρέθυμνο, ανοικτή σε όλο το κοινό.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΕΠΟΜΕΝΩΝ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΝ

Ως ενδεικτικό θεματολόγιο των επομένων Συνδιασκέψεων, που βοηθά και στην κατανόηση του χαρακτήρα τους αλλά και στον προβληματισμό μέχρι την 1^η διοργάνωση που θα αποφασίσει το περιεχόμενο της επόμενης, καταθέτουμε τις παρακάτω θεματολογικές προτάσεις :

1. Η ανάπτυξη της Κρήτης με όρους ποιότητας και αειφορίας
2. Ο χώρος, ο άνθρωπος στο όραμα της Κρήτη του 21^{ου} αιώνα
3. Ο σύγχρονος ρόλος του μηχανικού στην Κρήτη, ως επιστήμονα και παραγωγού
4. Η αντισεισμική ετοιμότητα στην Κρήτη του σήμερα - Ποια πρέπει ν' αλλάξουν στην Κρήτη του αύριο
5. Μνημεία, Αρχιτεκτονική κληρονομιά, σύγχρονες δημιουργίες
– Ο ρόλος του μηχανικού στο καθένα απ' αυτά

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Επειδή έχει σταλεί, ανέπτυξε το, το θέμα αυτό και μετά την ανάπτυξη σου θα το προσθέσω εγώ στα πρακτικά ως έχει, επειδή το έχουμε σε ηλεκτρονική μορφή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Ναι συνάδελφοι να είμαι και εγώ σύντομος, γιατί βλέπω ότι σήμερα δεν έχουμε και μεγάλη συμμετοχή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έχουμε απαρτία πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Έχουμε απαρτία ακόμα ε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, είναι μετρημένοι βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Ειλικρινά στο προηγούμενο θέμα δεν έκανα καμία παρέμβαση, γιατί περίμενα να δοθεί η ευκαιρία στους συναδέλφους να υπάρξει περισσότερος διάλογος και προβληματισμός σε ένα θέμα που σκόπιμα νομίζω ήρθε στην "Α", προκειμένου και να αναβαθμιστεί όσον αφορά τη λειτουργία της περισσότερο η "Α", αλλά και περισσότερο να τους δοθεί η

δυνατότητα να προβληματιστούν και να αναπτύξουν τις απόψεις τους σε ένα θέμα καινούργιο, που φαίνεται ότι θα μας απασχολήσει και στο μέλλον.

Επειδή το θέμα θα έρθει βεβαίως στη Δ.Ε. μετά στη συνέχεια, εκεί έχουμε νομίζω να τοποθετηθούμε και να βγουν τα τελικά συμπεράσματα της θέσης του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Για το θέμα το δεύτερο που ήρθε στην Αντιπροσωπεία, ήρθε στην “Α” – πέραν του ότι καλείται η “Α” να συμμετάσχει σ’ αυτή την πρωτοβουλία – την οποία από καιρό ξεκίνησε το τμήμα μας σε συνεργασία με το Τμήμα Δυτικής Κρήτης, με την έννοια ότι έχουμε από καιρό πιστέψει και προωθούμε ότι η περιφέρεια είναι ενιαία, η Κρήτη είναι ενιαία και εμείς δεν χωρίζουμε την ανατολική από δυτική Κρήτη σε όλα τα επίπεδα και επομένως και στα προβλήματα των μηχανικών θεωρούμε ότι είναι κοινά και αφορούν όλη την περιφέρεια της Κρήτης. Μ’ αυτό το σκεπτικό έχουμε αποφασίσει ή είχαμε καταθέσει τις ιδέες μας στο Τμήμα Δυτικής Κρήτης, και μία πρόταση απ’ αυτές ήταν να μπορούσαμε να κάνουμε συνδιασκέψεις μηχανικών σε επίπεδο Κρήτης, που να βρισκόμαστε από καιρό σε καιρό, όλοι οι μηχανικοί της Κρήτης, της περιφέρειας Κρήτης, και να κουβεντιάζουμε τα προβλήματα των μηχανικών, να γίνονται εισηγήσεις, να παίρνονται θέσεις, αποφάσεις, και να γίνεται μία ενημέρωση του περιφερειακού δυναμικού μας το οποίο βεβαίως δεν έχει και πολλές δυνατότητες όπως έχουν οι μηχανικοί της ηπειρωτικής Ελλάδας.

Ο προβληματισμός όμως σε ένα τέτοιο σχέδιο, το οποίο έχω καταθέσει και στη Διοικούσα και το οποίο θα ήθελα να γίνει γνωστό και στην “Α”, είναι ότι όλες αυτές οι συνδιασκέψεις συνάδελφοι που έχουν να κάνουν με σοβαρές συναντήσεις, που θα πρέπει να έχουν μία βαρύτητα και μία συμμετοχή, γιατί διαφορετικά να μην καταλήγουν αυτές να είναι συσκέψεις μιας ομάδας μηχανικών, όταν οι μηχανικοί της Κρήτης φτάνουν τους 3.000 μηχανικούς συνολικά που έχουμε στα δύο τμήματα περίπου, το πρόβλημα σ’ αυτές τις συσκέψεις οι οποίες είναι αποδεκτές και πιστεύω ότι είναι και επιθυμητές από μεγάλη μερίδα, είναι η συμμετοχή. Η συμμετοχή των ίδιων των μηχανικών που μέχρι σήμερα δεν έχουμε εξασφαλίσει, δεν έχουμε εξασφαλίσει παρ’ όλες τις προσπάθειες που έχει κάνει το τμήμα και μάλιστα λίαν συντόμως θα ενημερώνεστε για τις συναντήσεις με το τελευταίο σύστημα που έχουμε υιοθετήσει σαν Τεχνικό Επιμελητήριο αυτό με τα μηνύματα SMS, για να δούμε και αυτός ο τρόπος αν μπορεί να αποδώσει και να έχουμε μεγαλύτερη συμμετοχή, που ευελπιστούμε να έχουμε και μεγαλύτερη κινητοποίηση των μηχανικών.

Το πρόβλημα λοιπόν σ’ αυτή την καθ’ όλα σωστή πρόταση και αξιολογή που έχει να κάνει με την αναβάθμιση και του κλάδου και των μηχανικών, και που δίνεται βήμα διαλόγου και κουβέντας, πολύ ουσιαστικής για την περαιτέρω πορεία του κλάδου, έχει να κάνει με τη συμμετοχή. Το φέραμε θέμα στην “Α” για να αποφασίσουμε όλοι καθαρά και ξάστερα και τα δύο τμήματα βεβαίως, και το τμήμα Ανατολικής και Δυτικής Κρήτης, αν υπάρχει η βούληση και η θέληση του συνόλου των μελών της “Α” να συμμετάσχουν σε μία τέτοια

συνδιάσκεψη σε επίπεδο Κρήτης. Το κείμενο το οποίο θα ενσωματωθεί στα πρακτικά, όπως είπες Πρόεδρε πιο μπροστά επομένως δεν υπάρχει λόγος να το διαβάζουμε, μια και σας έχει σταλεί και το ξέρετε, και το γνωρίζετε όσοι το έχουν διαβάσει, κατά πόσον θα μπορούμε να εξασφαλίσουμε τουλάχιστον τη συμμετοχή του συνόλου των μελών της “Α”. Ξεκινώντας δηλαδή από ένα μίνιμουμ, ένα ελάχιστο, το οποίο μπορεί να είναι 80 – 90 άτομα, διότι αν ξεκινήσουμε μια τέτοια διαδικασία και αποτύχουμε, θα είναι μια ζημιά για το Τεχνικό Επιμελητήριο, θα είναι μία ήττα. Και τουλάχιστον σαν Δ.Ε. εμείς προβληματιζόμαστε σε μια τέτοια προσπάθεια αν δεν έχουμε την ομόφωνη και συνολική αποδοχή της “Α” που θα εξασφαλίζει βεβαίως και τη φυσική παρουσία τους.

Γι’ αυτό ακριβώς το λόγο ήρθε και το θέμα εδώ να ξεκαθαρίσουμε όλοι μας, εάν θα μπορούσαν σε αυτές τις προτάσεις, της μίας φορές ετήσιας συνδιάσκεψης της Κρήτης, να συμμετάσχουν πάση θυσία κατά κάποιο τρόπο ή τουλάχιστον μαζικά, ούτως ώστε να εξασφαλίσουμε μια αξιοπρεπή συμμετοχή που μέσα απ’ αυτή βεβαίως θα έχει και επιτυχία και θα επιτυγχάναμε τους στόχους για τους οποίους κάνουμε αυτές τις συσκέψεις.

Επομένως το θέμα που έχει να κάνουμε αυτές τις συσκέψεις, προϋπόθεση..., ή έχει να κάνει κατά πόσον η “Α” αγκαλιάζει και ασπάζεται αυτού του είδους τις συγκεντρώσεις, ή τις θεωρεί ότι είναι συγκεντρώσεις οι οποίες είναι μόνο έτσι διακοσμητικού χαρακτήρα και φανφάρας και επομένως επί της ουσίας μπορεί όποιος θέλει να συμμετάσχει ή όχι.

Αν έχει την έγκριση της “Α”, η οποία βεβαίως θα πρέπει να είναι ίσως και δεν ξέρω με ποιο τρόπο εξασφαλισμένη ονομαστική. Εμείς δεν έχουμε καμία αντίρρηση, εξάλλου ήτανε και μια από τις προτάσεις που είχαμε κάνει και με το Τμήμα Δυτικής Κρήτης, να οργανώσουμε μαζί με το Προεδρείο της “Α” και βεβαίως με τα αντίστοιχα Προεδρεία και Δ.Ε. της Δυτικής Κρήτης, την πρώτη συνδιάσκεψη που θα είχε να κάνει με το θεματολόγιο, που στο τέλος εδώ αναφέρεται στο κείμενο και που θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό και θέλει αρκετή προετοιμασία. Βέβαια όταν λέμε ο σύγχρονος ρόλος του μηχανικού στην Κρήτη ως επιστήμονα και ως παραγωγού, η αντισεισμική ετοιμότητα στην Κρήτη του σήμερα, ποια πρέπει να αλλάξουν στην Κρήτη του αύριο, μνημεία, αρχιτεκτονική κληρονομιά, σύγχρονες δημιουργίες, ο ρόλος του μηχανικού στο καθένα απ’ αυτά, είναι ενότητες που κάθε μία απ’ αυτές βεβαίως αξίζει μια συνδιάσκεψη μηχανικών σε επίπεδο Κρήτης.

Αλλά εξακολουθώ να επιμένω ότι, οι συνάδελφοι μηχανικοί της Αντιπροσωπείας θα πρέπει να εκτιμήσουν κατά πόσον αποδέχονται αυτή τη συνδιάσκεψη σε επίπεδο Κρήτης, και κατά πόσον είναι διατεθειμένοι και αυτοί να συμμετάσχουν και στο θέμα της οργάνωσης, αλλά και στη φυσική παρουσία βεβαίως όταν και εφόσον αποφασιστεί. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Είμαστε στο στάδιο των ερωτήσεων, θέλει κανείς συνάδελφος να ρωτήσει τίποτα; Θα πάρουμε μία απόφαση εμείς και θα γίνει συζήτηση με τη Δυτική

Κρήτη, εννοείται, πρέπει να έχουμε την έγκριση όμως του σώματος του δικού μας.

Θέλει να ρωτήσει κανείς συνάδελφος τίποτα; Λοιπόν αφού δεν θέλει να ρωτήσει κανείς συνάδελφος προχωρούμε στις τοποθετήσεις, θέλει να τοποθετηθεί κανείς συνάδελφος; Ο συνάδελφος Κασαπάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Εγώ θεωρώ το βήμα αυτό μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής Κρήτης συνύπαρξης, αρκετά σοβαρό και σπουδαίο. Κρίνω ότι η “Α” μπορεί να συνδράμει, διότι μπορεί να..., αν κατ’ αρχήν ας πούμε γίνει η πρώτη συνεδρίαση στο Ρέθυμνο, να πούμε ότι είναι όπως οι συνεδριάσεις της Αντιπροσωπείας που κάναμε στο νομό Λασιθίου και είχαμε αποτέλεσμα.

Τι θέλω να πω; Ότι να συνδυαστεί το τερπνό μετά του ωφελίμου, δηλαδή ναι μεν αλλά, διότι όλοι κακά τα ψέματα, όλοι λέμε, λέμε, λέμε, αλλά θέλουμε και το κάτι τι μας, δηλαδή εκδρομή με το αντίστοιχο. Συγγνώμη αυτό να ξεκαθαριστεί διότι πολλοί συνάδελφοι το λένε απ’ έξω και από το... Διότι αν ο άλλος ξέρει ότι θα πάρει και τη γυναίκα του, γιατί πολλοί λένε πάλι το Επιμελητήριο, εμένα η γυναίκα μου όπου να ‘ναι θα αρχίσει να με βαράει, πάλι στο Επιμελητήριο; Πάλι στο Επιμελητήριο; Κάποια στιγμή όταν συνδυάσουμε το Επιμελητήριο με την εκδρομή, την συνύπαρξη, θεωρώ ότι θα έχουμε αποτέλεσμα.

Αν λοιπόν οι συνάδελφοι γνωρίζουν ότι θα υπάρχει αυτό το ενδεχόμενο, τη φυσική παρουσία τη θεωρώ βέβαιη. Και συνάμα το θετικό θα είναι ότι, και τα μέλη της Αντιπροσωπείας θα δούνε καινούργια πράγματα που και η έξοδος από το Ηράκλειο μας κάνει να είμαστε γνώστες πολλών πραγμάτων, και βοηθάει τα μέγιστα στους σκοπούς του Επιμελητηρίου. Οπότε θεωρώ ότι ναι μεν, αλλά πρέπει να δούμε και το κίνητρο που θα κάνει τον άλλο να πλησιάσει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άλλος συνάδελφος; Συνάδελφε Τρουλλινέ όχι ε; Όχι. Εγώ θα ήθελα να κάνω μια τοποθέτηση.

Η ονομαστική ψηφοφορία συνάδελφε Πρόεδρε είναι δώρο – άδωρο, διότι την έχουμε εφαρμόσει παλαιότερα για το Λασιθί και πάρα πολλοί που ψήφιζαν ονομαστικά ναι δεν ερχόντουσαν και μετετράπη στο εξής σημείο η έννοια, ότι απλώς επειδή θα έπρεπε να βάλουμε πλασματικές παρουσίες, διότι δεν είναι δυνατόν να πάμε στο Λασιθί και να μην συνεδριάσει το σώμα, μια που είχε και δημοσιοποιηθεί πολύ, το είχαν μάθει και ο Νομάρχης και οι Δήμαρχοι και οι διάφοροι, θα έπρεπε να συνεδριάσουμε. Οπότε η έννοια της ονομαστικής ψηφοφορίας ήταν ότι θα βάζαμε πλασματικές παρουσίες, τουλάχιστον σ’ αυτούς οι οποίοι δήλωσαν αδυναμία να έρθουν. Αυτοί που έλεγαν ναι απλά δεν παίρνανε την παρουσία, τους απορρίπταμε.

Εμένα η γνώμη μου θα ήταν να μας το δηλώσουν εγγράφως, αλλά θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, επειδή θα το οργανώσει κατά βάση η Διοικούσα, στην επιλογή των ημερομηνιών. Αυτή τη στιγμή βλέπουμε στο ενημερωτικό δελτίο ότι το Μάιο έχουν

πέσει τα πάντα πάνω συνάδελφοι. Δηλαδή υπάρχει ένας υπερβολικά μεγάλος φόρτος εκδηλώσεων επιστημονικών, αυτό..., όχι δεν μιλάω για το Μάιο, τώρα τελείωσε, εγώ δεν το βλέπω για Μάιο. Συνάδελφοι μιλάμε για Σεπτέμβριο πλέον, μετά το καλοκαίρι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μετά το καλοκαίρι μιλάμε από Σεπτέμβριο και πέρα γιατί πρέπει να έχει πέσει και η τουριστική κίνηση. Μην ξεχνάτε ότι αν αποφασίσουμε να μείνουμε σε ξενοδοχεία δεν θα βρούμε και τόσο εύκολα.

Θα πρότεινα η πρώτη να γίνει στο Ρέθυμνο που όποιος έχει και πρόβλημα συζύγου, όπως είπε ο συνάδελφος Κασαπάκης, θα μπορεί να πάει και να γυρίσει το βράδυ, είναι κοντά, ή να έρθει και η σύζυγος μαζί του να γυρίσει πίσω. Ή ο σύζυγος, ναι, γιατί υπάρχουν..., βεβαίως. Το θέμα είναι το εξής, ότι αν θα καλύψουμε τις δαπάνες, δεν ξέρω αν είναι εφικτό ή όχι, πιθανόν να καλυφτεί ένα μέρος όπως έγινε και στη Σητεία, και στην Ιεράπετρα. Εγώ νομίζω ότι θα ανταποκριθούν οι συνάδελφοι, διότι θα πάρουν και μια γεύση το πώς γίνονται οι πανελλήνιες συνδιασκέψεις, μπορεί να μην είναι όλη η Ελλάδα. Η πρόταση είναι μόνο της Κρήτης. Όχι τα Δωδεκάνησα όπως το κάνετε..., δηλαδή μόνο της Κρήτης εγώ νομίζω ότι μπορεί να περπατήσει και το πιθανότερο είναι το δυτικό τμήμα να μας βάλει τα γυαλιά, γιατί αυτοί θα έρθουν όλοι. Εμείς θα είμαστε λιγότεροι, αν και περισσότεροι.

Εγώ θα πρότεινα να το υιοθετήσει η "Α" και να γίνει με μια σοβαρή μελέτη, και να δούμε..., οι δηλώσεις να μην είναι με ψηφοφορία, αλλά να είναι έγγραφες δηλώσεις. Ναι, και να προτείνει ο καθένας, θα μπορούσε να προτείνει και ένα πιθανό σενάριο που να αξιολογηθεί. Συνάδελφε Τρουλλινέ, εδώ δεν υπάρχει μόνιμη επιτροπή που να ασχολείται μ' αυτά τα θέματα;

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Καθαρά της Διοικούσας να το επεξεργαστεί. Όχι, γιατί μπορεί να υπάρχουν και προτάσεις μεμονωμένων συναδέλφων για τον καθορισμό της ημερομηνίας. Εγώ πιστεύω ότι η ημερομηνία είναι το κυρίαρχο σημείο που θα πάνε ή δεν θα πάνε.

Από 'κει και πέρα αν γίνει στο Ρέθυμνο συνάδελφοι, εδώ τουλάχιστον οι εργολάβοι πάνε το πρωί γυρνάν το μεσημέρι από το Ρέθυμνο, φεύγουν πάνε στον Άγιο δηλαδή, για τους εργολάβους δεν θα υπάρχει πρόβλημα, έτσι;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η οργάνωση, η οργάνωση θα γίνει, θα παρουσιάσει το τμήμα μας ορισμένες προτάσεις οι οποίες θα συζητηθούν με τη δυτική Κρήτη, αφού θα το κάνουμε θα πρέπει να το συνδιοργανώσουμε.

Συμφωνείτε συνάδελφοι που από σας ξεκινάει η εισήγηση η πρώτη; Ότι θα πρέπει να γίνει συζήτηση, προτείνω να το ψηφίσουμε

και σιγά – σιγά θα το οργανώσουμε. Δηλαδή αν δεν μπορεί να γίνει, δεν θα γίνει συνάδελφοι. Αν υπάρχει άρνηση, αν υπάρχει οτιδήποτε, αν δεν μπορεί να γίνει δεν θα γίνει.

Κατ' αρχάς ψηφίζουμε ναι.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Μία καταρχήν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, μια κατ' αρχήν ας πούμε έγκριση, μία κατ' αρχήν στήριξη στη Διοικούσα και μία απόφαση ότι θα το παρακολουθήσουμε. Υπάρχει καμιά αντίρρηση; Ψηφίζεται ομόφωνα έτσι μ' αυτό το σκεπτικό.

Λοιπόν συνάδελφοι καληνύχτα σας. Καλό Πάσχα και η επόμενη συνεδρίαση προγραμματίζεται για τις 16 Μαΐου.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΠΟΒΑΣΚΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ

**Δ.ΕΠ.Α.Ν.ΑΛ.
ΑΠΟΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΕΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ & ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΓΩΝΙΑ - 71601
Ν. ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ-ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ.: 2810-244725 FAX: 2810-244769**